

புதிய பூமி

சூடிய சூழீ

Puthiya Poomi

சுற்று 18 ஜனவரி பெப்ரவரி 2011 பக்கம் 16 விலை 20/= சுழற்சி 135

சர்வாதிகாரத்தை எதிர்த்து மாயெருமம் மக்கள் எழுச்சி

அண்மைய வாரங்களாக அரபுலக நாடுகளில் சர்வாதிகார ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிராக கோபாவேசம் கொண்ட மாயெருமம் மக்கள் எழுச்சிகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வெடித்தெழுந்து வந்துள்ளன. அசைக்க முடியாத சர்வாதிகாரிகளாக இருந்து வந்த மன்னர்களும் ஜனாதிபதிகளும் அவர் தம் வாரிசுகளும் ஆவேசம் மிக்க மக்கள் பேரெழுச்சிகளால் தமக்கான இறுதி வாசகங்கள் எழுதப்படுவதைக் கண்டு விழி பிதுங்கி நிற்கின்றனர். எத்தகைய சர்வாதிகாரிகளும் இறுதியில் மக்களது எழுச்சி புரட்சி என்பவற்றால் சமாதிகட்டலுக்கு ஆட்படுவார்கள் என்ற வரலாற்று நியதியானது மீண்டும் ஒருமுறை உறுதிப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. எந்தவொரு சர்வாதிகாரியையும் படை பட்டாளங்களோ அல்லது ஏகாதிபத்திய மேலாதிக்க சக்திகளாலோ கிளர்ந்தெழும் எழுச்சிகளில் இருந்து தப்பவைக்க முடியாது என்பதை அண்மைய அரபுலக எழுச்சிகள் நிதர்சனப்படுத்தி வருகின்றன. அந்த வகையில் வட ஆபிரிக்க அரபு நாடான துனீசியாவில் இருபத்தி மூன்று வருடகால கொடுங்கோல் ஆட்சி நடத்தி வந்த அபிடின் பென் அலி மக்களின் பேரெழுச்சிக்கு நின்று தாக்குப் பிடிக்க முடியாது குடும்பத்தோடு நாட்டை விட்டு ஓடியுள்ளான். நாட்டு மக்களை வறுமைக்கும், வேலை பெறமுடியாமைக்கும், வாழ்க்கைத் தர வீழ்ச்சிக்கும் பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கும் உள்ளாக்கி வந்தது பென் அலியின் சர்வாதிகார ஆட்சி. அத்துடன் கொடிய அடக்குமுறைச் சட்டங்களின் மூலம் மக்கள் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டனர். அமெரிக்காவின் துணை அரபுலக சர்வாதிகார மன்னர்களுடனும் இணைந்து நின்று எதேச்சதிகார ஆட்சி நடத்தி வந்த ஜனாதிபதி பென் அலியை மக்கள் எழுச்சியானது நாட்டை விட்டுத் துரத்தியுள்ளது.

துனீசிய மக்கள் எழுச்சியைத் தொடர்ந்து எகிப்தின் வல்லமை வாய்ந்த முப்பது வருடச் சர்வாதிகாரி ஹொஸ்னி முபாரக்கை எதிர்த்து பல லட்சம் மக்கள் வீதிக்கு இறங்கியுள்ளனர். அண்மைக் காலத்தில் அரபுலகம் கண்டிராத மாபெரும் மக்கள் எழுச்சியை எகிப்தில் காண முடிகிறது. 82 வயதுடைய சர்வாதிகாரி முபாரக் தனக்குப் பின் 47 வயது நிரம்பிய மகனைத் தனது சர்வாதிகாரக் கதிரையில் அமர்த்தும் எண்ணத்துடனேயே இருந்து வந்தான். இன்று அச்சமடைந்த அதே மகன் கமால் தன் குடும்பத்துடன் நாட்டை விட்டே ஓடி விட்டான். உழலிலும் ஒடுக்குமுறை யிலும் முன்நின்ற முபாரக் பதவி விலக வேண்டும், விசாரணைக்கு நிறுத்த வேண்டும் என மக்கள் வீதி ஆர்ப்பாட்டங்களில் உரத்துக் குரல் கொடுத்து வருகின்றனர். அந்நாட்டு ராணுவத்தின் பெரும் பகுதி மக்கள் மீது சுடவோ தாக்குதல் நடாத்தவோ மறுத்து வருகிறது. சர்வாதிகாரிக்கு விசுவாசமான படையினர் மட்டுமே ஆட்சியைப் பாதுகாக்க முயன்று வருகின்றனர். இதுவரை முன்னூறுக்கு மேற்பட்ட மக்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். எகிப்தின் கெய்ரோ தலை நகரிலும் ஏனைய பிரதான நகரங்களிலும் புத்து லட்சம் மக்கள் திரண்டு வீதி ஆர்ப்பாட்டங்களில் இரண்டாவது வராமா இறங்கி நிற்கின்றனர். அரபுலகில் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியமும் இஸ்ரேலும் தமது இருப்

பிற்கும் ஆதிக்க விலாத்தரிப்புக்கும் எகிப்தின் சர்வாதிகாரி, முபாரக் கையே பாதுகாத்துப் பயன்படுத்தி வந்தார்கள். இன்று அதற்கு இடி வீழ்ந்துள்ளது. எனவே அமெரிக்கா இப்பெரும் மக்கள் எழுச்சியால் தனக்கு எதிரான சக்திகள் எகிப்தில் ஆட்சிக்கு வந்து விடக் கூடாது என்பதில் கவனமாக இருந்து வருகின்றது. அதனால் முபாரக்கை இறக்கிவிட்டு தனக்குச் சார்பானவர்களைக் கொண்ட ஒரு இடைக்கால அரசாங்கம் அமைக்கும் சூழ்ச்சியில் ஓபாமா நிர்வாகமும், சி.ஐ.ஏ உள்வ அமைப்பும் முயன்று வருகின்றனர். எகிப்தைத் தொடர்ந்து ஜோர்தான், யேமன், அல்ஜீரியா ஆகிய நாடுகளிலும் மக்கள் எழுச்சிகள் வெடிக்க ஆரம்பித்துள்ளன. இவ்வாறு அரபுலகின் மன்னர்கள் அவர்களது வாரிசுகள் ஜனாதிபதிகளாகப் பிரதமர்களாக இருந்து கொண்டே சர்வாதிகாரம் நடத்தி வந்துள்ளனர். அவர்களுக்கு அமெரிக்கா மேற்கலகம் துணை நின்று வந்துள்ளன. இத்தகைய அமெரிக்க அரவணைப்புப் பெற்ற அரபுலகச்

2ம்

ஊடக சுதந்திரம் எங்கே?

லங்கா ஈ நியூஸ் இணையத்தள தீவைப்புக்கு கண்டனம்

புதிய - ஜனநாயக மாச்சிச - லெனிவிசக் கட்சி

லங்கா ஈ நியூஸ் இணையத்தளப் பணிமனை தீக்கிரை யாக்கப்பட்ட சம்பவம் இலங்கையில் கருத்து வெளியீட்டுச் சுதந்திரமும் ஊடக சுதந்திரமும் எந்தளவுக்கு அனுமதிக்கப்படுகிறது என்பதன் ஜனநாயக விரோத அளவை எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. இவ்

ஊடகப் பணிமனை எரியூட்டலை நோக்கும் போது அது திட்டமிட்ட வகையில் செய்ய

மலையகத்தில் மூன்று பிரதேச சபைகளுக்கு புதிய - ஜனநாயக மாச்சிச - லெனிவிசக் கட்சி போட்டி

எதிர்வரும் உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கான தேர்தலில் புதிய-ஜனநாயக மாச்சிச- லெனிவிசக் கட்சி மூன்று பிரதேச சபைகளுக்கு கேத்தல் சின்னத்தில் போட்டியிடுகின்றது. வலப்பணையில் முன்னாள் பிரதேசசபை உறுப்பினர் தோழர். ச. பன்னீர்செல்வம் தலைமையிலும், நுவரேலியாவில் தோழர். ஏ.சி.ஆர். ஜோன் தலைமையிலும், அப்புத்தளையில் தோழர். டி.எம்.பிரபாகர் தலைமையிலும் சுயேட்சைக் குழுவாகப் போட்டியிடுகின்றனர். மூன்று பிரதேசசபைக்கும் கட்சியின் தலைமையிலான மேற்படி பட்டியலில் மொத்தம் பன்னிரண்டு பெண்கள் இடம்பெறுவது மிக முக்கியமான ஒரு அம்சமாகும். மலையகப் பெண்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளையும் அவர்கள் சமூக அரசியல் தளங்களில் புதிய விழிப்புணர்வுகளுக்கு வரவேண்டியதன் அவசியத் தையும் முன்வைத்தே மேற்படி பெண்கள் தேர்தல் களத்தில் இறங்கியுள்ளனர்.

மலையகத் தோட்டப்புறங்களில் புறம் தள்ளப்பட்டு வரும் மக்கள் பிரச்சினைகளுக்கு பிரதேச சபைகளின் ஊடக முடிந்தளவுக்கு தீர்வு காண்பதை வலியுறுத்தியே மேற்படி தேர்தலில் கட்சியின் தலைமையிலான சுயேட்சைக் குழுக்கள் போட்டியிடுகின்றன. மேலும் பிரதேசசபை அதிகாரங்களுக்குள் தோட்டப்புறக் குடியிருப்புக்களை உள்ளடக்க வேண்டும் என்பது பிரதான கோரிக்கையாக இத்தேர்தலில் வற்புறுத்தப்படுகிறது. அத்துடன் மலையக மக்களின் அடிப்படை வாழ்வுரிமைகளையும் தொழிலாளர்களது சம்பள உயர்வு உள்ளிட்ட கோரிக்கைகளையும் இத்தேர்தல் ஊடக வற்புறுத்துவதற்கும் இத்தேர்தல் சந்தர்ப்பம் தகுந்ததோர் களமாக உள்ளது. எனவே, மாற்று அரசியல் பாதைக்கான பயணத்தில் இத்தேர்தலில் பொது நலன்களுக்கும் உண்மை

நேர்மை அர்ப்பணிப்பு என்பனவற்றுக்கும் தலைவணங்கி நிற்கக் கூடிய புதிய - ஜனநாயக மாச்சிச லெனிவிசக் கட்சியின் தலைமையிலான சுயேட்சைக் குழுக்களை வெற்றி பெறச் செய்ய கேத்தல் சின்னத்திற்கு வாக்களிக்குமாறு மக்களை வேண்டுகிறோம்.

ச. பன்னீர்செல்வம்

ஏ.சி.ஆர். ஜோன்

டி.எம்.பிரபாகர்

ப்பட்டுள்ளதாகவே காண முடிகிறது. அதன் மூலம் சகல ஊடகங்களுக்கும் அச்சுறுத்தல் விடுக்கப்பட்டுள்ளதுடன் கடந்த கால ஊடகங்கள் மீதான தாக்குதல்கள் இனிமேலும் தொடரும் என்பதற்கான சமீக்கையாகவும் அமைந்துள்ளது. இதனை எமது புதிய - ஜனநாயக மாச்சிச - லெனிவிசக் கட்சி மிக வன்மையாகக் கண்டிக்கிறது. இவ்வாறு புதிய - ஜனநாயக மாச்சிச - லெனிவிசக் கட்சி யின் பொதுச் செயலாளர் சி.கா. செந்திவேல் லங்கா ஈ நியூஸ் இணையத் தளப் பணிமனை எரியூட்டப் பட்டமையைக் கண்டித்து வெளியீட்டுள்ள அறிக்கையில் தெரிவித்துள்ளார். மேலும் அவ் அறிக்கையில், கடந்த முப்பது வருட யுத்த காலம் ஊடகங்களுக்கும் ஊடகவியலாளர்களுக்கும் ஒரு இருண்ட காலமாகவே இருந்து வந்தது. ஆனால் யுத்தம் முடிவடைந்து இருபது மாதங்கள் முடிவடைந்த பின்பும் அந்த நிலை மாறவில்லை என்பதையே தொடரும் ஊடகங்கள் மீதான தாக்குதல் சம்பவங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. ஏற்கனவே இவ் லங்கா ஈ நியூஸ் இணையத்தளம் மீதான தொடர் அச்சுறுத்தல் விடுக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. ஏற்கனவே அதன் ஆசிரியர் ஐரோப்பாவில் தஞ்சமடைந்துள்ளமையும் அதன் ஊடகவியலாளர் காணாமல் போய் உள்ளமையும் மேற்படி இணையத்தளப் பணிமனை எரியூட்டப் பட்டமையைத் திட்டமிட்ட தாக்குதல் தான் என்பதை உறுதிப்படுத்தியுள்ளன. ஆதலால் தொடரும் ஊடகங்கள் ஊடகவியலாளர்கள் மீதான திட்டமிட்ட இது போன்ற தாக்குதல்களுக்கு மக்கள் தான் பதில் கூற வேண்டும் என்பதையே எமது கட்சி வற்புறுத்திக் கூறுகின்றது.

தோழர் சக்சனனையும் விடுதலை செய்! தோழர் பிரதீபன் விடுதலை செய்யப்பட்டார்

புதிய- ஜனநாயக மாக்கிச-லெனினிசக் கட்சியின் வவுனியாப் பிரதேச முன்னிலைத் தோழர் நீ. பிரதீபன் இருபது மாதங்கள் விசாரணை இன்றி விளக்கமறியலில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுக் கடந்த 23-12-2010 அன்று விடுதலை செய்யப்பட்டார். அவர் மீது எவ்வித குற்றச்சாட்டும் சுமத்தப்படாத நிலையிலே தோழர் பிரதீபன் விடுதலை செய்யப்பட்டார். அவசரகாலச் சட்டம் பயங்கரவாதத்தின் கீழ் வெறும் சந்தேகத்தின் பெயரில் அவர் ஒருவருடம் எட்டுமாதங்களாக கொழும்பு விளக்க மறியல் சாலையில் அநியாயமாக அடைத்து வைக்கப்பட்டிருந்தார். மக்களுக்கும் சமூகத்திற்கும் நேர்மையுடன் சேவை செய்ய வேண்டும், அநீதிகளையும் அடக்கு முறைகளையும் எதிர்த்து நிற்க வேண்டும் என்னும் மாக்கிச அடிப்படையில் செயல்பட்டு வந்தவர் தோழர் பிரதீபன். அதனாலேயே புதிய-ஜனநாயக மாக்கிச லெனினிசக் கட்சியின் முன்னிலைத் தோழராகிக் கொண்டார். அவரது மக்கள் சார்பு நிலைப்பாட்டினையும் சமூக அக்கறை யையும் விளங்க முடியாத அரசு யந்திரம் சந்தேகம் என்ற பெயரில் அநியாயமாக இருபது மாதங்கள் சிறையில் அடைத்து வைத்துப் பழிவாங்கிக் கொண்டது. இறுதியில் குற்றம் எதுவும் சுமத்த முடியாத

நிலையில் நீதிமன்றம் அவரை விடுதலை செய்தது.

இவ்வாறு தான் ஏற்கனவே எமது கட்சியின் மலையகப் பிரதேசத்தின் முன்னிலைத் தோழர்கள் 5பேர் சந்தேகத்தின் பெயரில் 2007 பெப்ரவரி 14ம் 15ம் திகதிகளில் கைது செய்யப்பட்டனர். அவர்களும் விசாரணை இன்றித் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தனர். அவர்களில் மூன்று தோழர்களான வெ. மகேந்திரன், எஸ்.மோகன்ராஜ், நா.கிருஷ்ணப்பிரியன் ஆகியோர் இரண்டு வருட விளக்கமறியலின் பின் 13.02.2009 அன்று குற்றம் எதுவும் சுமத்தப்படாது விடுதலை செய்யப்பட்டனர். மிகுதியாக சிறையில் இருந்து வந்தவர்களில் தோழர் ஆர். ஜெய சீலன் 25.01.2010ல் விடுதலை செய்யப்பட்டார். இப்பொழுது தோழர் பிரதீபன் விடுதலை செய்யப்பட்டுள்ளார். எஞ்சியுள்ள நமது கட்சித் தோழரான எஸ்.சக்சனனையும் விடுதலை செய்யுமாறே கோரி வருகின்றோம். தோழர் சக்சனன் இவ்வாண்டு பெப்ரவரி மாதத்துடன் நான்கு ஆண்டுகளாக விசாரணையின்றித் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கிழக்கில் மீண்டும் மீண்டும் வெள்ளம்

மக்களின் அவலத்திற்கு நிவாரணம் போதாது.

மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, அம்பாறை உள்ளிட்ட கிழக்கு மாகாணம் ஏற்கனவே பெய்த பெருமழையால் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்துக் கொண்டது. அதனால் பத்து லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் அன்றாட வாழ்வை இழந்தனர். இருவாரங்கள் கழித்து மீண்டும் பெருமழை. மக்கள் மீண்டும் இருப்பிடங்களில் இருந்து வெளியே வேண்டி ஏற்பட்டது. ஒரு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட ஏக்கர் நிலத்திலான நெல் செய்கை அழிந்து கொண்டது. சுமார் 46 வரையானோர் மரண மடைந்தனர். கடலுக்கு மீன் பிடிக்க முடியாத அபாயம் ஏற்பட்டது. மக்கள் எங்கும் பரிதவித்து நின்றனர். புயல், சுனாமி யுத்தம் என்பனவற்றால் அடுத்தடுத்து, அழிவுகளையும் அவலங்களையும் அனுபவித்து வந்த கிழக்கின் தமிழ் முஸ்லீம் சிங்கள மக்களுக்கு அண்மைய வெள்ள அனர்த்தங்கள் வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சுவது போன்றே அமைந்து கொண்டது. இதனால் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்களாக அன்றாட உழைப்பில் ஈடுபட்டு வரும் தொழிலாளர்கள் விவசாயிகள் மீனவர்களாகவே உள்ளனர். பெண்கள் தமது குழந்தைகளுடன் குடும்பங்களில் படும் அவலத்தைகள் வர்ணிக்க முடியாதுள்ளன. ஏற்கனவே யுத்தக் கொடுமையால் பாதிக்கப்பட்டு மீள்குடியேற்றத்திற்கும் புனர்வாழ்வுக்கும் உள்ளாகிய அடிநிலை மக்களிடமிருந்து வெள்ளம் சகலவற்றையும் அடித்துச் சென்றுள்ளன.

இந்நிலையில் இம்மக்களுக்கு பல்வேறு தளங்களில் இருந்து உடனடி நிவாரணங்கள் மக்களிடமிருந்து சேகரித்து அனுப்பப்பட்டன. பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் பல்வேறு பிரதேசங்க ளிலும்

முன்னின்று நிவாரணப் பொருட்களும் பணமும் சேகரித்து அளித்தனர். வேறு நல்லெண்ணம் கொண்ட அமைப்புகள் தனிநபர்கள் உதவினர். ஆனால் அவை போதுமானவை அல்ல. அத்துடன் எரிகிற வீட்டில் பிடுங்கியது ஆதாயம் என்பது போல் நிவாரணப் பொருட்களும் பண உதவிகளும் சில மனித வல்லூறுகளால் கல்விக் செல்லப்படுகின்றன. மனித நேயமற்ற இந்த ஈனப் பிறவிகள் வெள்ளத்தால் பரிதவிக்கும் மக்களிடம் மனித நேயத்துடன் நடக்கவே மாட்டார்கள். எனவே அரசாங்கம் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட கிழக்கு மாகாணத்தின் மக்களுக்கு போதுமான உதவியையும் நிவாரணத்தையும் முழுமையாக வழங்க வேண்டும். இதில் இன மொழி பிரசேத வேறுபாடு காட்டாது மக்களது சீர்குலைந்துள்ள வாழ்வை மீட செயற்பட வேண்டும். அரசாங்க உயர் மட்டத்தினரும் உள்ளூர் அதிகார சக்திகளும் நேர்மையுடன் செயல்படுவார்களா என்பதே எழும் கேள்வியாகும். அத்துடன் மக்கள் படும் வெள்ளத்துயரத்தை தமக்குரிய செல்வாக்கிற்கு சில புல்லுருவிகள் விளம்பரங்கள் ஊடாகப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். சில ஊடகங்கள் இத்தகைய விளம்பரத்திற்கும் முன் நிற்கின்றன.

சர்வாதிகார

1ம் பக்க தொடர்ச்சி

சர்வாதிகாரிகளே பாலஸ்தீன மக்களை இஸ்ரேலுக்குக் காட்டிக் கொடுக்கும் கருங்காலிகளாகவும் இருந்து வந்துள்ளனர்.

சர்வாதிகார ஆட்சிகளும் அதன் தலைவர்களும் அவர்கள் கொண்டு வந்த சட்டங்களும் நிரந்தரமானவை. அதனைத் தம்மால் கட்டியெழுப்பப்பட்ட அரசு யந்திரத்தின் அடக்குமுறையால் பாதுகாத்து நீடிக்க முடியும். தாமும் தமது குடும்ப வாரிசுகளும் ஆட்சி அதிகாரத்தை எப்படியும் துஷ்பிரயோகம் செய்து கொள்ளலாம். இவை அனைத்துக்கும் உள்நாட்டு வசதி வாய்ப்புகள் பெற்ற மேட்டுக் குடி உயர்வர்க்க சக்திகள் ஆதரவு தந்து கொள்வார்கள். இவை அனைத்திற்கும் அந்நிய ஏகாதிபத்திய மேலாதிக்க வல்லரசு சக்திகள் அவ்வணைப்பு உண்டு. இதன் காரணமாகத் தம்மை யாரும் எதுவும் செய்து விடமுடியாது என்பதே அனைத்துச் சர்வாதிகாரிகளின் பொதுப் போக்காக இருந்து வந்தது. அதனால் ஏகப் பெரும்பான்மையான உழைக்கும் சாதாரண மக்களைத் தூசாகக் கூட அத்தகைய சர்வாதிகாரிகள் கணக்கில் கொள்வதில்லை.

இவ் எழுச்சிகளின் நடுவே பல்வேறு அரசியல் சமூக மத அமைப்புகளும் தலைவர்களும் உள்ளனர். கம்யூனிஸ்டுக்கள், இடதுசாரிகள், ஜனநாயகவாதிகள் முற்போக்கு புத்திஜீவிகள் உள்ளனர். மதத் தலைவர்களும் அமைப்புகளும் உண்டு அதனால் வலது சாரி பிற்போக்கு சக்திகளை அமெரிக்க பயன் படுத்தி தனது இஸ்ரேலினதும் நலன்களுக்காக கன மற்றேரு ஆளுமு

வர்க்க சக்திகளை முபராக்கின் இடத்தில் இருத்தவே சதியில் இறங்கியுள்ளது. அவ்வாறு இடம் பெற துனி சிய எகிப்து மக்கள் இடம் அளிக்கக் கூடாது என்பதே உலக மக்களின் விருப்பமாகும். ஆனால் இத்தகைய சர்வாதிகாரிகளது இறு மாய்ப்பு எதேச்சதிகார நடை முறைகளும் இறுதியில் மக்களது மாபெரும் எழுச்சிகளால் தோற்கடிக்கப்பட்டே தீரும் என்பதற்கு வரலாறு அவ்வப் போது பாடம் புகட்டி வந்துள்ளது. அதன் நிகழ்வுகள் தான் இப்போது அரபுலகில் பெரும் புயல் போன்று காட்டாற்று வெள்ளம் போல் மக்கள் பெரும் எழுச்சிகள் தோன்றியுள்ளன. அவ் வெழுச்சிகள் நிச்சயம் சர்வாதி காரிகளைத் தோற்கடித்தே தீரும். அதே வேளை மக்கள் எழுச்சிகளும் புரட்சிகளும் இனிமேல் மேல் எழும்ப முடியாது என்ற ஏகாதிபத்தி யத்தின் கனவுகளும் நிர்மூலமாகக் கப்பட்டு வருவதையும் காண முடிகிறது. மக்களே மக்கள் மட்டுமே உலக வரலாற்றின் உந்து சக்தி என்ற நியதி அரபுலக மக்களால் மீண்டும் ஒருமுறை நிரூபிக்கப்பட்டு வருவது தான் காண வேண்டிய உண்மையாகும். இது அவர் களுக்கு மட்டும் வரையறுக்கப்பட்ட தொன்றல்ல. உலகின் அடக்கி ஒடுக்கப்படும் அனைத்து மக்களுக்கும் நாடுகளுக்கும் பொதுவான தாகும்.

நாலு நடக்கு உலகிலே

எப்போது வந்தாலும் எல்லாமே ஒன்றுதான்

ஐ.நா நிபுணர் குழு இலங்கைக்கு வந்து வேண்டிய தகவல்களைப் பெற இயலாது என்றால், அது இலங்கைக்கு வந்து பயனுள்ளதாக எதுவுமே நடக்கப் போவதில்லை. அப்படியானால், மற்ற நாடுகள் ஒத்துழைக்காத போது ஐ.நா. சபை என்ன செய்யுமோ அதையே இலங்கை தொடர்பாகவும் செய்யப் போவதாகக் கூறிவிட்டுச் செய்யக் கூடியதைச் செய்யலாமே. ஐ.நா. நிபுணர் குழு அரசாங்கத்துடன் சமரசம் செய்து மலையைக் கெல்லி எலியைப் பிடிக்கிற வேலையைத் தான் செய்யும். அந்தக் குழுவைக் காட்டி மேற்கு நாடுகள் இலங்கையைத் தங்கள் சொற்படி கேட்குமாறு நிர்ப்பந்திக்கும். இதுதான் இத்தனை காலமும் நடந்தது. இனியும் நடக்கப் போவது. ஆனால் நமது ஊடகங்களுக்கு எழுதுவதற்கு வேறு செய்தி இல்லையே. இந்த மாவையே இன்னமும் இன்னமும் அரைத்துத் தள்ளலாம்.

எல்லாம் நல்லாயாகவே

போருக்குப் பின்னான மீள்குடியேற்றம் திருப்திகரமான முறையில் நடைபெற்றுள்ளதாகவே அமெரிக்கா சொல்லுகிறது. இந்தியா சொல்லுகிறது. அவர்களது பிரதிநிதிகள் யாராவது மீள்குடியேற்றப்பட்ட மக்களின் நிலையைப் பற்றி நேரில் விசாரிக்கப் போயிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். அந்த அவலத்தை நேரிற் போய்க் கண்ட அயல் தூதரகங்கள் உண்மையை அறியும். ஆனால் எதையுமே சொல்லத் துணியாது.

மக்கள் எழுச்சியால் துனிசியாவில் ஆட்சி கவிழ்ந்த பிறகு, ஆட்சியாளர்களின் ஊழலும் அடக்குமுறையும் பற்றி இப்போது மேற்கு நாடுகள் பேசுகின்றன. அது போல இங்கேயும் நடக்கலாம். அப்போது ஒருவேளை மேற்கு நாடுகளிலேயும் பெரிய ஆட்சி மாற்றம் ஒன்று நடந்தும் இருக்கலாம்.

கற்றதனாலாய பயன்

ஒரு காலத்தில் நவ சமாஜக் கட்சியின் முக்கியப் பிரமுகராக இருந்த பேராசிரியர் சுமனசிர் லியனகே அரசாங்கத்தின் மீள்குடியேற்றப் பணிகள் மெச்சத் தக்கன என்று எழுதியிருக்கிறார். நவசமசமாஜக் கட்சியைத் தொடக்கி வைத்தோரில் பல்கலைக்கழகப் புத்திமான்கள் முக்கியமானவர்களாக இருந்தனர். கலாநிதிகள் மட்டும் ஏழு பேராவது இருந்திருப்பார்கள். இப்போது ஆளுக்கு ஒரு திசை போய் முடிவில் எல்லாரும் ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதலை ஏற்பவர்களாகவோ அந்நியக் குறுக்கீடுகளை வரவேற்பவர்களாகவோ இருப்பது தான் வினோதம். ட்ரொட்ஸ்கியத்தைத் தெரிந்த வர்க்கு ஒருவேளை அதில் வினோதமாக எதுவுமே தெரியாதோ?

ட்ரொட்ஸ்கியச் சிந்தனைக் குழப்பம்

சீனா முதலாளிய நாடு என்று சொல்லுவது தவறு என்றும் அப்படிச் சொல்லுகிறவர்க்கு அரசியல் தெரியாது என்றும் ட்ரொட்ஸ்கியப் பேராசிரியப் பெருந்தகை குமார் டேவிட் சொல்லியருளியுள்ளார். சோவியத் யூனியன் தனியார் முதலீட்டை ஏற்காத காலத்திலே அதை அரசு முதலாளியப் பொருளாதாரம் என்று சொன்ன இந்த அறிஞருக்குச், சீனா, தனியார் முதலீடும் அந்நிய முதலீடும் வளர்ந்து வரும் முதலாளிய நாடு மட்டுமல்ல முலதனத்தை ஏற்றுமதி செய்கிற ஏகாதிபத்தியமாகவும் வளர்ந்து வருவது தெரியாமல் இருப்பது வியப்பல்லவா.

முதலாளிய உலகமயமாக்கல் விருத்தி பெற்றுச் சோஷலிஸத்துக்கு இட்டுச் செல்லும் என்று முன்னொருகால் சொன்னவரும் இவரல்லவா!

மதிலும் மாநாடும்

“சர்வதேசத்” தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டைப் பலத்த எதிர்ப்பிற்கு நடுவே நடத்திச் சாதனை புரிந்ததாகப் பேசிய ஒரு ஏற்பாட்டாளரான ஞானசேகரன், சிலபேர் மதில் மேற் பூனைகளாக இருந்து இறுதி நேரத்தில் மாநாட்டில் பங்குபற்ற முடிவு செய்தனர் என்றும் சொல்லியிருந்தார். அவர் குறிப்பிட்டது ஒரு “தகைமைசால்” பேராசிரியரை மனதிற் கொண்டா என்று சொன்னால் நன்றாயிருக்கும்.

கல்லாதான் படைத்த கட்டுரை

சர்வதேசத் தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டில் குழு சார்ந்த அரசியல் பேச அனுமதிக்கப்படாது என்று அறிவிக்கப்பட்டது. குழு சாராத அரசியல் பற்றி எதுவும் சொல்லாதால் தான், அங்கு கட்டுரை வாசித்த சபரகமுவ பல்கலைக்கழக இடதுசாரி விரோதக் கன்றுக்குட்டி ஆய்வாளர் ஒருவர், சிவசேகரம் என்ற மொழி பெயர்ப்பாளர் பல பலஸ்தீனக் கவிதைகளை மொழிபெயர்த்துள்ளார். ஆனால் இஸ்ரேலியக் கவிதை எதையுமே மொழி பெயர்க்க மாட்டார் என்று குற்றஞ் சாட்டினார் போலும். அந்த அரங்கிற்குத் தலைமை தாங்கியவர் பேராசிரியர் நு.:மான். பலவேறு “ஆய்வுக்” கட்டுரைகள் பற்றியும் நீளமாகக் கருத்துரைத்த அவர், இவ்வியடம் பற்றிய வாயே திறக்கவில்லை.

சிவசேகரத்தின் அளவுக்குப் பாலஸ்தீனக் கவிதைகளைத் தமிழாக்கியவர் பேராசிரியர் நு.:மான். அவர் ஒரு இஸ்ரேலியக் கவிதையையும் தமிழாக்கவில்லை என்பதும் சிவசேகரம் தமிழாக்கிய ஒன்று “தாயகம்” சஞ்சிகையில் அண்மையில் வெளிவந்ததும் நம் இளம் நிபுணருக்குத் தெரியாது. வாசிப்பில்லாமலே ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதுகிற ஆற்றல் மிக்க புதிய ஆய்வாளர்களை மெச்சாமல் இருக்க முடியுமா?

மலையகத்தில் வலப்பனை, நுவரேலியா, அப்புத்தளை பிரதேச சபைகளுக்கு புதிய - ஜனநாயக மாக்கிச - லெனினிசக் கட்சியின் கேத்தல் சின்னத்திற்கு வாக்களியுங்கள்!

- * உள்நாட்சி சபைகளின் அதிகாரத்திற்குள் தோட்டப் பகுதிகள் உள்வாங்கப்பட வேண்டும்.
- * உள்நாட்சி சபைகளுக்கு வாக்களிக்கும் மக்களுக்கு அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் மறுக்கப்படக் கூடாது.
- * உள்நாட்சி சபைகள் மூலம் முன்னெடுக்கப்படும் திட்டங்கள் கிராமம்-தோட்டப்புறம் என்ற பாராபட்சமின்றி சமத்துவமாக முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும்.
- * உள்நாட்சி சபைகளில் தமிழ் மொழி அமுலாக்கம் உரிய முறையில் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.
- * உள்நாட்சி சபை நூலகங்களில் அவ்வப்போது போதியளவு தமிழ் நூல்கொள்வனவு செய்யப்பட்டு வாசகர்களின் தேவை பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும்.
- * தோட்டப்புற சுகாதாரம் சிறுவர்களுக்கான முன்பள்ளி கழல் பாதுகாப்பு என்பன உள்நாட்சி சபைகளுக்கு உடனாக தோட்டப்புறங்களையும் உள்ளடக்கியதாகப்பட வேண்டும்.
- * உள்நாட்சி சபைகளில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் உறுதிப்படுத்தப்பட உரிய சட்ட திருத்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.
- * தோட்டப் புறப் பெண்களுக்கான மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் உள்நாட்சி சபைகளுக்கு உடனாக முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும்.
- * படித்த இளைஞர் யுவதிகளுக்கு உள்நாட்சி சபைகளில் வேலை வாய்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டும்.
- * அதிகளவில் வாக்காளர்களைக் கொண்ட உள்நாட்சி சபைகள் உரிய வகையில் பிரித்து புதிய சபைகள் தோற்றுவிக்கப்பட வேண்டும்.
- * மலையகப் பாடசாலைகளுக்குச் சொந்தமான காணிகள் தனியார் அத்துமீறித் தமதாக்குவது தடுக்கப்பட வேண்டும்.

* தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான சம்பள உயர்வைப் பெற உள்நாட்சி சபைகளுக்கு உடனாகக் குரல் எழுப்ப வேண்டும்.

* மலையகத் தமிழ் மக்களை ஒருதேசிய இனமாக அங்கீகரித்து அவர்களது அடிப்படை வாழ்வுரிமைகளையும் தனித்துவ தன்னடையாளங்களையும் பேணும் வகையிலான கோரிக்கைகள் வற்புறுத்தப்பட வேண்டும்.

இன்று இந்த நாட்டில் வாழும் அனைத்து உழைக்கும் மக்களும் மிக மோசமான பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்கும் பல்வகைச் சுரண்டல்களுக்கும் ஆளாகி நிற்கின்றனர். அதேவேளை தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு காணப்படாது தேசிய இனங்கள் ஒடுக்கப்படுகின்றன. மக்களின் சார்பாக எழும் குரல்கள் மிரட்டி அடக்கப்படுகின்றன. அடக்கு முறை சர்வாதிகார ஆட்சியே நிலைநிறுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்நிலையிலேயே உள்நாட்சி சபைகளுக்கான தேர்தல் இடம்பெறுகிறது.

இத்தேர்தலில் மலையகத்தின் தொழிற் சங்க- அரசியல் தலைமைகள் யாவும் அரசாங்கத்தையும் ஆளும் வர்க்க எதிர்க்கட்சியையும் சார்ந்தே போட்டியிடுகின்றன. எமது கட்சியானது எவ்வித குறுகிய நோக்கங்களையும் கொண்டிராது உழைக்கும் மக்களான தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளுக்கு குரல் எழுப்பவும் உள்நாட்சி சபைகள் மூலம் எவ்வித சுயநலமும் இன்றி மக்களுக்கு சேவை செய்யவுமே போட்டியிடுகிறது. அத்துடன் உழைக்கும் மக்களுக்கும் அடக்கப்படும் தேசிய இனங்களுக்கும் மீட்சியைக் கொண்டு வரக் கூடிய மாற்று அரசியலையும் அதற்கான வெகுஜன மார்க்கத்தையும் மக்கள் மத்தியில் பரப்புவதே செய்து மக்களை அணி திரட்டவும் இத் தேர்தல் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்துகிறது.

ஆதலால் வலப்பனை, நுவரேலியா, அப்புத்தளை பிரதேச சபைகளுக்கு

எமது கட்சி கேத்தல் சின்னத்தில் தோழர்கள் ச.புன்னீர்செல்வம் முன்னாள் பிரதேசசபை உறுப்பினர், ஏ.சி.ஆர்.ஜோன், டி.எம்.பிரபாகர் ஆகியோர் தலைமையில் சுயேட்சைக் குழுவாகப் போட்டியிடுகிறது. வளர்ந்தோர், இளைஞர்கள் பெண்கள் என்போர் எமது தேர்தல் பட்டியலில் இடம் பெறுகின்றனர். மக்கள் சார்பும் சமூக நோக்கும், சுயநலமற்ற சேவை மனப்பான்மையுடையோரே எங்கள் பட்டியலில் உள்ளனர். குறிப்பாகப் பெண்களின் பிரச்சினைகளையும் அவர்களது முக்கியத்துவம் கருதி எமது பட்டியலில் பெண்களுக்கு உரிய இடம் வழங்கியுள்ளோம்.

எனவே மலையக மக்களின் மாற்றத்திற்கான விழிப்புணர்வையும், சமூக மாற்றத்திற்கான அவாவையும், வெளிப்படுத்த எமது கட்சியின் சுயேட்சைக் குழுக்களுக்கும் அவற்றின் கேத்தல் சின்னத்திற்கு வாக்களித்து வெற்றி பெறச் செய்யுமாறு வாக்காளப் பெருமக்களை வேண்டிக் கொள்கின்றோம்.

தேர்தல் நிதி தூண்கள்

எதிர்வரும் உள்நாட்சித் தேர்தலில் புதிய-ஜனநாயக மாக்கிச லெனினிசக் கட்சி சுயேட்சைக் குழுவாக மலையகத்தில் மூன்று பிரதேச சபைகளுக்குப் போட்டியிடுகின்றது. கேத்தல் சின்னத்தில் போட்டியிடும் கட்சியின் தேர்தல் பரப்புரைக்கு கணிசமானளவு பணம் தேவைப்படுகின்றது. ஆதலால் தங்களாலான நிதி உதவியை மனமுவந்து தந்துதவும்படி தோழர்கள், நண்பர்கள், பொதுமக்களை அனுப்புடன் வேண்டுகின்றோம்.

நிதி அனுப்ப வேண்டிய வங்கி விபரம்
K.Senthivel/V.Mahendran
Commercial Bank
Grandpass Branch
A/C 1570018335 கொழும்பு பொருளாளர்
புதிய-ஜனநாயக மாக்கிச - லெனினிசக் கட்சி

என்பவருக்கு செய்தி கொண்டு தருபவர் என்று சாட்டப் பட்ட குற்றம் நம்ப முடியாத சாட்சிகளின் அடிப்படையில் அமைந்தது. அதைத் தொடர்ந்து மூன்று ஆண்டுகள் நடந்த விசாரணை ஒரு மாயை, ஒரு மோசடி. அதன் முடிவு கேலிக்கூரிய அநீதியான தீர்ப்பு.

அர்த்தமற்ற சுதந்திரத்தின் 63வது நினைவு தினம்

1948ம் ஆண்டு பெப்ரவரி 4ம் திகதி இலங்கைக்கு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டதாகக் கூறி வருபவரும் கோலாகலமான நிகழ்வுகள் ஆளும் தரப்பினரால், கொண்டாடப்பட்டு வந்துள்ளது. அந்தவகையில் இவ்வரும் அறுபத்தி மூன்றாவது சுதந்திர தினம் கதிர்காமத்தில் கொண்டாடப்பட்டது.

மேற்படி சுதந்திரம் முழு இலங்கை மக்களுக்கும் கிடைத்த ஒன்றல்ல. அது இலங்கையின் நிலவுடைமை வழிவந்த முதலாளித்துவ பேரினவாத மேட்டுக்குடியினருக்கே வழங்கப்பட்டது. அதில் தமிழ், முஸ்லீம் மேட்டுக்குடி உயர்வர்க்கத்தினருக்கும் பங்கிருந்தது. ஆனால் ஏகப் பெரும்பான்மையான சிங்கள உழைக்கும் மக்களுக்கோ ஏனைய உழைக்கும் தேசிய இன மக்களுக்கோ சுதந்திரம் என்பது மறுக்கப்பட்ட ஒன்றாகவே இருந்து வந்துள்ளது.

கடந்த 62 வருட கால 'சுதந்திர' இலங்கையில் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தலைமையிலும் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் தலைமையிலும் ஆட்சிகள் மாறி மாறி ஆளப்பட்டன. அவற்றின் ஒட்டுமொத்த விளைவுகள் என்ன என்பதுதான் 'சுதந்திரம்' என்பதன் அர்த்தத்தை நமக்குப் புலப்படுத்துகிறது.

வறுமை, பொருட்களின் விலை உயர்வுகள், வாழ்க்கைத்தர வீழ்ச்சி, வேலை இன்மை, உழைப்பிற்கு ஏற்ற உத்தியமின்மை, போசாக்கின்மை, நோய்கள் பரவுதல், உழைப்போருக்கு உரிமைகள் மறுப்பு, தேசிய இனங்களின் அடிப்படை வாழ்வுரிமைகளை மறுத்து அடக்குமுறை கட்டவிழ்த்து விடல், யுத்தத்தால் இரத்தப் பெருக்கெடுப்பு- உயிர்கள் இழப்பு, அகதி வாழ்வு, அநாதரவாக்கப்பட்ட அவல நிலை, மனித உரிமை, ஜனநாயக தொழிற் சங்க உரிமைகள் மறுப்பு, உடனாக அடக்கு முறை - கருத்துச் சுதந்திரமறுப்பு, வடக்குக் கிழக்கில் மட்டுமன்றி தெற்கிலும் இரத்த வெள்ளம் ஓடியமையால் பல லட்சம் தமிழ் சிங்கள முஸ்லீம் மக்கள் அழிந்து போயினர். நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறைமையின் கீழ் சர்வாதிகார ஆட்சி தொடரப்படுகிறது.

இவை அனைத்தையும் அந்நிய ஏகாதிபத்திய அமெரிக்க மேற்கூலக சக்திகளோடும் பிராந்திய மேலாதிக்கமான இந்திய ஆளும் வர்க்கத்தோடும், சீன, பாகிஸ்தானிய, பிறசக்திகளோடும் இணைந்து நின்றே பேரினவாத முதலாளித்துவ மேட்டுக்குடி உயர்வர்க்க ஆளும் வர்க்கத்தினர் முன்னெடுத்து வந்துள்ளனர். இவற்றில் தமிழ் நிலவுடையை வழி வந்த தமிழ்த் தேசியவாத பிற்போக்கு ஆதிக்க அரசியல் தலைமைகள் எதிர்மறை நிலைப்பாட்டின் உடனாக உதவி வந்துள்ளனர். பேரினவாதமும் தமிழ்க் குற்றத்தேசியவாதமும் ஒன்றினால் மற்றையது உடனும் பெற்றுக் கொண்டது மட்டுமன்றி தமிழ் சிங்கள முஸ்லீம் மக்களை அழிவுகளுக்கும் உள்ளாக்கியது, இவை அனைத்தும் சுதந்திரத்தின் இலட்சணங்களாகும்.

இவ் அறுபத்தி மூன்றாவது சுதந்திரத்தின் நினைவு கூரப்படும் இவ்வேளையில் இலங்கையில் உழைக்கும் அனைத்து மக்களும் ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனங்களும் சுதந்திரம் அற்றவர்களாகவும் அதற்குரிய அர்த்தத்தைப் பெற முடியாதவர்களாகவே இருந்து வருகிறார்கள் என்பதே உண்மை நிலையாகும்.

சட்டத்தின் பெயரால் விபச்சாரம்

சட்டத்தின் பெயரால் வேசித்தனம்: பினாயக் சென்னுக்கு வழங்கப்பட்ட தண்டனை குறித்து லன்செற் (LANCET) பத்திரிகை எழுதிய தலையங்கம் - தமிழில் :பவானி லேன்செற் பற்றிய ஒரு குறிப்பு

உலகின் தலை சிறந்த மருத்துவ இதழாகக் கருதப்படும் லேன்செற் (LANCET) இந்திய நீதியைக் காறி உமிழ்ந்து தலையங்கம் ஒன்றைத் தீட்டியுள்ளது. அதன் தலையங்கத்தை படிக்கும் முன் வாசகர்கள் லன்செற் இதழைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம். கடந்த 187 ஆண்டுகளாக வெளிவரும் இந்த வார இதழ் ஒரு சர்வதேச மருத்துவ அறிவியல் இதழ். மனித குலத்தை மேம்படுத்தும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வெளியிடுவதே இந்த இதழின் முதல் நோக்கம். தமது வாழ்நாளில் ஒரு கட்டுரையாவது இந்த இதழில் வெளியிடமாட்டார்களா என்று உலகம் முழுதும் உள்ள அறிஞர்கள் தவம் கிடக்கும் அளவுக்கு செல்வாக்கு மிகுந்த ஒன்று. நோபெல் பரிசு வென்ற அறிஞர்கள் பலரும் தமது ஆய்வுகளை முதன் முதலாக இந்த இதழிலேயே வெளியிடுவது வழக்கம். அத்தகைய மருத்துவ இதழானது பினாயக் சென்னுக்கு வழங்கப்பட்ட ஆயுள் தண்டனையை எதிர்த்து தலையங்கம் எழுதியுள்ளது.

எமது லன்செற் இதழ் வெளிவரும் இந்த ஜனவரி 4ம் தேதி பினாயக் சென் தனது 61 வது பிறந்த நாளைக் கொண்டாடியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அவரோ, தேசத்துரோகக் குற்றத்திற்காக ஆயுள் தண்டனைக் கைதியாகச் சிறையில் இருக்கிறார். மனிதநேயம் மிக்க ஒரு மாமனிதருக்கு வழங்கப்பட்ட இச்சிறைத் தண்டனை சிறிதும் மனிதாபிமானம் இல்லாத கொடுஞ் செயல். இந்தத் தீர்ப்புக்கு முன்னர் அவர் வாழ்நாள் முழுதும் வறுமையில் உழன்று வரும் ஏழைகள், பழங்குடி மக்களின் நல்வாழ்வுக்காகச் செலவிட்டவர். அவருடைய தன்னலமற்ற சேவை அவருக்கு, பெற்றுத்தந்தது சர்வதேச மருத்துவக் கவுன்சில் வழங்கிய 2008 ம் ஆண்டுக்கான ஜோனாதன் மான் விருது. அரசாங்கம் செய்து வரும் அடக்குமுறைகள், மனித உரிமை மீறல்கள் குறித்து பினாயக் அம்பலப்படுத்தி வந்ததே அவர் மீது சாட்டப்பட்ட அரசியல் உள்நோக்கம் கொண்ட இக்குற்றச்சாட்டின் பின்னணி. அவர் சிறையில் இருக்கும் மாவோயிஸ்ட் இயக்கத் தலைவரான நாராயண் சன்யால்

இந்திய மருத்துவப் பேராசிரியர் பினாயக் சென்னுக்கு ஆயுள் தண்டனை

இந்தத் தீர்ப்புக்கு எதிராக இந்தியப் பத்திரிகைககள் அனைத்தும் கண்டனம் தெரிவித்து உள்ளன. ஆம்னெஸ்டி இன்டர்நேஷனல் என்று அழைக்கப்படும் சர்வதேச மனிதநிலை நிறுவனம் பினாயக் சென் 'ஒரு மனச் சாட்சியின் கைதி' என்று வருணித்து இருக்கிறது. உலகின் தலை சிறந்த கல்வியாளர்கள் என்பது பேர் இந்த அநீதியைக் கண்டித்து இந்திய அரசுக்கு கண்டனம் தெரிவித்து எழுதி இருக்கிறார்கள். லன்செற் இதழ் அவர்களோடு இணைந்து பினாயக் சென்னுக்கு ஆதரவாக இந்திய நீதியைக் கண்டித்துக் குரல் கொடுக்கிறது.

2009 ம் ஆண்டு இந்திய அரசு இந்த வழக்கில் தலையிட்டு நீதியை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்று நாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம். இந்த அநீதியான தீர்ப்பை ஒரு வேளை இந்திய உச்ச நீதிமன்றம் சரி செய்தாலும் செய்யலாம். ஒரு வேளை அது நடக்கவில்லையென்றால், ஏற்கனவே அவமதிப்புக்கு உள்ளாகியிருக்கும் இந்தியாவின் மனித உரிமைக் கடப்பாடுகள் நிரந்தரமான அவமானத்திற்கு உள்ளாகும். எங்கெல்லாம், இந்திய அரசு தன்னுடைய அடிப்படைக் கடமைகளைச் செய்யத் தவறியதோ அங்கெல்லாம் சென்று பினாயக் தன்னுடைய முயற்சியில் மருத்துவ உதவிகளையும் அடிப்படை மனித உரிமைகளையும் மக்கள் பெறுவதற்காகப் பாடுபட்டார். அதற்கான பரிசாக, பிரிட்டிஷ் காலனி அரசு எப்படியெல்லாம் அரசியல் எதிர்ப்புகளை ஒடுக்கியதோ, காந்தியைத் தேசத் துரோகி என்று தண்டித்ததோ அதேவாறு தண்டனை வழங்கி உள்ளது. தேசத் துரோகச் சட்டங்களைப் பயன்படுத்தி தனக்குத் தண்டனை வழங்கப்பட்டபோது காந்தி சொன்னார் 'சுரண்டல்காரர்களைப் பாதுகாக்க அறிந்தோ அறியாமலோ இந்த அரசு விபச்சாரம் (நீதியை) செய்கிறது'. பினாயக் சென்னுக்கு வழங்கப்பட்ட இந்தத் தண்டனை இந்தியாவின் நிலைமை காந்தி சொன்னபடியே இன்னமும் மாறாமல் இருக்கிறது என்பதைத் தான் காட்டுகிறது.

கூட்டு ஒப்பந்தமும் தோட்டத் தொழிலாளர்களும்

பெருந்தோட்டங்களில் தொழில் புரிகிற தொழிலாளர்களின் வேதனைகளை நிர்ணயிப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட பொறிமுறையே கூட்டு ஒப்பந்தம் ஆகும். இவ் ஒப்பந்தம் முதலாளிமார் சம்மேளனத்திற்கும், பெருந்தோட்ட தொழிலாளர்களை பெருமளவில் உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட தொழிற்சங்கங்களுக்குமிடையில் இரண்டு வருடத்துக்கொருமுறை கைச்சாத்திடப்படும் ஒப்பந்தமே கூட்டு ஒப்பந்தம் ஆகும். கூட்டு ஒப்பந்தம் மூலம் தொழிலாளர்கள் பெற்றுக் கொண்ட நன்மைகள் மிகச் சொற்பம். ஆயினும் முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையில் தொழிலாளர்கள் தமது நலனை உறுதி செய்வதற்கான முன்னேற்றகரமான பொறிமுறையாகவும் கூட்டு ஒப்பந்தத்தைக் காண இயலும்.

கூட்டு ஒப்பந்தம் அதன் உண்மையான பணியை செய்யவிடாமல் தடையாக இருப்பது பிற்போக்குத்தனமான முதலாளித்துவ அக்கறை கொண்ட தொழிற்சங்கங்களே. இ.தொ.கா., ஐ.தே.கவின் தொழிற்சங்கமான இ.தே.தொ.ச. பல்வேறு தொழிற்சங்கங்களையும் ஒன்றிணைத்த தொழிற்சங்க கூட்டு கமிட்டி ஆகிய மூன்று அமைப்புகள் தான் தொழிலாளர்கள் சார்பாக கூட்டு ஒப்பந்தத்தில் பங்கெடுக்கின்றன. இந்த அமைப்புகளின் அரசியல் வறுமையும் வங்குரோத்துத் தனமும் துரோகத்தனமான நடத்தைகளும் யாவரும் அறிந்ததே. முதலாளி வர்க்கம் தொழிலாளி வர்க்கத்தை எழும்ப விடாமல் தடுக்க தாமே தொழிற்சங்கங்களை ஏற்படுத்தி தொழிலாளர்களுக்கு பொய் முகம் காட்டுவர். ஆயினும் உண்மையான நோக்கம் போர்க்குணமிக்க முற்போக்கான தொழிற்சங்க இயக்கத்தை சிதைப்பதாகும். இந்த அமைப்புகள் மலையகத்தின் தொழிற்சங்க பாரம்பரியத்தை சிதைத்ததை அனைவரும் அறிவர்.

கூட்டு ஒப்பந்தத்தில் தொழிலாளர்கள் சார்பாக பேச வேண்டிய தொழிற்சங்கப் பிரமுகர்கள் முதலாளிகளாகவும் தரகர்களாகவும் மாறிக் கம்பெனிக்கு விசுவாசம் மிக்கவர்களாகவே நடந்து கொள்கின்றனர். ஒவ்வொரு தடவையும் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திடும போதும் தொழிலாளர் கோரிக்கையையும் அவர்கள் போராட்டத்தையும் சட்ட செய்யாது கம்பெனிகள் எவ்வளவு தரமுடியும் என்கின்றனவோ அதற்கு ஒத்துக் கொள்வார்கள். அத்துடன் கம்பெனிகள் நஷ்டத்தில் இயங்குவதாகவும் அவர்கள் ஏதோ தர்மத்துக்கும் புண்ணியத்துக்கும் கம்பெனி நடத்துவதாக வக்காலத்து வாங்குவார்கள். தம்மால் முடிந்தது இவ்வளவு தான். யாருக்கேனும் முடியுமெனின் இதைவிடக் கூடுதலாக வாங்கித் தரட்டும் என வாய்ச் சவடால் விடுவார்கள்.

கூட்டு ஒப்பந்தத்தில் பல குறைபாடுகள் உள்ளபோதும் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சம்பளத்தை உறுதி செய்யும் பொறிமுறை என்ற வகையில் அதில் சில மாற்றங்கள் அவசியமாகின்றன. அவை பற்றி கீழே பார்க்கலாம்.

* தொழிலாளர்களின் சம்பளம் உயர்ந்து வரும் வாழ்க்கைச் செலவு விகிதத்திற்கு ஏற்றவகையில் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். நாட் சம்பளத்துக்கு மாற்றாக மாதச் சம்பள நிர்ணயிப்பின் சாத்தியப்பாடுகள் குறித்து ஆராயப்பட வேண்டும். சம்பளவயர்வு குறித்து தொழிலாளர்களை பிரதிபலிப்பதும் பல்வேறு அமைப்புக்களுடனும் கலந்துரையாடல்கள் செய்வது அவசியமாகிறது. தொழிலாளர்களின் நலனையும் தேவையையும் முன்னிறுத்தி சம்பள நிர்ணயிப்பு இடம்பெற வேண்டும்.

* தொழிலாளர் மத்தியில் வேலை செய்யும் பல்வேறு தொழிற்சங்கங்களும் கூட்டு ஒப்பந்தத்தில் பங்கெடுக்கக் கூடியவாறு வழிவகை செய்யப்பட வேண்டும். அத்துடன் தொழிற்சங்கங்கள் கூட்டுப் பொறுப்புடனும், பொது உடன்பாட்டுடனும் இயங்குவது அவசியமாகும்.

* வரவு உணக்கத் தொகை, மேலதிக நிறைக்கான தொகை ஆகியவற்றை தொழிலாளர்கள் முழுமையாக அனுபவிக்க முடியாதவர்களாக உள்ளனர். அதாவது வேலை நாட்களைக் குறைத்து வேலை நேரத்தை

அதிகரித்தும், ஒரு நாட் சம்பளத்துக்காகப் பறிக்க வேண்டிய கொழுந்தின் நிறையை அதிகமாக்கியுள்ளனர். கொழுந்தின் நிறை தொடர்பில் கொழுந்து கூடிய நாட்களில் எடுக்க வேண்டிய நிறை, குறைந்த நாட்களில் எடுக்க வேண்டிய நிறை தொடர்பிலும் பொதுவான வரையறுப்பு அவசியமாகிறது. அத்துடன் வேலை நேரம் குறைக்கப்பட்டு அதற்குரிய வரையறையும் வேண்டியதாகவுள்ளது.

* தொழிலாளர்களின் தொழிற்சங்கப்படி உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். தொழில் நேரத்தில் விபத்து ஏற்படின் கம்பெனி முழுப் பொறுப்பேற்று காப்பீட்டுத் தொகையையும், சம்பளத்துடனான விருப்பம் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். அத்துடன் பெண்களுக்கான பேறுகால கொடுப்பனவையும், விடுப்பு காலத்தையும் அதிகப்படுத்தவும் வேண்டும். (தற்சமயம் முதற்பிள்ளையாக இருப்பின் பேறுகாலக் கொடுப்பனவாக 22000/- 75 நாள் விடுப்பும் வழங்கப்படுகிறது).

* கம்பெனிகள் இப்பொழுது தோட்டங்களின் உட்கட்டமைப்பு வசதிகளுக்கு போதிய அக்கறை செலுத்துவதில்லை. எனவே அவ்விடயத்திலும் கம்பெனியின் பொறுப்பை உறுதி செய்ய வேண்டும்.

* சில கம்பெனிகள் பெருந்தோட்ட பிரதான பயிரான தேயிலையை முறையாகப் பராமரிப்பதில்லை. அதன் மூலம் தொழிலாளர்களின் வேலை நாள் பாதிக்கப்படுகிறது. அத்துடன் மண்ணுக்கும் கழலுக்கும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்ற பயிர்களை செய்கை பண்ணாது தடுப்பதும், வரை முறையில்லாது மரங்களை வெட்டுவதை தடுப்பதும் அவசியமாகிறது.

* இந்த மாற்றங்கள் தொழிலாளர்களின் ஐக்கியப்பட்ட போராட்டத்தின் மூலமே சாத்தியப்படலாம். அவ்வகையான போராட்டத்தை அங்கீகரிக்கவோ, தலைமை கொடுக்கவோ புறம்போக்குத்தனமான தொழிற்சங்கங்கள் தயாரில்லை. எனவே, தொழிலாளர்கள் தமது வர்க்க நலனை முன்னிறுத்தி தமக்குரிய போர்க்குணமிக்க தொழிற்சங்க

'சர்வதேச' தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டில் ஒரு குரல்

"இன்று இந்த மாநாட்டிற்கு வந்த பிற்பாடுதான் எனக்கு விருது வழங்க இருப்பது தெரியவந்தது. நான் மார்க்சிய சிந்தனையாளன். எனக்கு விருதுகள் பெறுவதில் உடன்பாடு இல்லை. அதை நான் விரும்புவதுமல்ல. ஏங்கல்விற்கு அறுபது வயது நிரம்பிய போது இளைஞர் இசைக்குழு ஒன்று அவருக்குப் பாராட்டு வழங்க எண்ணி அவரிடம் போய் அந்த வேண்டுகோளை விடுத்தது. அப்போது "மார்க்சம் நானும் இறக்கும் வரை எந்தவிதப் பாராட்டுக்களையும் பெறுவதில்லை எனத்தீர்மானித்திருக்கின்றோம்." என ஏங்கல்ஸ் கூறி இருந்தார். தோழர் ஏ.எஸ்.நம்புதிரிபாட் ஆளும் ஆட்சிகளுக்கு எதிராகப் போராட்டங்களை முன்னெடுத்தவர். ஆதலால் அரசு பரிசுகளை ஏற்க மறுத்துவிட்டார். என்னை முன்னிலைப்படுத்தி வழிநடத்தி வந்த ஏ.கே.கண்ணன் "பட்டம் பதவி விளம்பரம், பொருள் என்பனவற்றுக்கு ஆசைப்படாதே. உன் எழுத்தில் உண்மை இருக்கும். நேர்மை இருக்கும் என்றதினால் நீண்ட பரிசுகள் தேவையில்லை" என்று சொல்லியுள்ளார். ஆகவே அவர் வழியில் வந்த நானும் பரிசுகள் வாங்குவதைத் தவிர்த்து வருகின்றேன்." இவ்வாறு கூறியவர் தமிழ் நாட்டின் பிரபல நாவலாசிரியர் கு.சின்னப்பாரதி ஆவார். அவர் எங்கே கூறினார் என்பது தான் கவனத்திற்குரியது. விருதுகளுக்கும் பொன்னாடைகளுக்கும், கிரீடங்களுக்கும் அலைந்து கொள்ளும் இலங்கை எழுத்தாளர்கள் கொழும்பில் கூடியிருந்த அண்மைய 'சர்வதேச' தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டிலாகும். எத்தனை எழுத்தாளர்களுக்கு சின்னப்பாரதி கூறிய விடயம் உறைத்திருக்கும். எத்தனை எழுத்தாளர்கள் கசப்பான இவ்விடயம் கேட்டு நெழிந்திருப்பார்கள்.

இயக்கத்தை உருவாக்கி வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். பொருளாதார அரசியல் விடுதலையை பெற்றுக் கொள்ள ஐக்கியப்பட்ட போராட்டத்தை முன்னெடுக்க வேண்டும்.

எல்லண்ணா

அடி செருப்பால!

வெங்காய வெலய பார்த்தீங்களா? மாவு வெலய மளமளனு ஏறிடுச்சு தேங்காய வெலய அம்பது அரிசி வெலய கேட்டு அடுப்பு கூட அணைந்தது இந்த வெலய போதுமா இன்னும் கொஞ்சம் வேணுமா?

ஈர வெறக வைச்சு உஃப்..... உஃப் னு ஊதினானு உஊத உஊத புகையுது கண்ணுந்தான் எரியுது..

தேர்தலுக்கும் குறைவில்ல அந்த நேரத்தில் வெல குறைச்சுக்கும் குறைவில்ல குறைக்கிற மாதிரி குறைச்சு கூட்டுற மாதிரி கூட்டிடுவானுங்க "பழைய குருடி கதவ தொறடி"

யாரத்தான் கேக்குறது மந்திரிய கேட்டா சாமிக்கே குறைக்க முடியாதத நம்மால முடியுமா? என்கிறார். நாங்க என்னா 'சாமிக்கா' ஓட்டு போட்டோம் சொல்லுங்கையா 'சாமிக்கா' ஓட்டு போட்டோம்.

அடுத்த தேர்தலும் வருதுங்க பொய் மூட்டைய தூக்கிக்கிட்டு அதோ வாராங்க லயத்துக்கு!

அடி செருப்பால....

கிருஷ்ணா

புதிய பூமி

வெகுஜன அரசியல் மாத இதழ் 2011

சந்தா செலுத்துங்கள்- உதவி நன்கொடை தாராளங்கள்!

ஒரு வருடம்- ரூ- 400.00

6 மாதங்கள் 200.00

(12 இதழ்கள் அனுப்பி வைக்கப்படும்)

பணம் அனுப்ப வேண்டியது

K.Senthivel/ V. Mahandran

Commercial Bank

Grandpass Branch

A/c No 1570018335

உங்கள் ஆதரவு புதியபூமிக்கு அவசியமாகும்.

நிர்வாகி

47,3வது மாடி,

கொ.ம.ச.க. தொகுதி

கொழும்பு-11

புரொண்ட்லைனில் ஒருதமிழ்த் தேசியவாத நூலின் மதிப்பீடு

'பாவை சந்திரன்' என்ற பத்திரிகையாளர் தினமணியில் எழுதி வந்த கட்டுரைத் தொடர் ஈழத் தமிழரின் போராட்ட வரலாறு என்ற தலைப்பில் இரண்டு பாகங்களாக வெளியாகியுள்ளது.

தமிழகத்தில் உள்ள ஈழத் தமிழ்த் தேசியவாத ஆதரவாளர்களது கண்ணோட்டத்திலிருந்தே வரலாற்றுத் தகவல்களையும் திரிப்புகளையும் பெற்றுச் 'சுவைபட' எழுதியுள்ள இந்த நூலில் பல முக்கியமான நிகழ்வுகள் விடுபட்டுப் போனமையும் கணிசமான அளவிற்கு வியாக்கியானங்கள் உள்ளமையும் வியப்பிற்குரியதல்ல. இவ்வாறான நூல்களின் மூலம் தேசிய இனப் பிரச்சினையைச் சரிவர விளங்கிக் கொள்வது இயலாது. அத்துடன் தீர்வுக்கான ஒரு பயனுள்ள பார்வையைப் பெற இயலாது என்பதும் கவனிக்க வேண்டியதாகும். எனவே இந்த நூல் இலங்கையில் ஒரு வார ஏட்டில் தொடராக வெளியிடப்படுவதும் நமக்கு வியப்பளிக்காது.

இந்த நூலுக்கு ஒரு மதிப்புரை Frontline (.புரொண்ட்லைன்) எனும் ஆங்கில இரு-வார இந்தியச் சஞ்சிகையில் வெளிவந்துள்ளது. அதை எழுதியவர் செ. கணேசலிங்கன். அந்த மதிப்புரையில் நூலின் குறைபாடுகள் சுட்டிக் காட்டப்படாமை ஒருபுறமிருக்க, அவரது குறிப்புக்களில் ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தன தமிழ்த் தலைவர்களதும் இளைஞர்களதும்

எதும் அதிருப்தியைத் தணிக்க நடவடிக்கை எடுத்தார் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஜயவர்த்தனவின் பிற பங்களிப்புகள் பற்றிக் கூறப்படவில்லை. இந்திய 'அமைதிக்காக்கும்' படைகளின் விலகலைக் கூட விரும்பத்தகாத விடயம் என்று நூலாசிரியர் கூறியிருப்பது கருத்து முரணின்றி எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. நூலில் உள்ள நிகழ்வுகளின் வரிசைக் கிரமம் மதிப்புரையில் சற்றுக் குழம்பியே தரப்பட்டுள்ளது. (2002இல்) புலிகளுடனான பேச்சுவார்த்தைகள் தொடங்கியதில் சந்திரிகாவின் பங்கு பெரியது என்னும் விதமாகவே வாக்கியங்கள் அமைந்துள்ளன.

வழமையாகவே தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்குப் பகையான ஒரு பார்வையைக் கொண்ட Frontline இல் எதுவும் வெளிவருவதற்கு, அதில் தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமை அடக்கி வாசிக்கப்பட்டாக வேண்டும் என்பதும் நாமறிந்ததே. எனவே, முற்றிலும் வணிக நோக்கில், பழமைவாதத் தமிழ் தேசியக் கண்ணோட்டத்தில் பாவை சந்திரன் எழுதிய நூல், எவ்விதமான முற்போக்கு இடதுசாரி அரசியற் கணிப்பீடும் அற்ற ஒரு மதிப்புரையைப் பெற்றுள்ளது.

இது ஒரு காலத்தில் இடதுசாரிப் படைப்பாளியாக அறியப்பட்ட கணேசலிங்கனுக்குப் பெருமை சேர்க்கும் ஒரு மதிப்புரையாகத் தெரியவில்லை.

சிவா

புதிய பூமி

சுற்ற 18 ஜனவரி-பெப்ரவரி 2011 பக்கம் 16 விலை 20/- சுழற்சி 135
 இல. 47, 3ம் மாடி . கொழும்பு மத்திய சந்தைக் கட்டிடத் தொகுதி.
 கொழும்பு 11, இலங்கை. தொ.பே: 060 2136530, தொலை நகல்:011-2473757
 E-mail : puthiyapoomi@gmail.com, web : www.ndpsl.org

அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலைகள் நாளாந்தம் அதிகரித்த வண்ணம் உள்ளன. அரிசி, சீனி, மா, மிளகாய், பாண், தேங்காய், முட்டை, மீன், மரக்கறி வகைகள் போன்றன மக்களின் கைகளுக்கு எட்டாத விலைகளில் இருந்து வருகின்றன. அவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ள மக்கள் நாளாந்தம் படாதபாடு பட்டு வருகிறார்கள். அத்தியாவசியப் பொருட்கள் யாவும் நூறு, இருநூறு, முந்நூறு, நானூறு என உயர்ந்து கொண்டே செல்கின்றன. மக்கள் கூடுதலாக உண்ணும் கோதுமைமாவின் விலை உயர்வும் பாணின் அதிகரித்த விலையும் அரைப்பட்டினி முழுப் பட்டினி நிலைக்குள் மக்களை அமிழ்த்தி வருகின்றது. இதனால் அன்றாட உழைப்பாளிகளான தொழிலாளர்கள் விவசாயிகள் அரசாங்கத் தனியார்த்துறை ஊழியர்களே முற்று முழுதாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

நாட்டில் அரசாங்கத் தனியார் துறையினருக்கு சம்பள உயர்வை மறுத்து வரும் மகிந்த சிந்தனை அரசாங்கம் தான் பொருட்களின் வேகமடைந்து வரும் விலை உயர்வைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது கையறு நிலையில் இருந்து வருகிறது. அண்மையில் பெற்றோல் டீசல் மண்ணெண்ணையில் ஏகபோகம் செலுத்தி வரும் இந்திய நிறுவனம் அவற்றின் விலைகளை உயர்த்தக் கோரிக்கை விடுத்தது. அதேபோன்று பால்மா விலையில் அதிகரிப்புச் செய்யவும் கோரிக்கை விடப்பட்டது. அவற்றுக்கும் விலை உயர்வு வந்தால் மக்கள் கிளர்ந்தெழுவார்கள் என்ற அச்சத்தில் விலை உயர்வுக்குப் பதிலாகத் தமது இறக்குமதித் தீர்வையில் பத்துவீதத்தைக் குறைத்து அந்நிறுவனங்களுக்குச் சலுகை வழங்கப்பட்டது.

அண்மையில் தேங்காய், முட்டை, கோழி இறைச்சி என்பன

அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலை அதிகரிப்பு மக்களின் வாழ்க்கை நிலை மிக மோசம்

இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. ஆனால் அதன் மூலம் உயர்ந்த விலைகளில் எந்த இறக்கமும் காணப்படவில்லை. அவற்றை இறக்குமதி செய்தவர்கள் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய லாபத்தைப் பெற்றுக் கொண்டமைதான் மிச்சம்.

அதே போன்று மரக்கறிவகைகளின் விலை அதிகரிப்புகள் உச்சமடைந்து கொண்டன. மழை வெள்ளம் எனக் கூறப்பட்ட போதிலும் அவை ஒரு பகுதிக் காரணமே தவிர, உள்ளார்ந்த ரீதியில் வேறு காரணங்கள் உள்ளன. தம்புள்ள பெரும் சந்தை தொட்டுக் கொழும்பு மத்திய சந்தை வரை அல்லது உள்ளூர் சந்தைகள் வரை தரகுப் பணத்தால் கொள்ளை லாபம் பெறுவோர் பணக்காரர் ஆகின்றனர். ஆனால் உற்பத்தியாளரான விவசாயிகள் ஓட்டாண்டி ஆகின்றனர். தமது உற்பத்திச் செலவையே மீள் பெற முடியாத நிலையில் விவசாயிகள் திண்டாட வேண்டியுள்ளது. நெல் கொள்வனவும் அரிசி சந்தைப் படுத்தலும் தனியார் வசம் இருந்து முதலாளிகளைக் கொழுக்க வைக்கிறது அந்த கையோர் அமைச்சர்களின் உறவினராக வேண்டி யவர்களாக இருகின்றனர்.

அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலை உயர்வுக்கு சர்வ தேச சந்தை என்ற வாய்ப்பாடு வழமையாகவே கூறப்படுகிறது. ஆனால் இந்த சர்வதேச சந்தை என்பது யாது? உலக முதலாளித்துவத்தாலும் ஏகாதிபத்தியத்தாலும் வழி நடாத்தப்படுவதே அதுவாகும். அங்கே லாபம், அத்த லாபம் என்பதே தாரக மந்திரமாக இருந்து வருகிறது. விதைகள், உரப் பசளை, கிருமிநாசினி என்பனவற்றின் மூலம் பல் தேசிய நிறுவனங்கள் உலக விவசாயத்தில் கட்டுப்பாட்டையும் தலையீட்டையும் கொண்டுள்ளன. அதன் பாதிப்பை தேசியப் பொருளாதாரத்தைக் கொண்டிராத நமது நாடுகள் அனுபவித்து வருகின்றது.

விவசாயத்தில் நெல் மற்றும் உப உணவுப் பொருட்கள் மரக்கறி வகைகளில் தன்னிறைவு பெற வேண்டிய நாட்டில் இன்றுள்ள இழி நிலைக்கு யார் காரணம்? ஆட்சி

அதிகாரத்தில் தொடர்ந்து ஆட்சி செய்து வரும் இருகட்சியினரும் பின்பற்றிய நவதாராளப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளே அடிப்படைக் காரணமாகும். தாராள இறக்குமதியும் தனியார் மயமும் தேசிய பொருளாதாரத்தின் அடிவேர்களையே தகர்த்து விட்டன. இன்னும் சில நாட்களில் சாதாரண மரக்கறிவகைகளைக் கூட வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதியாக்க வேண்டிய நிலைக்குத் தாழ்ந்து போக வேண்டியுள்ளது. மகிந்த சிந்தனையின் கீழ் எல்லாவற்றுக்கும் முழக்கங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. "பயிர் வளர்ப்போம் நாட்டை வளப்படுத்துவோம்" என்றார்கள். "பத்து லட்சம் வீட்டுத் தோட்டத் திட்டம்" என்றார்கள். "நெல் உற்பத்தியில் தன்னிறைவு" என்று சொன்னார்கள். யாவும் பொய்யாய் கனவாய் பழங்கதையாகப் போய் நிற்பதன் விளைவை அத்தியாவசியப் பொருட்கள் அனைத்தினதும் அதிகரித்த விலைகளினால் அனுபவிக்க முடிகிறது.

ஆளுவோருக்குத் தேவைப்படுவது ஆட்சி அதிகாரம். குடும்ப ஆட்சி நீடிப்பு, பெரும் பெரும் பண முதலைகளுக்கு வாய்ப்பு வசதிகள் செய்து கொடுப்பது. அந்நியப் பல்தேசிய நிறுவனங்களுக்கு நாட்டு வளங்களைத் தாரை வார்ப்பதுடன் அந்நிய நுகர்வுக்கு தாராள இடம் கொடுத்து மக்கள் பணத்தைக் கொள்ளையிட்டுச் செல்ல வழிவகுத்து நிற்பது. பயங்கரவாதத்தை முறியடித்தோம் என்று உரத்து ஒலித்த வண்ணம் மக்களின் வயிற்றில் ஓங்கி ஓங்கி அடித்து வருவதே மகிந்த சிந்தனையின் மகத்துவமாகும். எதிர்க்கட்சியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அதிகாரத்திற்கு வந்தாலும் இதே நிலைமை தான். அவர்களால் எவ்வித அற்புதத்தையும் நிகழ்த்த முடியாது. ஏனெனில் 1977ல் ஜே.ஆரும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் ஆரம்பித்த நவதாராள, தனியார் மயத்தையும் நுகர்வுக் கலாசாரத்தையும், சந்திரிகாவும், பின்பு மகிந்தவும் முன்னெடுத்து வருகின்றதையே காணக் முடிகிறது. எனவே மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வும் மாற்று அரசியல் பற்றியும் சிந்திக்க வைக்கப்பட வேண்டும்.

ஆசிரியர் குழு

யாழ். குடாநாட்டுக் கொலைகளும் கொள்ளைகளும்

வடக்கே யாழ்.குடாநாட்டில் மக்கள் அச்சம் பீதியுடனேயே வாழ்ந்து வருகின்றனர். அந்தளவிற்கு கொலைகளும் கொள்ளைகளும் ஆட்கடத்தல்களும் தொடர்ந்த வண்ணம் உள்ளன. இந்த அவல நிலை பற்றி கட்சிகளும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும், மக்கள் மீது அக்கறை கொண்டவர்களும் மீண்டும் மீண்டும் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக் கூறியும் அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்தப்படவில்லை. அறுபதினாயிரம் படையினர், பொலிஸ் நிலையங்கள், ராணுவக் காவல் அரண்கள், வீதி ரோந்துகள் சந்திக்குச் சந்திகுண் காணிப்புகள் இருந்து வருகின்றன. இத்தனைக்கும் மத்தியில் இரவில் பகலில் கொலைகள், ஆட்கடத்தல்கள் இடம் பெறுகின்றன. இராணுவத்தினரும் பொலிசாரும் இரவிரவாக விழித்திருக்கக் கொள்ளைகள் இடம்பெறுகின்றன. கொள்ளைக்குச் செல்வோர் கொலைகளையும் செய்கின்றனர். துப்பாக்கிகள் வாங்கக் கத்திகள் மூலம் அவை நடைபெறுகின்றன. வெள்ளைவான் மூலம் பட்டப்பகலில் ஆட்கள் கடத்தப்படுகின்றனர். அவ்வாறு கடத்தப்படுவோர் சில நாட்களின் பின் சடலமாகக் கண்டு பிடிக்கப்படுகின்றனர். யுத்தம் முடிந்து இருப்பது மாதங்களுக்குப் பின்பும் இதுதான் யாழ் குடாநாட்டின் கொடூரம் நிறைந்த அவல நிலை.

இந்நிலை பற்றி அரசாங்கத்தின் நம்பிக்கைக்குரிய அமைச்சரான டக்ளஸ் தேவானந்தா இவ் ஆண்டு ஜனவரி மாத ஆரம்பத்தில் பாராளுமன்றத்தில் ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்து, உரையாற்றினார். அவரது உரை அனைவரினதும் கவனத்தை ஈர்த்தது. அரசாங்க அமைச்சராக இருந்தும் இவ்வாறு துணிச்சலான ஒரு உரை நிகழ்த்தியிருப்பதையிட்டு பலரும் வரவேற்றனர். அந்தளவிற்கு குடாநாட்டு நிலைமைகள் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருந்தன. ஆனால் அதே அமைச்சர் ஜனவரி மாதக் கடைசியில் யாழ் செயலகத்தில் உயர்மட்ட அதிகாரிகள் கலந்து கொண்ட கலந்துரையாடலில் உரையாற்றும் போது குடாநாட்டுக் கொலைகள் கொள்ளைகள் தனிப்பட்ட காரணங்களுக்காக நடைபெறுகின்றன என்று கூறி தனது முன்னைய கூற்றிலிருந்து மாறுபட்ட நிலைக்கு இறங்கிக் கொண்டார். இதன் பின்புலம் மக்களால் விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.

சங்காணையில் ஒரு ஐயர் வீட்டில் கொள்ளை முயற்சியில் ஈடுபட்டோர் அதனைத் தடுக்க முனைந்த ஐயரைச் சுட்டுக் கொன்றனர். அத்துடன் அவரது மகனைப் படுகாயப்படுத்தினர். அதன் பின் அதே பகுதியில் துப்பாக்கி முனையில் "ஐயருக்கு நடந்தது தெரியுமா" என அச்சுறுத்தி கொள்ளையிட்டுச் சென்றனர். மேலும் உரும்பிராயில் பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர் ஒருவர் அவரது மகள் முன்னிலையில்லேயே சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். அதற்குக் காரணமாகப் பலவாறு பேசப்படுகிறது. அதில் ஒன்று தேசிய கீதம்

இயல்பு வாழ்வு ஜனநாயகம் அரசியல் தீர்வு வேண்டும் என மக்கள் வேண்டுகோள்!

சிங்களத்தில் பாடக் கூடாது, தமிழில் பாட வேண்டும் என்பதில் அக் கல்விப் பணிப்பாளர் உறுதியாக இருந்தார் என்பதாகும். கடந்த வருடத்தின் இறுதிமாதத்தின் ஆறு நாட்களில் பத்துக் கொலைகள் நடந்ததாகப் பாராளுமன்ற உரையில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டது.

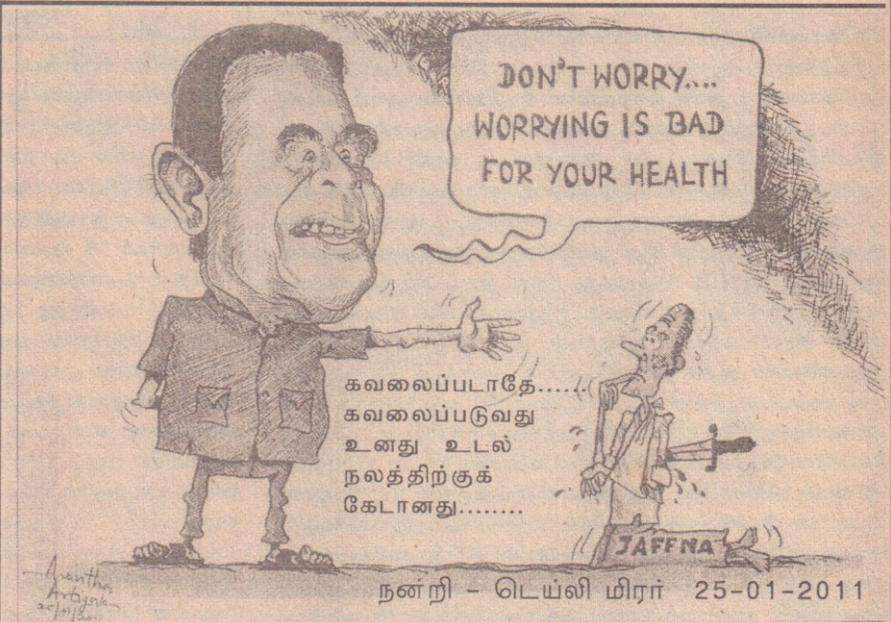
மேலும் குடாநாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் கொலைகள் கொள்ளைகள் ஆட்கடத்தல்கள் தொடர்ந்த வண்ணமே உள்ளன. இந்நிலை பற்றி அண்மையில் பாராளுமன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டது. அதில் எதிர்க்கட்சிகள் யாவும் தமது கண்டனத்தையும் எதிர்ப்பையும் தெரிவித்தன. ஆனால் ஆளும் தரப்பு தையும் நியாயபூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலையில் இருக்கவில்லை. அவற்றுக்குப் பதிலளித்த பிரதமர் டி.எம்.ஐயரத்தினா மேற்படி கொடூர்ச் சம்பவங்களையும் அவற்றின் தொடர்ச்சியையும் பெரிதாகக் கவனத்திற்கு எடுக்கவில்லை. அது மட்டுமன்றி மேற்படி சம்பவங்களை யானை வாலில் உள்ள முடிக்கு ஒப்பிட்டுத் தட்டிக் கழித்தார்.

அரசாங்கத்தின் இவ்வாறான தட்டிக் கழிக்கும் போக்கையிட்டு மக்கள் பல்வேறு ஊகங்களைக் கொள்ள வேண்டியே உள்ளது. இதுவரை கொலை கொள்ளை ஆட்கடத்தல்களில் ஈடுபட்டவர்களில் எத்தனை பேர்கைது செய்யப்பட்டு நீதிமன்றங்களில் நிறுத்தப்பட்டனர் என்பது பெரும் கேள்வியாகவே உள்ளது. சங்காணை ஐயர் வீட்டுக் கொலை கொள்ளையில் ஒரு ராணுவ வீரர் சம்பந்தப்பட்டதை உயர் ராணுவ அதிகாரி ஒப்புக் கொண்டு மன்னிப்பும் கேட்டார். அதன் பின் அது பற்றி சத்தமே காணப்படவில்லை.

இவற்றை உற்று நோக்கும் போது ஓர் உண்மை புலப்படச் செய்கிறது. வடக்குக் கிழக்கில் அச்சம் பீதி என்பனவற்றின் கீழ் ஜனநாயகம், இயல்பு வாழ்வு, அரசியல் தீர்வு என்பன சாத்தியமற்ற தொன்றாக நீடிக்க செய்யும் உள்நோக்கம் நிரம்பியிருப்பதாகவே கொள்ள வேண்டியுள்ளது. யுத்தம் முடிவற்று இருப்பது

மாதங்கள் கடந்த நிலையிலும் அந்த யுத்தம் விளைவித்த கொடுமையான விளைவுகள் தொடர்ந்துபடியே உள்ளன. அதன் காரணமாகவே கடந்த வருட நடுப்பகுதியில் ஜனநாயகம்-இயல்பு வாழ்வு-அரசியல் தீர்வு என்பனவற்றை முன்னிறுத்தி ஏனைய பத்துக் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி புதிய-ஜனநாயக மாக்கிச-லெனினிசக் கட்சி யாழ் நகரில் எதிர்ப்புக் கூட்டத்தை நடாத்தியது. அத்துடன் மேற்படி கோரிக்கைகளை மக்கள் மத்திக்கு எடுத்துச் சென்றது. ஆறுமாதங்கள் சென்ற பின்பும் கூட அக்கோரிக்கைகளில் எதனையும் அரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்வதாக இல்லை. வீதிப் புளரமைப்பும் பாலம் போடுவதும் மட்டும் இயல்பு வாழ்வு ஆகிவிடாது. தேர்தலை நடத்துவது மட்டும் ஜனநாயகமாகிவிடாது. பதின்முன்றாவது திருத்தம் பற்றிப் வெறுமனே பேசுவது மட்டும் அரசியல் தீர்வாகி விடாது. ஆதலால் குடாநாட்டுக் கொலைகள் கொள்ளைகள் ஆட்கடத்தலை நிறுத்தி மக்களுக்கு அச்சம் பீதியற்ற அன்றாட இயல்பு வாழ்வுக்கான செயற்பாடுகளையே மக்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

-வடபுலத்தோன்

நன்றி - டெய்லி மிரர் 25-01-2011

ஏகாதிபத்தியத்துடன் சமரசம் செய்துகொண்டு தமிழ் மக்கள் எந்த உரிமைகளையும் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஏகாதிபத்தியத்துடன் கை கோர்த்து நின்ற தமிழ்த்தேசியவாதம் தான் தமிழ் மக்களை முள்ளிவாய்க்கால்வரை கொண்டு சென்று பேரழிவுக்குள்ளாக்கியது. இவ்வாறு ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதலின் பாதிப்புகளுக்கு ஏதிராக விழிப்படைவோம் என்னும் தொனிப்பொருளில் சர்வதேச மக்கள் ஒத்துழைப்பு அமையம் 01.01.2011 அன்று யாழ் நகரில் நாடத்திய ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு தினம் மற்றும் கியூபா விடுதலை தின நிகழ்வுகளில் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டு உரையாற்றிய புதிய - ஜனநாயக மாக்கிச - லெனினிசக் கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் தோழர் சி.கா. செந்திவேல் குறிப்பிட்டார். யாழ். பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க கேட்போர்கூட மண்டபத்தில் தோழர் கே.ஏ. சீவரட்ணம்

ஏகாதிபத்தியத்துடன் சமரசம் செய்து தமிழர்கள் உரிமைகளை பெறமுடியாது.

நோக்கம் கொண்டதாகவே அமைகிறது. உள்ளூரில் உற்பத்தி செய்யப்படும் மரக்கறிப் பயிர்களுக்கு இரசாயன மருந்துகளை பயன்படுத்தப் பழக்கியது இலாப நோக்கம் கொண்ட முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்திய பல்தேசிய நிறுவனங்கள் ஆகும். ஈராக் நாட்டில் அந்நாட்டு எண்ணெய் வளங்களைக் கொள்ளையடிக்க ஒரு இலட்சத்து நாற்பதாயிரம் படைகளைக்

எதிர்க்கு ஓர் அணியில் திரளவேண்டும். அதன் மூலமே தமிழ் மக்களை ஒடுக்கி வரும் பேரினவாத முதலாளித்துவ ஆளும் வர்க்கத்தை எதிர்த்து நிற்கவும் முடியும் இன்றைய தினம் கியூபாவின் விடுதலைத்தினமாகும். ஜம்பத்தி இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பிடல் கஸ்ரோ, சேகுவோர போன்றவர்கள் தலைமையில் கியூபா மக்கள் போராடி தமது விடுதலையை வென்றெடுத்தார்கள். அன்றில் இருந்து இன்று வரை அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து கியூபா மக்கள் தொடர்ந்து போராடி வருகிறார்கள். அதே வேளை சோசலிசக் கட்டுமானங்களையும் பல்வேறு சவால்கள் மத்தியில் முன்னெடுத்து வருகிறார்கள் மக்களது அடிப்படை தேவைகளை நிறைவேற்றியும் வருகிறார்கள். கல்வி சுகாதாரம் மற்றும் சமூக நலத்திட்டங்களை முன்னெடுத்தும் வருகிறார்கள். கியூபாவில் உயர்ந்த கட்டிடம் அரசு பொது மருத்துவமனை யாகும் ஏகாதிபத்திய நாடுகளில் உயர்ந்த கட்டிடம் சர்வதேச வர்த்தக மையம். போன்ற தனி நபர் லாபம் பெறும் கட்டிடங்கள் ஆகும். டெங்கு நோயைப் பரப்பும் நுளம்பை ஒழிக்க கியூபா வைரசு ஒன்றைக் கண்டு பிடித்துள்ளது. அந்த வைரசை இங்கு கொண்டு வர இலங்கை அரசாங்கம் முழு மனதாக விரும்பவில்லை. காரணம் நுளம்புத்திரி வர்த்தகத்தின் மூலம் கிடைக்கும் 'கமிஷன் இல்லாமல் போய்விடும் என்பதாலாகும்

யாழ் நகரில் தோழர் சி.கா. செந்திவேல் தெரிவிப்பு

தலைமையில் நடைபெற்ற இந்நிகழ்வில் சி.கா. செந்திவேல் தொடர்ந்து பேசுகையில்: யாழ்ப்பாணத்தில் பல வருடங்களுக்குப் பின்பு முதல் தடவையாக ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு தினம் இன்று கொண்டாடப்படுகிறது. இலங்கையில் இடதுசாரி இயக்கம் ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து வந்தவர்கள் இடதுசாரிகள். 1935 டிசம்பர் மாதம் 18ஆம் திகதி இடதுசாரி இயக்கம் சமசமாஜக் கட்சியாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது பல்வேறு தரப்பினரும் இணைந்திருந்தனர். காலப் போக்கில் பல பின்னடைவுகள் பலவீனங்கள் திசை விலகல்கள் ஏற்பட்டன உண்மை எனினும் நேர்மையான மாக்கிச லெனினிச இடதுசாரிக் கொள்கை களைப் பின்பற்றுபவர்கள் மத்தியில் தெளிவான சிந்தனை இருக்கிறது. இன்று உலகம் பூராகவும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு அலை அலையாக எழுந்து வருகிறது. எவ்வாறு ஏழை மக்களைச் சுரண்டுவது கோடி கோடியாகப் பணத்தைச் சம்பாதிப்பது என்று உள்ளூர் முதலாளிகளுக்கும் உலக முதலாளிகளுக்கும் கற்றுக் கொடுக்கும் மத்திய நிலையமாக அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் விளங்குகிறது. உலக வங்கியும் சர்வதேச நாணய நிதியமும் ஏகாதிபத்திய வாதிகளுக்கு அனுசரணையாக ஏழை நாடுகளைச் சுரண்டியும் வளங்களை கொள்ளையடிக்கும் கைங்கரியத்தைக் கச்சிதமாக நிறைவேற்றி வருகின்றது. முதலாளித்துவம் இலாபத்தை நோக்கமாகக் கொண்ட இறக்குமதி நுகர்வுக் கலாசாரத்தை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. உள்ளூர் நுகர்வுப் பொருட்களின் உற்பத்தி பற்றி இவர்கள் சிந்திப்பதில்லை. அப்படிச் சிந்தித்தாலும் அது இலாப

குவித்து இலட்சக் கணக்கான மக்களை கொன்று ஒழித்து இரத்த ஆறு ஓடச் செய்தது அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம். இலங்கையில் 1977 இல் பதவிக்கு வந்த ஜே.ஆர். ஜெயவர்தனா அரசு ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்குச் சார்பாக திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையை அறிமுகப் படுத்தியது. சிங்கள மக்கள் மத்தியில் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிர்ப்பு ஏற்படாதிருக்க தாழ் மட்டத்தில் இருந்த இனப்பிரச்சினையை உயர்நிலைக்குச் கொண்டு வந்தது. உலகவங்கி, சர்வதேச நாணய நிதியம் என்பவற்றின் ஆலோசனைப்படி செயல்பட்டது. அதனை எதிர்த்து சம்பள உயர்வு கோரி வேலை நிறுத்தம் செய்த 80000 அரசு ஊழியர்கள் வீதிக்கு விரட்டப்பட்டார்கள். இவற்றுக்குப் பின்னால் அன்றும் ஏகாதிபத்திய சத்திகளே வழிகாட்டி நின்றன. இன்றும் அதே சக்திகள் தான் அரசாங்க தனியார் துறை ஊழியர்களுக்கு சம்பள உயர்வை அரசாங்கம் மறுப்பதற்கு வழிகாட்டி நிற்கின்றன. கடந்த 30 ஆண்டு கால இன விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் முன்று இலட்சம் தமிழ் மக்கள் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏகாதிபத்தியத்தை விளங்கிக் கொள்ளாது ஏகாதிபத்தியத்தின் துணையுடன் தமிழ் மக்கள் தமது உரிமைகளையும் விடுதலையையும் பெற்று விடலாம் என்று நம்பி இருப்பது மோசமான எதிர்பார்ப்பாகும். அதே போன்று இந்திய பிராந்திய மேலாதிக்க வல்லரசை நம்பி அவர்களது வழிகாட்டலையும் ஆலோசனைகளையும் எதிர்பார்த்து நிற்பதும் அப்பட்டமான பிற்போக்கு நிலைப்பாடாகும். எனவே தமிழ் மக்களும் ஏனைய தேசிய இனங்களும் சிங்கள உழைக்கும் மக்களுடன் இணைந்து ஏகாதிபத்தியத்தை

ஜம்பத்து ஆண்டுகளாக கியூபா நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் சீனியையோ ஏனைய உற்பத்திகளையோ ஏனைய நாடுகளுடன் வர்த்தகம் செய்யவிடாது அமெரிக்கா பொருளாதாரத் தடையை விதித்து வந்துள்ளது. அவ்வாறு இருந்தும் வீரம் மிக்க கியூபா மக்களும் அவர்களது தலைவரான பிடல் கஸ்ரோவும் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராக துனிஷ்டன் போராடி வருவது நம் எல்லோருக்கும் சிறந்த முன் உதாரணமாகும். தமிழ் மக்களும் இலங்கை அனைத்து மக்களும் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துப் பட்ட போராட்டங்களை முன்னெடுப்பதே நமக்கு முன்னாள் உள்ள கடமையாகும். தோழர்கள் எஸ்.சிவபாலன், க. தணிகாசலம், க. சிவராசா, த. பிரகாஸ் ஆகியோரும் உரை நிகழ்த்தினர். கா. கதிர்கா மநாதன் நன்றி நவீனரார்.

கியூபாவிடமிருந்து கற்றுக் கொள்வோம்

கரீபியன் கடலில் அமெரிக்காவின் மியாமி கரையிலிருந்து 90 மைல் தொலைவில் இரண்டு பெரிய தீவுகளையும் 1500 சிறிய தீவுகளையும் ஏறக்குறைய ஒன்றரைக் கோடி மக்களையும் கொண்ட ஒரு சிறிய நாடுதான் கியூபா. ஆனால் அதனது 52 வருட மக்கள் சார்பான அரசியலோ மிகப் பெரியது. மக்களுக்கெதிரான அனைத்து உலகமயமாதல் செயற்பாடுகளையும் எதிர்த்து நிற்பதுடன் கியூப மக்களுக்குத் தேவையான அனைத்து சேவைகளையும் லாப நோக்கமின்றி இனிதே செய்து வருகின்றது.

ஆரம்பம் தொடரே கியூபாவின் உள் விவகாரங்களில் அமெரிக்கா தலையிட்டு வந்திருப்பதை கியூபாவின் வரலாற்றை எடுத்து நோக்கும் போது காணலாம். கியூபாவின் மீது அமெரிக்கா அக்கறை செலுத்தியதற்கு மிக முக்கியமான காரணங்கள் இருந்தன. அதாவது நியூயோர்க் நகரில் வசித்த சில அமெரிக்க முதலாளிகள் 2 லட்சம் ஹெக்டேர் வரை கரும்புப் பயிர்ச் செய்கை நிலங்களைக் கைப்பற்றி யிருந்தனர். ஏறக்குறைய 40 பெரும் சீனி உற்பத்தி ஆலைகள் அவர்களுக்குச் சொந்தமாகவிருந்தன. கியூபாவில் கிடைக்கும் இரும்பு சுரங்கங்களில் 90 சதவீதம் அமெரிக்காவின் எஃகுத் தொழிற்சாலைகளின் கையிலிருந்தன. கியூபாவில் விளையும் ஏராளமான சிட்ரஸ் பழவகைகளான ஒரேஞ், எலுமிச்சை ஆகியவற்றை அமெரிக்காவின் யுனைடெட் ஃரூட் கம்பனி (United Fruit Company) விழுங்கிக் கொண்டிருந்தது.

இப்படிப்பட்ட சூழலில் தான் அமெரிக்காவுக்கு தலையாட்டிப் பொம்மையாகவிருந்த பாடிஸ்டா என்னும் இராணுவ சர்வதிகாரியின் கீழ் ஊழல் நிறைந்து வறுமையும் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் அதிகாரத்துஷ்பிரயோகமும் தலை விரித்தாடின. இந்நிலையில் தான் நாட்டை பாடிஸ்டா என்னும் இராணுவ சர்வதிகாரியிடமிருந்து காப்பாற்றவும் அமெரிக்கா என்னும் மகா அசுரனுடைய சுரண்டலி லிருந்து பாதுகாக்கவும் பிடல் கஸ்ட்ரோவும் சேகுவோர உள்ளிட்டவர்களும் அவர்களுடன் சார்ந்த இளைஞர்களும் கெரில்லாப் போர் நடத்தி 1959ம் ஆண்டு ஜனவரி 1ம் நாள் கியூபா புரட்சி அரசாங்கத்தை நிறுவினார்கள். இதுவே கியூபாவின் புரட்சிக்கு முந்திய நிலை. இதன் பின் கியூபாவுக்குள் நடந்த மாற்றங்கள் தான் உலகையே சிந்திக்க வைக்கக் கூடியனவாகும். புரட்சி அரசாங்கத்தை தோழர்கள் நிறுவியதுடன் அமெரிக்க முதலாளிகளின் ஆதிக்கத்தை பெருமளவு குறைத்தது. அதாவது நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் கீழ் அமெரிக்காவின் கையிலிருந்த லட்சக் கணக்கான ஹெக்டேயர் நிலங்களை புரட்சிகர அரசு எடுத்துக் கொண்டது. அமெரிக்காவின் சீனி ஆலைகள் அரசுடமையாக்கப்பட்டன. கியூபா நாட்டு கனிவள்ளச் சுரங்கங்கள் ஒரு அரசு ஸ்தாபனத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டன. இரண்டு வங்கிகள் தவிர மற்ற அனைத்து வங்கிகளும் தேசவுடைமையாக்கப்பட்டன. பாடிஸ்டாவின் இராணுவப் புரட்சியின் போது களவாடப்பட்ட நிலங்கள், தொழிற்சாலைகள், மற்றும் வர்த்தக நிலையங்கள் கைப்பற்றப்பட்டன. வேலையிலிருந்து தொழிலாளர்கள்

ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து போராடுவோம்

அனைவரும் மீண்டும் பணியில் அமர்த்தப்பட்டனர். மின்சாரக் கட்டணம் பாதியாகக் குறைக்கப்பட்டன. எல்லாவிதமான வாடகைகளும் 50 சதவீதம் குறைக்கப்பட்டன. லட்சக்கணக்கான கியூப மக்களை மகிழ்வித்த இச்சட்டங்கள் பாடுபாடு கொண்ட முதலாளித்துவ அமைப்பினால் பயன் அடைந்த ஒரு சிலரையும் அமெரிக்க முதலாளிகளையும் அலறச் செய்தன. சோசலிச உலகின் ஆக்கபூர்வமான வர்த்தக உதவிகளின் அடிப்படையில் கியூபா சோசலிசப் பாதையில் முன்னேறிச் சென்றது. கடந்த 52 வருட காலத்தில் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் சகலவிதமான விஷமங்களுக்கு எதிராகத் தங்களது எதிர்ப்பைக் காட்டிய கியூப மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தில் ஒரு குணாம்சரீதியான மாற்றத்தை கொண்டு வர முடிந்தது. பெண்களை சமத்துவத்துடன் ஆக்கபூர்வமான தொழில்களில் ஈடுபடுத்தியதன் விளைவாக அமைப்பு ரீதியான தொழிலாளி வர்க்கத்தில்

மருத்துவர் எனும் அடிப்படையில் கியூப மருத்துவத்துறை வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. அத்துடன் உலகிலேயே பொது மருத்துவத்துறை உயர்வாக உள்ள நாடு என ஐக்கிய நாடுகள் சபையாலேயே புகழாரம் சூட்டப்பட்டது.

அத்துடன் மக்கள் அனைவருக்கும் சுத்தமான குடிநீர் வழங்குவதற்கான வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. மேலும் வேலை வாய்ப்பில் காணப்படும் ஆண் பெண் வேறுபாடுகள் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. வேலை செய்வோரில் பெண்களில் வைத்தியத்துறையில் 50 வீதமானோரும், உயர்தர விஞ்ஞானிகளில் 53 சதவீதமும் அத்துடன் அரசியலில் பெண்கள் அதிகளவு பங்கேற்கும் நாடாகவும் கியூபாவே முன்னிலை வகிக்கின்றது. இவ்வாறு மக்களுக்கான அரசாக இருப்பதுதான் ஏகாதிபத்திய நாடுகளுக்கு பொறுக்க முடியாத நிலையாகவுள்ளது. கியூப அரசும் மக்களும் இணைந்து நெருங்கி செயற்படுவது போல் வேறெங்கும் காண முடியாது. எனவே அமெரிக்காவும் அதனது அடிவருடிகளும் கியூபாவுக் கெதிரான பாராபட்சத்தைக் காட்டுகின்றன. கடந்த 52 வருடங்களாக ஆயுதங்களின்றி நடைபெறும் அமெரிக்க கியூப மோதலில் மாபெரும் கோலியாத்தை விட ஆயிரம் மடங்கு குறுகிய டேவிட் பழமையான கவண்கல் கொண்டு மோதுவதைப் போன்ற சூழல் கியூபாவில் நிகழ்வதாக தோழர் பிடல் கஸ்ட்ரோ கூறுவதுண்டு.

இவற்றுக்கு மத்தியில் அமெரிக்கா கற்றனா கூறாவளி வந்து பாதிக்கப்பட்டு மருத்துவ வசதிக்கு பெரும் அடித்தளப்போது கியூபா தன் மருத்துவப் பொருட்களுடன் 1200 வைத்தியர்களை அனுப்பி வைத்தது. ஆனால் கியூபா ஒருமுறை கரையோர கூறாவளியில் சிக்கி அவலத்தைச் சந்தித்தபோது அமெரிக்கா நிவாரணப் பொருட்கள் அனுப்ப முயற்சி எடுத்தபோது தோழர் பிடல் கஸ்ட்ரோ சொன்ன சொல் என்ன தெரியுமா? இல்லை நன்றி! எங்களிடம் மக்களுக்கரிய எல்லாமே இருக்கிறது என்பதுதான்.

மூன்றாம் உலகின் ஒரு பகுதியாக உள்ள லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு உணர்வு எழுச்சியாக உருவாகி வருகின்றது. வெனிசுவெலா தொடங்கி பிரேசில், ஆஜென்டீனா, வொலிவியா, சிலி, என ஒன்றன் பின் ஒன்றாக லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து நிற்கின்றன. இதற்கு அடித்தளம் இட்டு விழிப்புணர்வு ஊட்டிய பெருமை கியூபாவுக்கும் அந்நாட்டு மக்களுக்கும் தோழர் பிடல் கஸ்ட்ரோவுக்குமே உரியது எனவே உலகம் இன்று அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துக் கொண்டு மக்கள் போராட்டங்களை முன்னெடுத்து வருகின்றது. அந்தவகையில் உலகம் தழுவிய ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புக்கு நாமும் குரல் கொடுப்போம். தோள் கொடுப்போம். ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதல் பண்பாட்டு சீரழிவுமிக்க நிகழ்ச்சி நிரல்களை எதிர்த்து நின்று புதியதோர் உலகினை வென்றெடுக்க உறுதியுடன் செயல்படுவோம்!

01-01-2011 அன்று கியூபாவின் 52 வது தேசிய விடுதலைத் தினமாகும். அதனை யொட்டி இக் கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

40 சதவீதம் பெண்களாக உள்ளனர். அத்துடன் அவர்களின் அரசு அதிகார அமைப்புகளிலும் 45 சதவீதத்திற்குக் குறையாமல் பெண்கள் அரசியலில் ஈடுபடுகின்றனர். அவர்கள் புரட்சி அரசியலை முன்னெடுத்ததன் விளைவாக 1960ல் குழந்தை இறப்பு வீதம் ஒவ்வொரு ஆயிரத்திற்கும் 62 ஆக இருந்தது. இப்போது பத்துக்கும் குறைவாக மாறியுள்ளது. மக்களின் சராசரி ஆயுட்காலம் 75 ஆகவுள்ளது. வயது வந்தோரின் கல்வியறிவு 96 சதவீதம். உணவின்மை காரணமாக ஏற்படும் மரணம் என்பது முற்றிலுமாக மறைந்து விட்டது. நூற்றுக்குத் 98 சதவீதம் குழந்தைகளுக்கு பலவித நோய்களைத் தடுப்பதற்கான பண உதவி பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் மூலமாக செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கியூபாவின் இச்சாதனைகளை அடிப்படை மனித உரிமைகளை உறுதிசெய்யும் சாதனைகள் என உலக வங்கியின் முன்னாள் தலைவர் ராபர்ட் மெர்னரா குறிப்பிட்டுள்ளார். கியூபாவில் குழந்தை இறப்பு வீதம் வாஷிங்டன் நகரின் விகிதத்தை விட மிகக் குறைவானது என்று அவர் கூறுகின்றார். "உலக வங்கியின் தலைவராக இருந்தபோது 30 வருடங்கள் இத்தகைய முன்னேற்றங்களைக் காண முயற்சித்தேன். ஆனால் என்னால் முடியவில்லை." மேலும் பொதுச் சுகாதாரம் மிக வலுவான நிலையில் உள்ளது. அதாவது பதினைந்து பேருக்கு ஒரு

யுகசக்தி

தேர்தல் களமும் மக்களின் நிலையும்

நாட்டில் மீண்டும் ஒரு தேர்தல் களம் திறக்கப்பட்டுள்ளது. அது உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கான தேர்தலாகும். இத் தேர்தலில் தெற்கிலே ஆளும் ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணியும் எதிர்க்கட்சிகளான ஐ.தே.கட்சி, ஜே.வி.பி. என்பன போட்டியிடுகின்றன. வடக்கு கிழக்கு, மலையகத்தில் அவை போட்டியிட்ட போதிலும், அங்கு தமிழ் முஸ்லீம், மலையகத் தலைமைகள் முன்னிலை வகித்துப் போட்டியில் இறங்கியுள்ளன.

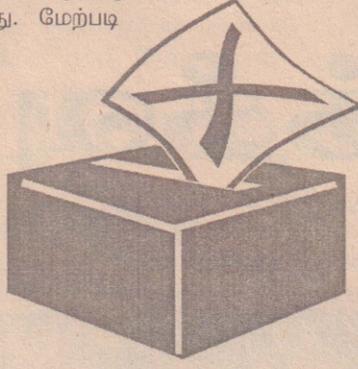
இத்தேர்தல் உள்ளூராட்சி சபைகளான பிரதேச சபைகள், நகர சபைகளுக்கான தேர்தலேயாகும். இச் சபைகளுக்கான அதிகாரங்களும், செயற்பாடுகளும் மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டவைகளாகும். அவ்வாறு இருந்த போதிலும் பிரதான பெரும் கட்சிகள் அவற்றின் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றக் கடுமையாகப் போட்டியிடுகின்றன. அவற்றின் நோக்கம் அடிமட்ட அதிகாரங்களை ஏதோ மக்களின் நலன்கள் தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்துவ தல்ல. பதிலாக அச் சபைகளின் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதன் மூலம் தத்தமது கட்சிகளுக்கான வாக்கு வங்கிகளை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வது. அடுத்தடுத்த நிலைகளுக்கான பதவிகளுக்கு தம்மை நிலைப்படுத்திக் கொள்வது. முடிந்தளவிற்கு பணம் பண்ணிக் கொள்வது. சகல பிற்போக்குத்தனங்களையும் பாதுகாத்துக் கொள்வது. இவையே பிரதான கட்சிகளின் மூலம் உள்ளூராட்சி சபைகளில் பதவிகள் பெறுவோரின் நோக்காகவும் போக்காகவும் இருந்து வருகின்றன. இதில் ஒரு சிலரது நோக்கும் செயற்பாடும் மக்கள் நலன் சார்ந்தவையாக, மக்கள் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதாக இருந்து வந்துள்ளமையை நிராகரிக்க முடியாது. அத்தகையோர் விரல் விட்டு எண்ணக் கூடியவர்களாக கட்சிகளிலும் சுயேட்சைகளாகவும் இருந்து வருகின்றனர். அதனால் சில பிரதேச சபைகளில் சிறு அளவில் மக்கள் நன்மையடைந்தும் வந்தனர் என்பதும் காணக்கூடியதாகும்.

குறிப்பாக கடந்த மூன்று தசாப்த கால யுத்தத்தினால் வடக்கு கிழக்குப் பிரதேசங்கள் கிராமிய நகர மட்டங்களில் அழிவுற்று சிதைவடைந்து காணப்படுகின்றன. அவற்றை மீளக் கட்டியெழுப்புவதற்கு மேற்படி சபைகளுக்கு முன்னால் உள்ள கடமை முக்கியமானதாகும். அவற்றை சமூக நல நோக்குடன் எத்தனை பேர் முன்னெடுப்பார்கள் என்பது நியாயமான கேள்வியாகும். மலையகத்தில் உள்ள உள்ளூராட்சி சபைகளின் நிலை

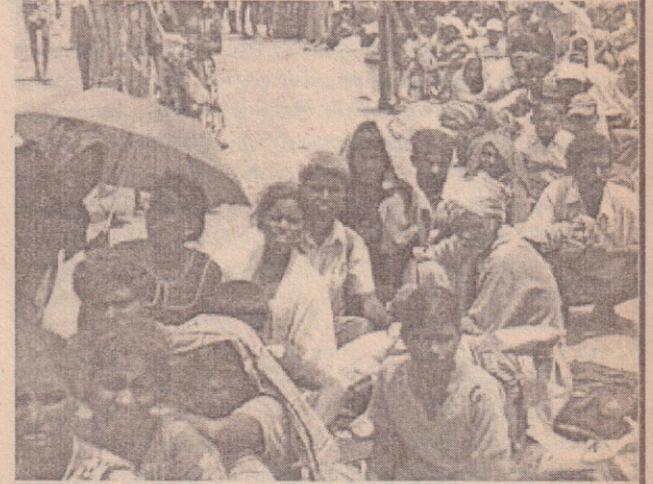
மை மேலும் சிக்கலானதாகும். அங்கு கிராமங்கள் தோட்டப்பூறங்கள் என்ற வேறுபாடு கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. மேற்படி சபைகளுக்கு தோட்டத் தொழிலாளர் களான மலையக மக்கள் வாக்களிக்கின்றனர். ஆனால் அச்சபைகளாவன தோட்டப்பூறக் குடியிருப்புகள் வேண்டி நிற்கும் அடிப்படைத் தேவைகளைப் புறக்கணித்துள்ளன.

வீதியமைப்பு, நீர் விநியோகம், மின்சாரம், சுகாதாரம், வடிகால் போன்ற மக்களின் அன்றாடத் தேவைகளைச் செய்வ தில்லை. அதற்குக் கூறப்படும் காரணம் உள்ளூராட்சி சபைகளின் சட்ட அதிகார வரையறைகளுக்குள் தோட்டக் குடியிருப்புகள் உள்ளடங்கவில்லை என்பதாகும். அவையாவும் தோட்ட முதலாளி மாருக்கும் அவர்களது நிர்வாகத்திற்கும் உரியதாகவே கொள்ளப்படுகிறது. அவ்வாறெனில் தோட்டப்பூறங்கள் ஏன் அச்சபை எல்லைகளுக்குள் உள்ளடக்கப்பட்டு தேர்தலில் மக்கள் வாக்களிக்க வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது என்ற கேள்வி எழுகின்றது. இந்நிலையை ஏற்கனவே பதவிக் குக்கு வரும் பிரதான கட்சிகளோ அவற்றுடன் சமரசம் செய்து உறுப்பினர்களாகும் மலையக அரசியல் தொழிற்சங்க தலைமைகளோ முழுமையான பிரச்சினையாக்கிக் கொள்வதில்லை. இனிமேலாவது இந்நிலையைத் தட்டிக் கேட்டு வேண்டாமானால் அதற்குரிய சட்ட அதிகார வலுவை ஏற்படுத்த முழு முயற்சி செய்தல் வேண்டும். அதற்கான குரல்கள் உள்ளூராட்சி சபைகளில் இருந்து ஒலிக்க ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

மேலும் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் இன பிரதேச சாதிய அடிப்படையில் உள்ளூராட்சி சபைகளின் நிர்வாகங்கள் நோக்கப்படும் நிலைமை காணப்படுகிறது. யுத்தம் முடிவுற்று இப்போது வடக்கு கிழக்கில் ஆளும் தரப்பினர் தம்மை வலுப்படுத்தியே வருகின்றனர். அபிவிருத்தி சலுகைகள் மீள் கட்டுமானம் என்பனவற்றின் மூலம் அப்பிரதேசங்களில் விடயங்கள் கையாளப்படுகின்றன. அவை உள்ளூராட்சி சபைகளின் ஊடாக எவ்வித பாடுபாடு புறக்கணிப்பு அற்ற வழிக

ளில் முன்னெடுக்கப்பட்டால் அது மக்களுக்கு ஓரளவாக வது பயனளிக்க முடியும். அதற்குச் சேவை மனப்பான்மையும் பொதுநல நோக்கும் அவசியமாகும். அவ்வாறன்றி உள்ளூர் அதிகார ஆதிக்க சக்தியாக விளங்குவதையே இவ் உள்ளூராட்சி சபைகளுக்குத் தெரிவாகுவோர் விரும்புகிறார்கள். அதன் வழியிலேயே செயல்படவும் செய்கிறார்கள்.

அதனாலேயே பிரதான கட்சிகள் உள்ளூர் மட்ட ஆதிக்கம் செல்வாக்கு வாக்குவங்கி என்பனவற்றை அடைந்து கொள்ள உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கு கடுமையான போட்டியிடுகின்றனர். அங்கே மக்களின் பிரச்சினைகளைப் பற்றியும் அவற்றின் தீர்வுக்கான செயல்முறை என்பன மிகத் தாழ்ந்த மட்டத்திலேயே இருந்தும் வருகின்றன. இவற்றை நிராகரித்து வரையறுக்கப்பட்டுள்ள அவ் அதிகாரங்கள மக்களின் கைகளுக்கு எட்டச் செய்ய வேண்டும். அதற்கான சேவை மனப்பான்மை கொண்ட ஜனநாயக நாட்டம் மிக்கோரை மக்கள் தேர்வு செய்தல் வேண்டும். அதற்கு இன்றைய தேர்தல் முறைமையும் அதில் அரசியல், பணம், அதிகாரம், சாதியம் போன்ற பல விடயங்கள் வழிவிட்டுக் கொடுக்கமாட்டா. எனவே மக்கள் மத்தியில் குறைந்த பட்சம் அரசியல் விழிப்புணர்வும் மாற்று அரசியல் சிந்தனையும் ஏற்படாத வரை எத்தகைய தேர்தலிலும் ஏமாற்றுவோரின் கைகளே ஓங்கி நிற்கும். அதனையே உள்ளூராட்சித் தேர்தல் களத்திலும் காணமுடியும்.

அ.புபதி

வெட்கம் கெட்டு வாக்குக் கேட்கும் தமிழ்த் தலைமைகளை நிராகரியுங்கள்

வடக்கு கிழக்கு உள்ளூராட்சித் தேர்தல் களத்தில் தமிழ்க் கட்சிகள் குதித்து நீந்தும் போட்டியில் இறங்கியுள்ளன. ஒருவரை ஒருவர் எதிர்த்து வந்தது மட்டுமன்றி, சகோதரப் படுகொலைகளில் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் ஈடுபட்டு வந்த இத் தமிழ்க் கட்சிகள் இன்று தமிழரசுக் கட்சிச் சின்னமான வீடு சின்னத்தில் போட்டியிடுகின்றன. இவர்களது தாரக மந்திரம் தமிழ்த் தேசியம் என்பதாகும். இத் தமிழ்த் தேசியவாதம் என்பது பிற்போக்கானதா அன்றி முற்போக்கானதா என்பது பற்றி அவர்களுக்கு அக்கறை கிடையாது. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை தமிழ் மக்கள் மத்தியில் தமது ஆதிக்க அரசியல் தலைமைத்துவம் உறுதியாக இருந்து வருவதையே வற்புறுத்தி வந்துள்ளனர்.

இவர்கள் காலத்திற்குக் காலம் முன்வைத்து வந்த தமிழ் மக்களின் இன உரிமைக்கான கொள்கைகளில் ஏகப் பெரும்பான்மையான உழைக்கும் தமிழ் மக்களின் அபிலாஷைகளைப் புறந் தள்ளிய நிலையிலேயே செயல்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பெண்கள் என்போரது அடிப்படை வாழ்வுரிமைகள் பற்றிக் கவலைப்படாத கவனத்திற்கு எடுக்காத பிற்போக்குத்தனங்களையே தமிழ்த் தேசியத்தின் பெயரால் இத் தமிழ்க் கட்சிகள் தமது நிலைப்பாடாக வைத்து வந்துள்ளன. அதனாலேயே பெயரால் உயர்வர்க்க உயர்சாதிய மேட்டுக்குடிச் சிந்தனையுடன் கூடிய தலைமைகளாக இருந்து வந்துள்ளன.

இத்தகைய சிந்தனை நடைமுறைகளின் ஊடாக உருவாக்கப்பட்ட கொள்கைகள் தான் தமிழ் மக்களின் இன விடுதலைக்குக் குறுக்கே இருந்து வந்துள்ளன. பேரினவாத ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக குறுகிய இனவாத உணர்ச்சி தமிழ் மக்களுக்கு ஊட்டப் பட்டதே அன்றி ஒரு பரந்து பட்ட மக்கள் இயக்கத்தையும் எழுச்சியையும் இனவாதம்

கடந்த நிலையில் முன்னெடுக்க முடியவில்லை. அத்தகைய இன உணர்ச்சி முழக்கங்கள் பாராளுமன்றத்திற்கு வாக்குகள் வாங்க இலகுவான வழிமுறையாக அமைந்ததே தவிர, மக்களை அரசியல் சமூகத் தளங்களில் விழிப்புணர்வு கொள்ளச் செய்யவில்லை. இதன் தொடர்ச்சி தான் ஆயுதம் தூக்கிய இயக்கங்களாலும் முன்னெடுக்கப்பட்டது. இறுதியில் அழிவுகளின் உச்சமாக முள்ளி வாய்க்காலில் நாற்பதினாயிரம் மக்கள் அழிக்கப்படவும், மூன்று லட்சம் மக்கள் தமது அனைத்தையும் இழந்து அகதிகளாகவும் செல்ல நேர்ந்தது.

இத்தனைக்குப் பின்பும் அதே தமிழ்த் தலைமைகள் திருந்தியதாகவோ திருந்துவதாகவோ இல்லை என்பதை அவர்களது உள்ளூராட்சித் தேர்தல் பேச்சுக்களில் காணப்படுகின்றன. தமது தமிழ்த் தலைமைத்துவத்தைப் பலப்படுத்து மாறே வேண்டுகிறார்கள். ஏனெனில் அரசியல் தீர்வை மறுத்து வரும் மகிந்த சிந்தனை அரசோடு பேசுவதற்கு அவ்வாறு வேண்டுகிறார்கள். இதுவரை தமிழர் உரிமைக்காக உருப்படியாக எதையும் செய்யாத இந்தியாவின் ஊடாக உரிமைகள் பெறத் தம்மையே ஆதரிக்கும் படி கேட்கிறார்கள். மேலும் இதுவரை காலமும் கேட்டுப் புளித்துப்போன தெற்கே பார்க்கிறார்கள் உலகம் பார்க்கிறது தமிழர் பலத்தைக் காட்டுவோம் தமிழர் தன்மானம் காப்போம் என உளற ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இவற்றுக்கு தமிழ் ஊடகங்கள் முன்பக்க கொட்டை எழுத்து முக்கியத்துவம் வழங்கி வருகின்றன.

இவ்வளவு அழிவுகளையும் கொண்டு வரக் காரணமாக அமைந்த அதே தமிழ்க் கட்சிகள் தான் எந்தவித வெட்க ரோசமின்றி இப்போதும் தம்மைப் பலப்படுத்துமாறு மக்களைக் கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அவர்கள் அடிக் கடி கூறிவந்த தமிழ் இன ரோச நம்பு இருந்திருந்தால்

யுத்தம்-முடிந்த கையோடு நடந்த ஜனாதிபதித் தேர்தலில் யுத்தத்தை முன்னெடுத்த தளபதி சரத் பொன்சேகாவை ஆதரித்து வாக்களிக்கும்படி தமிழ் மக்களைக் கேட்டிருக்க மாட்டார்கள். ஏனைய தலைமைகள் யுத்தத்தை உக்கிரமாக நடாத்திய மகிந்தாவை ஆதரித்திருக்க மாட்டார்கள். இவர்கள் அனைவரும் இந்திய எசுமான் முன் முழுந்தானில் நின்றுருக்கமாட்டார்கள்.

இவை யாவும் தமிழ் மக்களின் தலைகளில் தொடர்ந்து மிளகாய் அரைத்து வரும் தமிழ்த் தேசியவாதத் தலைமைகளின் துரோகங்கள் பழிபாதகங்களுக்கு அஞ்சாத பிற்போக்குக் கொள்கையாகும். எனவே தமிழ் மக்களை மீண்டும் பிற்போக்கானதும் அடிமைத்தனம் நிறைந்ததுமான பாதைக்கு அழைத்துச் செல்லும் தலைமைகளுக்கு வாக்களித்து கொள்ளாமல் விடுவதே நியாயமானதாகும். அதேபோன்று அரசாங்கத்துடன் இணைந்து நிற்போருக்கு ஆதரவு தராத அரசியல் தீர்வை வற்புறுத்தி நிற்பதும் மக்களுக்கு அவசியமானதாகும். வெறுமனே வாக்களிக்காது தமது எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்துவதுடன் நிற்காது முற்போக்கான பாதையில் பயணிப்பதற்கான கொள்கைகளைப் பற்றிச் சிந்திப்பது காலத்தின் தேவையாகும். ஆகக் குறைந்தது முற்போக்குத் தமிழ்த் தேசியத்தை தோற்றுவித்து முன்னெடுக்க முன்வருவதே தமிழ் மக்கள் மத்தியில் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டிய அரசியல் வழிமுறையாகும்.

முற்போக்கு தமிழ்த் தேசியத்துடன் ஜனநாயக இடதுசாரி சக்திகள் பொதுவேலைத் திட்டத்தில் இணைந்து செயல்பட வேண்டும். பொதுவேலைத்திட்டமும் அரசியல் தீர்வுத்திட்டமும் தமிழ் மக்களுக்கு தெளிவு படுத்தப்படாது வெறுமனே தலைவர்கள் பிரமுகர்கள் தம்முள் முனால பேசி விட்டு தேர்தல்களில் நிற்பது ஒரு வகை போக்குக் காட்டுவதாகும். அதனை மக்கள் நம்பப்போவது இல்லை. எனவே இதுவரையான ஏமாற்றங்கள் நம்பிக்கையினங்கள் அழிவுகள் விரக்தி என்பனவற்றைப் போக்குவதற்கு உள்ள ஓரே வழி பழைய ஆதிக்க அரசியல் தலைமைகளை நிராகரித்து புதிய பொது வேலைத் திட்டத்தின் ஊடாக வெகுஜன அரசியல் இயக்கக்கை முன்னெடுப்பதேயாகும். இவை தேர்தல் களங்களுக்கு அப்பால் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டியதாகும். சண்முகம்

வட்டுக்கோட்டையில் இருந்து முல்லைத்தீவு வரை

11

- வெகுஜனன் -

1987 யூலை 29ம் திகதி இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தம் கையொப்பமிடப்பட்டது. அதன் அடிப்படையில் ஓகஸ்ட் மாதத்தில் 13வது திருத்தம் அரசியலமைப்பிற்குக் கொண்டு வரப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. அது எவ்வளவிற்குப் பேரினவாதிகளுக்கு உள்வாங்க முடியாததாக இருந்து வந்திருக்கின்றது என்பதை, இன்றுவரை அதன் முழுமைக்கும் காட்டப்பட்டு வரும் வெறுப்பிலும் எதிர்ப்பிலும் இருந்து அளவிடலாம். இப் 13வது திருத்தத்திற்கு உட்பட்டதே மாகாண சபை முறைமையாகும். ஒப்பந்தத்தின் கீழ்த், தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு உட்பட்ட வடக்குக் கிழக்கிற்கு ஒரு குறைந்தபட்ச அதிகாரப் பகிர்வின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்க வேண்டிய அம் மாகாண சபையானது நாட்டின் அனைத்து மாகாணங்களுக்கும் உரியதாகப்பட்டமை தான் பேரினவாத விந்தையாகும். அதே வேளை, வடக்குக் கிழக்குத், தற்காலிக இணைப்பின் கீழ் உள்ளார்ந்த நிபந்தனைகளுடன் இணைக்கப்பட்டு, ஒரே நிர்வாக அலகாக மாற்றம் பெற்றது. அத்தகைய இணைப்பானது பத்தொன்பது வருடங்களுக்குப் பின் 2006ல் ஜே.வி.பி.யின் முன்முயற்சியால் உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்பின் மூலம் பிரிக்கப்பட்டமை அதன் சோக வரலாற்றில் ஒரு அம்சமாகும்.

இத்தகைய மாகாண சபைக்கான தேர்தல் கூட, அது உருவாக்கப்பட்ட கையொடு நடைபெறவில்லை. காரணம் 1987 ஓக்டோபரில் வெடித்த இந்தியப் படை - புலிகள் இயக்க யுத்தமாகும். அதன் கடுமையும் தொடர்ச்சியும் மாகாணசபைத் தேர்தல் இடம் பெறுவதை ஒரு வருடத்திற்கு மேற் பின்போடச் செய்தது. அதே வேளை, தெற்கில், சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் ஜே.வி.பியும் மட்டுமன்றி ஆட்சியில் இருந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்குள்ளும் கடுமையான எதிர்ப்பு இருந்துவந்தமையும் ஒரு காரணமாகும். எனினும், 1988 நவம்பர் 19ம் திகதி, மாகாண சபைகளுக்கான தேர்தல் நடைபெற்றது. வடக்குக் கிழக்கும் இணைந்த மாகாணத்திற்கான அத் தேர்தலைப் புலிகள் எதிர்த்துக் குழப்ப முனைந்தனர். ஆனால் அங்கு நிலை கொண்டிருந்த இந்தியப் படைகளின் பலத்த கண்காணிப்பின் கீழ் அல்லது சில வகைத் தலையீட்டுடன் தேர்தல் இடம் பெற்றது.

அத் தேர்தலில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி, புளோட், ரெலோ, ஈரோஸ் என்பன போட்டியிடவில்லை. ஈ.பி.ஆர்.எல். என். எனப்பட்ட ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி யும், ஈ.என்.டி.எல்.என். எனப்பட்ட ஈழத் தேசிய ஜனநாயக முன்னணியும் இணைந்து போட்டியிட்டு வென்றன. இவை இரண்டும் இந்திய ஆளும் வர்க்கத்தின் நம்பிக்கை விசுவாசம் பெற்றவையாகி வடக்குக் கிழக்கு மாகாண சபையின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டன. மொத்தம் முப்பத்தியாறு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட வடக்குக் கிழக்கு மாகாண சபையில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.என். ஆளும் தரப்பாகி வரதராஜப் பெருமாள் அதன் முதலமைச்சர் ஆனார்.

ஒரு சிங்களவரும் ஒரு முஸ்லிமும் மாகாண சபை அமைச்சர் வையில் இடம் பெற்றாலும், குறுகிய காலத்திலேயே அவர்கள் அதிலிருந்து விடுபட்டனர். மாகாண சபையின் ஆட்சித் தலைமையகம் திருகோணமலையில் அமைக்கப்பட்டது. அதனைப் பேரினவாதச் சக்திகள் விரும்பவில்லையாயினும் இந்தியப் படைகளின் பிரசன்னத்தின் கீழ் அதை ஏற்க வேண்டியதாயிற்று. இம் மாகாண சபையை நிராகரித்துக் குழப்புவதில் புலிகள் இயக்கம் மும்முரமாக ஈடுபட்டது. வன்னிப் பிரதேசத்தின் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் காட்டுப் பகுதிக்குள் தள்ளப்பட்ட புலிகள் இயக்கம், மறைந்திருந்து தாக்கி அழித்து விட்டுத் தப்பியோடும் தனது தந்திரோபாயத்தை முன்னெடுத்தது. அத்துடன் ஏனைய இயக்கங்களை ஒழித்துக் கட்டும் சகோதரப் படுகொலை என்ற வழிமுறையையும் தொடர்ந்தனர். இந்திய ராணுவத்தின் அரவணைப்புடன் மாகாண சபை ஆட்சியை நடத்திய ஈ.பி.ஆர்.எல்.என். ஈ.என்.டி.எல்.என். ஆகியன தமக்குக் கிடைத்த அதிகாரத்தைக் கொண்டு புலிகள் மீதான எதிர்ப்புகொலைத் தாக்குதல் களைச் செய்தனர். புலிகள் என அல்லது ஆதரவு கொடுத்த வர்கள் எனச் சந்தேகிக்கப்பட்டவர்கள் மீது தாக்குதல்கள் நிகழ்த்தப்பட்டன. மேலும், மிரட்டல்களும் அச்சுறுத்தல்களும் விடுக்கப்பட்டுத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஜனநாயகம், மனித உரிமைகள், மக்கள் நலன்கள் என்பனவற்றைக் கால்களில் போட்டு மிதிப்பதில் புலிகள் மட்டுமன்றி, இந்திய ராணுவத்

துணையுடன், வரதராஜப் பெருமாளின் தலைமையிலான ஈ.பி.ஆர்.எல்.என். இயக்கமும் முன்னின்றது. மக்கள் சார்பற்ற, சமூக நோக்கற்ற, வெறும் தேசியவாத முழக்கங்களைக் கொண்ட கட்டுப்பாடற்ற இளைஞர் இயக்

கங்களின் கைகளில் ஆயுதம், அதிகாரம், ராணுவத் துணை என்பன கிடைத்தால் எவையெவை நடக்கும் என்ப தற்குச் சான்றாக அக் காலப் பகுதி மோசமான சோக அனுபவங்களை மக்களுக்கு வழங்கியது. இது, புலிகள் இயக்கம் தொடர் இன்று வரையிலும் ஈழத்தின் பெயரில் "ஜனநாயக" அரசியல் இயக்கம் நடாத்தும் சகலரும் கைக் கொண்டு வரும் நடைமுறையாகவே இருந்து வருகிறது. இவர்கள் அனைவரின்மீதும் அரசியல் என்பது, ஆயுதம், ஆளும் வர்க்க அரவணைப்பு, அதிகார மிரட்டல், கொலை, கொள்ளை என்பதாகவே நீண்டு நிலைத்து வருகின்றமை மறைக்கக் கூடியதல்ல. அதனால் ஏற்படும் நாசங்களின் சுமைதாங்கிகளாக மக்களே இன்றுவரை இருந்து வருகின்றனர். இலங்கையின் வடக்குக் கிழக்கில் இந்திய ராணுவத்தின் நிலை கொள்ளலும் அதற்கெதிரான புலிகளின் தாக்குதல்களும் அதனை முறையடிக்க இந்திய ராணுவத்தின் எதிர்த்தாக்குதல்களும் அவற்றின் நடுவே மாகாண சபை ஆட்சியும் அதிகாரப் பிரயோகமும் மக்களது அன்றாட வாழ்வைச் சிதறடித்து வந்தன. அதே வேளை, தெற்கில், ஜே.வி.பியின் இரண்டாவது கிளர்ச்சி, முதலாவதில் இருந்து வேறுபட்டதாகத், தனிமனிதப் படுகொலைகளின் உச்சத்தைத் தொட்டு நின்றது. சிறி லங்கா சுதந்திரக்கட்சி மீண்டும் தன்னை மீளமைத்து அதிகாரத்திற்கு வர முயன்றது. வடக்கு கிழக்கில் முடக்கப்பட்டிருந்த ராணுவமும் பொலீசும் தெற்கில் ஜே.வி.பியை வேட்டையாடுவதில் முனைப்பாகிக் கொண்டன.

இத்தகைய காலத்திலேயே 1988 டிசம்பரில் ஜனாதிபதித் தேர்தல் இடம்பெற்றது. அரசியலமைப்பின் படி, இரு தடவைகள் பதவி வகித்த ஜே.ஆர். போட்டியிட இயலாத காரணத்தால், பிரதமராகப் பதவிவகித்த ஆர். பிரேமதாசா ஐக்கிய தேசியக் கட்சி சார்பாகப் போட்டியிட வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இருப்பினும், அவருக்கு அவரது கட்சிக்குள் இருந்த மேட்டுக்குடி வழிவந்த தலைவர்கள் சிலரால் எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. ஆனாலும் அவற்றை எல்லாம் முறியடித்துப் பிரேமதாசா போட்டியிட்டார். எதிர்த்தரப்பில் குடியரிமைப் பறிப்பிற்கு ஆளாகியிருந்த சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா, அதன் கால எல்லை முடிவடைந்த நிலையில், ஜனாதிபதிப் பதவிக்குப் போட்டியிட்டார்.

மேற்படி தேர்தல், வடக்கிலும் தெற்கிலும், இந்திய ராணுவம், புலிகள் இயக்கம், ஜே.வி.பி, இலங்கை ஆயுதப் படைகள் என்பனவற்றின் தாக்குதல்களும் கொலைகளும் முன்னெடுக்கப்பட்டு இரத்தம் ஓடிய குழலிலேயே இடம்பெற்றது. புலிகள் இயக்கம் தனது இருப்பின் தேவை கருதி அத் தேர்தலைப் பகிஷ்கரித்தது. அவ் வேளை, இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (இடது) தோழர் கே.ஏ. சுப்பிரமணியத்தைப் பொதுச் செயலாளராகக் கொண்டு செயற்பட்டு வந்தது. அத் தேர்தலில் ஜனாதிபதி வேட்பாளராக நின்ற சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கவை ஆதரிப்பது என அக் கட்சி தீர்மானித்தது. அவ் வேளை, சிறிமாவோ தலைமையிலான சிறி லங்கா சுதந்திரக் கட்சி "மக்கள் சக்தி" என்னும் பெயரில் ஒரு பரந்த கூட்டணியை அமைத்திருந்தது. அதில், பாராளுமன்ற இடதுசாரிக் கட்சிகள் உட்படக், குமார் பொன்னம்பலம் தலைமையிலான அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரசும் இணைந்திருந்தன. மேற்படி தேர்தலின் போது இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (இடது) சிறிமாவோவின் தலைமையிலான அம் "மக்கள் சக்தி" கூட்டணை ஆதரிக்க, அதாவது அக் கூட்டணிக்குள் செல்லாது வெளியில்

இருந்து அதனை ஆதரிக்க, முடிவு செய்தது. அதன் அடிப்படையில், சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவை யாழ்ப்பாணம் அழைத்து ஜனாதிபதி தேர்தல் கூட்டத்தையும் ஒழுங்கு செய்தது. அவ் வேளை, அவ்வாறு ஒரு தேர்தல் கூட்டத்தை ஒழுங்கு செய்வதற்கு அங்குள்ள பாராளுமன்ற இடதுசாரிகளோ சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியோ முன்வரவில்லை. காரணம், புலிகளின் அட்டகாசம் உச்சமாக இருந்தமையாகும்.

அத்தகைய குழலில் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவை வரவழைத்து வரவேற்று பண்டத்தரிப்பு இந்துக் கல்லூரி மைதானத்தில் மிகப் பெரும் கூட்டத்தை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (இடது) நடாத்தியது. தோழர் கே.ஏ.சுப்பிரமணியம் அக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கினார். கூட்டத்திற்கு முன்பு புலிகளிடமிருந்து கடுமையான அச்சுறுத்தல் தலைமைக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டது. முதல் நாள் இரவு பண்டத்தரிப்பு புலிகள் இயக்கப் பொறுப்பாளர் தும்பன் என்பவர் தலைமையில் சென்ற குழுவினர் தோழர் மணியத்தை அவரது வீட்டில் வைத்துக் கூட்டத்தை நிறுத்துமாறு ஆயுத முனையில் எச்சரித்தனர். ஆனால் தோழர் மணியம் தனது கட்சி எதற்காக ஆதரிக்கின்றது என்பதை எடுத்துக் கூறியதுடன் கூட்டத்தை எவ்வாறாயினும் நடாத்துவது என்று கட்சி தீர்மானித்ததையும் உறுதிப்படுத்தினார். மறுநாள் பத்தாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் திரள் மத்தியில் கூட்டம் நடைபெற்றது. அதிற் தோழர் மணியம் கட்சியின் நிலைப்பாட்டைத் தெளிவுபடுத்தி, "இந்திய ராணுவம் வெளியேற வேண்டும்; தேசிய இனப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணப்பட வேண்டும்" என்ற இரண்டு விடயங்களை முன்வைத்தார். இதனைச் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா தனது உரையில் ஆதரித்து உறுதியளித்தார். தான் பதவிக்கு வந்தால் இந்தியப் படைகளை வெளியேற்றுவேன் என்றும் மக்கள் சக்தி கூட்டு தயாரித்த தீர்வுத் திட்ட அடிப்படையில் இனப் பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு காண்பேன் எனவும் மக்களது பலத்த கரகோஷத்தின் மத்தியில் வாக்குறுதியளித்தார். இக்கூட்டத்தில் குமார் பொன்னம்பலமும் பங்கு கொண்டார். இந்திய ராணுவத்தினர் புடைசூழ்ந்திருந்த அக் கூட்டத்தில் இந்திய ராணுவம் வெளியேற்றப்பட வேண்டும் என முன்வைக்கப்பட்ட அக் கூட்டத்தின் கோரிக்கையும் அதற்கான மக்கள் ஆதரவும், இந்திய ராணுவத்திற்கு மட்டுமன்றிப், புலிகள் இயக்கத்திற்கும் அதிர்ச்சி தருவதாகவே அமைந்திருந்தது.

அத் தேர்தலில் ஆர். பிரேமதாச ஜனாதிபதியானார். அதனைத் தொடர்ந்து 1989 பெப்ரவரியில் பாராளுமன்றத் தேர்தல் நடைபெற்றது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, ஆளும் கட்சியாகியது. ஜனாதிபதி பிரேமதாச தனக்கு வாய்ப்பான வகையில் டி.பி. விஜயதுங்கா என்பவரைப் பிரதமராகக் கி.கொண்டார். சகல நிலைகளிலும் எதிர் நீச்சலிட்டே பிரேமதாச அவர்கள் ஜனாதிபதியாகிக் கொண்டார் என்பது நினைவு கூரத் தக்கது.

அத்தகைய ஜனாதிபதியுடன் முல்லைத்தீவுக் காட்டிற்குள் முடக்கப்பட்டிருந்த புலிகள் இயக்கம் நட்புறவு வேடமிட்டுப் பேச்சுவார்த்தை நடாத்த முன்வந்தது. எதிரீக்கு எதிரி நண்பன் என்ற ரீதியிலும் அவ்வக் காலத்திற்கு தேவையானோரைப் பயன்படுத்தி தமது தேவை முடிந்ததும் கைகழுவி விடுவது அல்லது அழித்துக் கொள்வது என்ற புலிகள் இயக்க நடைமுறைக்கு அமையவே புலிகள்-பிரேமதாச கூட்டு அமைந்திருந்தது. பிரேமதாச இந்தியப் படைகள் நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டும் எனக் கோரினார். அதற்காகப் புலிகளுடன் பேச்சுவார்த்தையும் நட்புறவும் கொண்டிருந்தார். தமது ஏகத்துவ அதிகாரத்திற்கு இந்தியப் படைகளின் நிலை கொள்ளல் தடையாக இருந்த காரணத்தால், புலிகள் பிரேமதாசவுடன் ஐக்கியமானார்கள். அக் காலத்திற் பெறக் கூடியவற்றைப் பணமாகவும் பொருட்களாகவும் புலிகள் பெற்றுக் கொண்ட அதே வேளை, பேச்சுவார்த்தை என்று கூறித், தமிழ் மக்களின் கண்களில் மண்தூவவும் அவர்கள் தயங்கவில்லை.

தொடர்ச்சி 15பக்கம்

இளம் பட்டதாரிகளின் அரசியல் பிரவேசமும் மலையக மக்களின் எதிர்காலமும்

அண்மைகாலமாக மலையக ஆசிரியர்களைப் போலவே பட்டதாரிகளும் (பட்டம் பெற்றவர்கள் / பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டு வருபவர்கள்) செயற்பாட்டு அரசியலில் (வாக்கு சேர்க்கும் அரசியல்) ஈடுபாடு காட்டி வருகின்றமை அவதானிக்கத்தக்கது. ஒரு சமூகத்தின் அரசியல், சமூக செயற்பாடுகளுக்கான இயங்கு விசையாக, சிந்தனையில் முன்னேற்றமடைந்த பிரிவினர் என்றவகையில், கற்றவர்கள் முக்கிய பாத்திரத்தை வகிக்கின்றனர். இதனை வரலாறு உணர்த்தி வந்திருக்கின்றமையை மறுக்க முடியாது. அண்மைய காலப்பகுதியில் மலையக பிரதேசத்தில் இருந்து பல்கலைக்கழகத்துக்கு தெரிவாகுவோரின் எண்ணிக்கையின் அதிகரிப்பு, அதற்கு சமாந்தரமாக அரசியலில் ஈடுபடுபவர்களின் எண்ணிக்கையிலும் அதிகரிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இப் பின்னணியில் அவர்களின் அரசியல் தெரிவுகள், தெரிவுக்கான காரணிகள் என்பன கலந்துரையாடலுக்கு உட்பட வேண்டிய அம்சங்களாகக் காணப்படுகின்றன. ஒரு சமூகத்தின் முன்னோக்கிய அசைவியக்கத்திற்காக மட்டுமே கற்றவர்கள் செயற்படுவார்கள் அல்லது பயன்படுத்தப்படுவார்கள் என்று மதிப்பிடுவது நேர்மையானதாக இருக்க முடியாது.

படித்தவர்கள் அரசியல் செய்யலாமா?

“பல்கலைக்கழகம் என்பது உயர் கல்வியை பெறுவதற்கே; அங்கு அரசியற் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவது தேவையற்றது” என்ற விதமாகவும், மலையகத்தின் கடந்த மூன்று தசாப்தத்திற்கு மேலாக நிலவி வரும் பிற்படுத்தப்பட்ட அரசியல் கலாச்சாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, “படித்தவர்கள் அரசியல் செய்வதா?” என்ற விதமாகவும் பொது மக்களிடத்தில் திட்டமிட்டு அபிப்பிராயம் கட்டிவளர்க்கப்படும் நிலையில் மலையக பட்டதாரிகளின் அரசியல் பிரவேசத்தினை ஒரு நேர்மையான அம்சமாக அவதானிக்கலாம். எனினும் அவர்கள் தோற்றத்தெடுத்திருக்கும் அரசியல் பாதைகளின் நேர்மை விவாதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதன்று.

2003இன் பின்னர் மலையகப் பிரதேசங்களில் இருந்து பல்கலைக்கழகத்துக்கு செல்லும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துள்ளது. அவ்வதிகரிப்பானது மலையகத்தின் எதிர்கால அரசியல் பாதையை நிர்ணயிப்பதில் தீர்க்கமான சக்தியாக இருக்கும் என்பதைப் பல பட்டதாரிகள் அறியாவிடினும், அது மலையக அரசியல் தலைமைகள் அறிந்த விடயமே. பல்கலைக்கழகங்களில் நிலவும் உலகமயமாதல் நிகழ்ச்சி நிரலுக்கான இன்றைய கல்வியாலும், தனது சமூகம் சார்ந்த சிந்தனைகள் வெளிப்படுவதனை முழுமையாகத் தடுக்க முடிவதில்லை. அறிபவற்றை விமர்சனங்களுக்கு உட்படுத்தி ஏற்றுக் கொள்ளும் பண்பு சிலரிடம் பல்கலைக்கழக கல்வியினூடாக உட்கிடையாக வளர்கின்றமை இதற்கு காரணமாக அமையலாம். எனினும் சமூகம், அரசியல் சார்ந்த சிந்தனைகளில் மயக்கத்தினை ஏற்படுத்துவதிலும், அந்த மயக்கத்தினூடாக சுய ஈடுற்றத்திற்கான அரசியல் தெரிவுகளுக்கு சீக்கிரமே சிலர் அறிந்தும், பலர் அறியாமலும் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டுள்ளனர். இதற்கு இன்றைய ஒட்டுமொத்த சமூக, பொருளாதார கட்டமைப்பும் காரணமாய் அமைகின்றது.

கேள்விகள் கேட்கக் கூடாது.

2010 பொது தேர்தலின் போதே, மலையகப் பட்டதாரிகளின் செயற்பாட்டு அரசியலின் வடிவத்தை அதிகளவிற்கு காணக்கூடியதாக இருந்தது. அத் தேர்தலில் அவர்கள் ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணியில் போட்டியிட்ட இலங்கை தொழிலாளர் சங்கம், மலையக மக்கள் முன்னணி, ஐக்கிய தேசிய முன்னணியில் போட்டியிட்ட தேசிய தொழிலாளர் காங்கிரஸ், ஜனநாயக மக்கள் முன்னணி, பிரஜைகள் முன்னணி எனத் தமது அரசியல் பாதைகளை தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டனர். “விரிவுரையாளரிடம் கேள்விகள் கேட்க கூடாது, கேட்டால் புள்ளிகளைக் குறைத்துவிடுவார்கள்” என்ற பன்னையடிமைத்தனமான கூற்றுகளையும், வாசிப்பையோ விவாதங்களையோ ஊக்குவிக்காத ஒருவகையான “அறிவுசார்” பண்பாட்டையும் பல்கலைக்கழகங்கள் கொண்டிருக்கும் நிலையில், இந்த அரசியல் தெரிவுகள் தொடர்பில் வியப்பதற்கொன்றுமில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தாலும், இவ்வாறான அரசியல் தெரிவுகளை மேற்கொண்டவர்களில் அதிகமானவர்கள் சமூக விஞ்ஞானத் துறையை சார்ந்தவர்களாக காணப்படுகின்றனர். அவர்கள் மலையக மக்களின் அரசியல் வரலாறு பற்றி அறியாதவர்கள் என்ற முடிவுக்கு வர முடியாது. உண்மையில், இவர்களின் பெரும்பான்மையினர், மலையகத்தின் சந்தர்ப்பவாத மரபுரித்த தொழிற்சங்க-பாராளுமன்ற

அரசியலைச் சாடுபவர்களாகவே பல்கலைக்கழக வாழ்கையில் தங்களை அடையாளப்படுத்தி வந்தனர். தற்போது அதே அரசியல் சக்திகளுடன் அரசியல் சமரசம் செய்திருக்கின்றமை பற்றி நேர்மையான பகுப்பாய் விற்கான தேவை உள்ளது.

பல்வேறு சமூக பொருளாதார இன்னல்களுக்கு மத்தியில் பல்கலைக்கழகத்துக்கு தெரிவாகும் மலையக மாணவர்கள் பொருளாதார நெருக்கடியின் தொடர்ச்சியை மேலும் கடுமையாக அனுபவிக்கின்றனர். இப் போரட்டத்தைத் தமது பல்கலைக்கழக வாழ்வு முடியும் வரை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இந் நிலையில் அரசு சாரா நிறுவனங்களும் அரசியல் கட்சிகளும் தங்களது நிதி மூலங்கள் மூலம் புலமைப் பரிசில் களை வழங்குகின்றன. அத்தோடு, மலையகத்தை சார்ந்த சில விரிவுரையாளர்கள், மாணவர்களின் பொருளாதார நெருக்கடியைச் சாதகமாக்கி, அதை நேரடியாகத் தங்களது அரசியல் நிகழ்ச்சிநிரலுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர். இச் சூழ்நிலையானது மலையக பட்டதாரி மாணவர்களின் மாற்று அரசியல் சிந்தனை களுக்கான வாய்ப்பைத் திட்டமிட்டு மறிப்பதாகவே தெரிகிறது. பல்கலைக்கழகக் கல்விக்குப் பின்னர், அரசு சார நிறுவனம் ஒன்றில் பணிபுரியவோ தன்னம் பிக்கை இழந்தவர்களாகத் தொழில் வாய்ப்புகளை பெறுவதற்காக அரசியல் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட எத்தனிக்கவோவான போக்குக்கான வித்துக்கள் பல்கலைக் கழக வாழ்கையிலேயே திட்டமிட்டு விதைக்கப்படுகின்றன. இதற்கு மலையக பிற்போக்கு அரசியல் கட்சிகளோடு அரசு சாரா நிறுவன வடிவத்தில் உலக சக்திகளும் கை கோத்திருப்பது வெளிப்படலாம்.

இலங்கைச் சமூகத்தில் பட்டதாரிகள் தொழில் பெறுவதில் உள்ள இடைஞ்சல்களினதும் மலையகப் பட்டதாரிகளின் பொருளாதாரத்தினதும் பின்னணியில், பட்டப்படிப்பின் பின்னர் தொழில் என்பது அவர்களை அச்சுறுத்தும் அம்சமாக மாறிவிடுகிறது. இச் சூழல் நியாயமான அரசியல் பாதை ஒன்றை தேர்ந்தெடுப்பதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவதிலும் பார்க்கச், சிலரைப், பிழையான அரசியல் என்று நன்கு அறிந்த பாதையில் தங்களின் சுய கௌரவத்தை அடகுவைக்கவும் செய்து விடுகின்றது.

இவர்கள் தங்களின் அரசியல் தெரிவுகளை நியாயப்படுத்த, “யதார்த்த அரசியலில் மாற்று அரசியல் என்பது அசாத்தியம்” “எமது பிரதிநிதித்துவம் காப்பற்றப்பட வேண்டும்” “அபிவிருத்தி” போன்ற பழைய பிதற்றல்களையே முன்வைக்கின்றனர்.

சோரம் போன பட்டதாரிகள்

யதார்த்தமாக இருக்கும் பிழையான அரசியலை மாற்றுவதை விடுத்து அல்லது —குறைந்த பட்சம்— அதற்கு துணைபோகாதேனும் இருக்காமையை, மலையக மக்களின் அரசியல் எதிர்காலத்தின் மீதான பாரிய அடியாகவே பார்க்க வேண்டியுள்ளது. 2010 ஆம்

பேராதனையில் இருந்து சின்னவன்

ஆண்டு பொது தேர்தலில் மக்களினால் நிராகரிக்கப்பட்டிருந்த இ.தொ.கா. அரசியல் தலைமையைப் பலப்படுத்திக் கொள்ளச் சில ஆசிரியர்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகள் போலவே, பட்டதாரிகளினது செயற்பாடுகளும் செல்வாக்கு செலுத்தின. திகாம்பரம், ரங்கா ஆகியவர்களுக்கு ஆதரவளித்த பட்டதாரிகள் அவர்களின் சந்தர்ப்பவாத அரசியல் காய்நகர்த்தல்களை நியாயமற்ற அரசியல் என்று நோக்குவார்களா, அல்லது முப்பது வருடங்களுக்கு மேலாக ஆளும் கட்சியில் இருந்து இ.தொ.கா. மலையக மக்களுக்கு பெற்றுக் கொடுத்து மிச்சம் வைத்துள்ள குறைகளை நிவர்த்தி செய்யப் போகின்றார்கள் என்று சந்தோசமடைவார்களா என்ற கேள்விக்கான விடையை எதிர்வரும் பிரதேச சபைத் தேர்தலில் பட்டதாரிகள் அபேட்சகர்களாக தங்களை அடையாளப் படுத்தி அரசியலை மேற்கொள்ளும் போது எதிர்பார்க்கலாம். யதார்த்த அரசியல் தொடர்பான இவர்களின் நியாயப்படுத்தலுடன் மற்றொரு விடயம் ஞாபகத்தை தொட்டது. 2010 பொதுத் தேர்தலின் போது, திகா அவர்கள், பல்கலைக்கழக மாணவர்களுடனான கலந்துரையாடலில் வெளிப்படையாகவே “படித்தவர்கள் மீது எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை” என்று கூறியதாக அக் கூட்டத்தில் பங்கு பற்றிய நண்பர் ஒருவர் என்னுடன் பகிர்ந்துக் கொண்டார். இது அவர் சாதாரண மக்களை நம்புகிறார் என்று எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய விடயமன்று. மாறாக

இது மலையகத்தின் பிற்போக்கு அரசியல் சக்திகளினால் விதைக்கப்பட்ட சிந்தனை மரபின் அறுவடையாகும். இது இவ்வாறுருக்க அண்மையில் ஒரு தனியார் தொலைக்காட்சியில் இடம்பெற்ற அரசியல் கலந்துரையாடல் ஒன்றின் போது, அதே அரசியல் வாதி, மலையகத்தில் உள்ள படித்தவர்களும் பட்டதாரிகளும் தனது கட்சியின் சார்பாகவே இருக்கின்றனர் என்று பிரசாரப் படுத்தினார் இது முன்னைய கூற்றுக்கு நோர் எதிர்மாறானதாக இருக்கின்றது. இந்த மாற்றுக் கருத்து சாதாரண மக்களை இலக்குவைத்து செய்யப்படும் பிரசாரம் என்பதை விளங்கிக் கொள்வது கடினமானதன்று. யதார்த்த அரசியல் என்று பிற்போக்கு அரசியல் சக்திகளிடத்தில் சமரசம் செய்யும் பட்டதாரிகளை, மலையக அரசியல்வாதிகள் எவ்வாறு இழிவாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள், பயன்படுத்தப் போகிறார்கள் என்பதற்கு இந்த விதமான நடத்தை எடுத்துக்காட்டாகும்.

அருவருப்பான இனவாத அரசியல்

இனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட அரசியலை வலியுறுத்துவதனை அருவருப்பாகவே நோக்க வேண்டியுள்ளது. இனப்பற்றை வழியுறுத்தும் இவர்கள் தங்கள் தெரிவு செய்துள்ள அரசியல் கட்சிகளிடம் எவ்வளவு தூரம் அது உள்ளது என்பது நோக்கப்பட வேண்டும். தங்களுக்கு வாக்களித்த வாக்காளர்களின் குறைந்த பட்ச அபிவிருத்தி நடவடிக்கையையே மேற்கொள்ள முடியாத இவர்களிடம் இருந்து அபிவிருத்தி எவ்வாறு சாத்தியம்? 2009 ஆம் ஆண்டு கூட்டு ஒப்பந்தமும் அதற்கு முன்னதான கூட்டு ஒப்பந்தங்களில் மலையக மக்களின் நியாயமான சம்பளத்திற்கு கான போராட்டங்களை இ.தொ.கா.வும் ஐ.தே.க.வின் இலங்கைத் தேசிய தோட்ட தொழிலாளர் சங்கம் எவ்வாறு காட்டிக் கொடுத்தன என்பதோடு அரசாங்கமான ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணி எவ்வாறு தனது பொறுப்பில் இருந்து நழுவிச் சென்றது என்பதையும் மலையக மக்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

தவறுகள் திருத்தப்பவேண்டும்

மலையக சமூகம் காலனித்துவத்தினதும் பேரினவாதத்தினதும் வர்க்க ஒடுக்கு முறைக்குத் தனது 200 வருட வரலாற்றைப் பறிகொடுத்தது. வர்க்க ஒடுக்குமுறையை மலையகத்தில் நிலை நாட்டுவதில் சுதந்திரத்திற்கு பின்னர், இந்தியாவின் பங்களிப்போடு உருவாக்கப்பட்ட இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ், பின்னர் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் என்ற பெயருடனும் இந்த பிற்போக்கு சக்தியில் இருந்து தோற்றம் பெற்ற ஏனைய அரசியல் கட்சிகளும், மலையக மக்களின் அடிப்படை பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கான எவ்வித கொள்கையையும் கொண்டிருக்கவில்லை. குறிப்பாகக் காணி உரிமை, வீட்டு உரிமை மீதான இவர்களின் பார்வை அவை வழங்கப்படும் போது தங்களின் அரசியல் இருப்பு இல்லாமல் போய்விடும் என்ற மன நிலையை கொண்டதாகவே காணப்படுகிறது. இவ்வாறான பிற்போக்கான அரசியல் தலைமைகளுடனும் அரசியல் கட்சிகளுடனும் அரசியலை மேற்கொள்ளத் தயாராகியுள்ள மலையக பட்டதாரிகள் மலையக மக்களுக்கு வரலாற்றுத் தவறை இழைத்துள்ளனர்.

இந்த வரலாற்று தவறை திருத்துவது கடினமானதாகும். அதன் விளைவுகளை மக்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகளை முன்னிலைப்படுத்துவதனை விடுத்துச் சுய அரசியல் இலாபத்துடன் செயற்பட்டுவரும் பழைய தலைமைகளுக்கான மாற்று(?) தலைமைகளின் செயற்பாடுகளின் ஊடாக அனுபவிக்க தொடங்கியுள்ளனர். தவறுக்கு உடந்தையானவர்கள் தங்களின் அரசியல் பாதை தொடர்பில் மீள் விசாரணை ஒன்றை மேற்கொள்வது வரவேற்கத்தக்கது. தவறு விடுவது மனித இயல்பு. தவறுகளை உணர்ந்து அதில் இருந்து விடுபட முயற்சிப்பது மெச்சத்தக்கது. எனினும் இந்த முயற்சி பெரும்பான்மையினருக்கு முடியாமல் போகலாம் அதற்கான காரணங்களை நம்மால் ஊகிக்க முடியும். மறுபுறமாக இனி வரும் பட்டதாரிகள் தங்களின் அரசியல் பாதை தொடர்பில் தீர்மானம் எடுக்கும் போது இடம்பெற்றுள்ள, இடம்பெறவுள்ள வரலாற்று தவறுகளை மேலும் வலுப்படுத்துவதாக வன்றி தவறுகளை சீர செய்யும் விதத்தில் தமது தீர்மானங்களை எடுக்க வேண்டிய கடப்பாட்டில் உள்ளனர். அந்த வரலாற்றுப் பொறுப்பை ஏற்காத பட்சத்தில் மலையக மக்கள் கற்றவர்கள் மீது எதிர்காலத்தில் கொள்ளும் அறிவுர்ப்பதியைத் தடுத்தல் அசாத்தியமாகும்.

1960 ஆண்டின் பாடசாலைகளின் தேசியமயமும் 1961 சத்தியக்கிரகமும் ஏற்படுத்திய கசப்புணர்வுகளின் பின்புலத்தில் இலங்கையின் முதலாவது இராணுவச் சதி முயற்சி மேற் கொள்ளப்பட்டது. இச் சதி முயற்சிக்கு நாட்டின் அரசியல் உறுதிப்பாடினமை போன்ற காரணங்கள் சில ஆய்வாளர்களால் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனாற் சதியாளர்கள் கத்தோலிக்கரோ, தமிழரோ அல்லர். அவர்களில் ஓரிரு பவுத்தர் போக மற்றோர் தமிழ், பறங்கிய ராணுவ, பொலிஸ் உயரதிகாரிகளாவர். அவர்கள் நடுவே ஓரிருவருக்கு ஏற்பட்ட தடுமாற்றத்தின் பயனாக 27 ஜனவரிக்கான சதித் திட்டம் பற்றிப் பிரதமர் சிரிமா பண்டாரநாயக்க அறிய நேர்ந்தது. சதித் திட்டம் முனையிலேயே கிள்ளப்பட்டது. சதிக்குப் பின்னால் வலதுசாரி அரசியல் சிந்தனை இருந்தது. ஆளுநர் நாயகம் (தேசாதிபதி) ஒலிவர் குணதிலக அதற்குச் சாதகமானவராக இருந்தார் என்று கருதப்பட்டது. அவர் நேரடியாகவே சம்பந்தப்பட்டதற்கு ஆதாரங்கள் இல்லாமையால் அவர் மீது குற்றஞ் சுமத்தப்படவில்லை. ஆயினும், இலங்கை அரசாங்கப்

அமைதியை ஏற்படுத்த இலங்கைப் பிரதமர் சிரிமா பண்டாரநாயக்க எடுத்த முயற்சிகள் பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தாவிட்டாலும் பயனுள்ள தாக்கத்தை விளைவித்தன. இலங்கையின் சர்வதேசக் கொள்கையின் நடுநிலைத் தன்மையை வலியுறுத்துவதில் அவை ஒரு முக்கிய பங்களித்தன. அதை விட 1961 இல் உருவான அணி சேரா நாடுகள் அமைப்பில் இலங்கைக்கு மதிக்கத்தக்க ஒரு இடத்தையும் பெற்றுக் கொடுத்தன.

* இத்தகைய ஒரு குழுவில் ராணுவமும் பொலிசும் பல உள் மாற்றங்கட்குட்பட்டன. அவற்றுக்கு கிறிஸ்தவத் தலைமைகள் இல்லாதவாறு சிங்களப் பவுத்தர்கள் தலைமைப் பதவிகட்கு நியமிக்கப்பட்டனர். அதைவிட இராணுவத்தின் மீதான அவநம்பிக்கையின் பயனாக ராணுவத்தின் ஆட்பலம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுத் தன்னார்வப் படைப்பிரிவுகள் பல இல்லாமலாக்கப்பட்டன.

* இந்தச் குழுவில், இலங்கையின் தேசிய

இலங்கையின் இருபதாம் நூற்றாண்டு

சுவலம்பல் 30

ஏகாதிபத்தியத்துடன் எழும் முரண்கள்

பரிந்துரையின் பேரில் பிரித்தானிய அரசியால் நியமிக்கப்பட்ட அவர் விரைவிலேயே பதவி விலகக் கோரப்பட்டார். அவரது இடத்துக்குச் சிரிமாவின் உறவினரான வில்லியம் கோபல்லாவ நியமிக்கப்பட்டார். நீதியரசர் நாகலிங்கம் (தமிழ் அரசியல்வாதி சுந்தரலிங்கத்தின் சகோதரர்) சில நாட்கள் இடைக்காலத் தேசாதிபதியாகச் செயற்பட்டார்.

* மேற்குறித்த சதிக்கு மக்கள் மத்தியில் இருந்த எந்த அதிருப்தியும் காரணமாக இருக்கவில்லை என்று இங்கு கூற வேண்டும். சதியிற் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அதிருப்தியடைக் கூடிய எந்தச் சமூகத்தினதும் பிரதிநிதிகள் என்று கூறிக் கொள்ள இயலாதவர்களாவர். இலங்கை அரசாங்கம் 1961 நடுப்பகுதியில் மக்கள் வங்கியை நிறுவியதுடன் இலங்கை வங்கியையும் தேசியமயமாக்கியது. அடுத்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில் இலங்கைக் காப்புறுதிக் கம்பனியைத் தேசியமயமாக்கி அனைத்து அரசாங்கத் திணைக்கள வங்கி, காப்புறுதிச் செயற்பாடுகளையும் அந்நிய கம்பனிகளிடமிருந்து தேசியமயமாக்கப்பட்ட அமைப்புகளுக்கு மாற்றியது. இலங்கைப் பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனம் 1961ம் ஆண்டு பாராளுமன்றச் சட்டப்படி நிறுவப்பட்டது. அது இலங்கையில் பெற்றோலிய எரிபொருள் விநியோகத்தின் மூலமும் இறக்குமதி மீதான ஏகபோகத்தின் மூலமும் பெரும் லாபமீட்டி வந்த மூன்று எண்ணெய்க் கம்பனிகட்குச் சவாலாக அமையும் வாய்ப்பும் கவனத்திற்குரியது. இந்தப் போக்கு எங்கே கொண்டு போய் விடும் என்ற அச்சம் தரகு முதலாளி வர்க்கத்துக்குக் கவலையளித்த பின்னணியில் இந்தச் சதி திட்டமிடப்பட்டது. இச் சதியிற் சம்பந்தப்பட்டோர் இலங்கையின் உயர் நீதிமன்றத்தால் ஜூன் 1963ல் தண்டிக்கப்பட்டாலும் பிரித்தானிய அரசியின் "பிறிவி கவுன்சில்" எனப்படும் நீதவான்கள் குழுவிடம் மேன்முறையீடு செய்து அவர்கள் தண்டனையிலிருந்து தப்பிக் கொண்டனர் என்பது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. இத் தீர்ப்பு, 1965 டிசெம்பரில் யூ.என்.பி ஆட்சியின் போது வழங்கப்பட்ட தும் கவனிக்கத்தக்கது.

* 1962 முடிவில் இலங்கையில் பெற்றோலிய எரிபொருள் விநியோகமும் விற்பனையும் ஷெல், கல்நெக்ஸ், மொபில் ஆகிய மூன்று பன்னாட்டுக் கம்பனிகளிடமிருந்து இலங்கைப் பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனத்துக்கு மாற்றப்பட்டது. அனைத்துப் பெற்றோலிய எரிபொருள் நிர்ப்பு நிலையங்களும் பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டன. இந்த நடவடிக்கை அமெரிக்க அரசாங்கத்துச் சினமூட்டியது. அமெரிக்க உதவி உடனடியாக நிறுத்தப்பட்டது. தரகு முதலாளிய ஆதிக்கத்திற்குட்பட்ட யூ.என்.பி. மட்டுமன்றித் தமிழரசுக் கட்சியும் அத் தேசியமயமாக்கலை எதிர்த்தன.

* இதே காலப் பகுதியில், சீன- இந்திய எல்லைத் தகராற்றைத் தீர்ப்பதில் இந்திய அரசாங்கத்தின் அசமந்தமான அணுகுமுறையும் சீனடல்களும் பிற சீன விரோத நடவடிக்கைகளும் காரணமாக, எல்லைப் பகுதியிற் போர் மூண்டது. சீனப் படைகள் இந்தியப் படைகளை முறியடித்து முன்னேறிய போதும் பிடித்த பெருமளவிலான பகுதியிலிருந்து தாமாகவே பின்வாங்கின. வடமேற்கு எல்லையில் ஏற்கனவே சீனா ஒரு பெரு நெடுஞ்சாலையை அமைத்திருந்த அக்ஸாய்-சின் பகுதியை மட்டும் சீனா விட்டுக் கொடுக்க மறுத்தது. இந்த நிலையில் சீனாவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் மிடையே

இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்படாமையே ஒரு புறமிருக்க அரசாங்கம் தமிழ் மக்களின் மொழியுரிமையை அலட்சியம் செய்கிற விதமாகவும் நடந்து வந்தது. அரசாங்கக் கொள்கைகட்கும் அப்பால், அரசாங்க நிருவாக அமைப்புகளில் ஊடுருவியிருந்த சிறு முதலாளியப் பேரினவாதச் சிந்தனை தமிழில் அரசு கருமங்களைச் செய்யவும் தமிழ் முஸ்லிம் மக்கள் அரசாங்கத்துடன் தமிழிற் கருமமாற்றவும் இயலாமற் தடைகளை ஏற்படுத்தின.

* இன்னொரு புறம் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் இலங்கை பற்றி மேற்கொண்ட கடும்போக்கு சோவியத் யூனியனுடனும் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுடனும் சீனாவுடனும் உறவுகளை மேலும் வலுப்படுத்தத் தூண்டியது. இந்தப் பின்னணியிலேயே இலங்கையின் பெருந் தொழில் விருத்திக்கான நடவடிக்கைகள் சில முன்னெடுக்கப்பட்டன. உருக்காலை, ற்றையர் உற்பத்தி போன்றவற்றை இலங்கையில் தொடங்க மேலை நாடுகள் உதவத் தயங்கிய பின்னணியிலேயே சோவியத் ஒன்றியத்தின் தொழில்நுட்ப உதவியுடன் பல பெருந்தொழில் நிறுவனங்கள் தொடக்கப்பட்டன. சோவியத் தொழில் நுட்பம் எப்போதுமே அதி முன்னேறியதாக இருக்கவில்லை. ஆனாலும் அன்றைய சூழ்நிலையில், பல முன்றாமுலக நாடுகளில் சோவியத் தொழில்நுட்ப உதவியில்லாமல் பெருந் தொழில்களை நிறுவும் வாய்ப்பு இருக்கவில்லை. இவை யாவும் அமெரிக்க இலங்கையின் அன்றைய அரசாங்கத்தைப் பகைமையுடன் நோக்கக் காரணமாயின. ஆனால் அமெரிக்காவின் அதிகாரத்துவமான போக்கின் விளைவாகவே நாடுகள் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புக்குள் தள்ளப்பட்டதை அமெரிக்க ஆட்சியாளர்கள் விளங்கிக் கொள்ளவில்லை.

* மேற்கூறியவாறான நடவடிக்கைகள் முற்போக்கானவை என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் அவை எந்த வகையிலும் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி அரசாங்கத்தை இடதுசாரிப் போக்கானது என்று சொல்லப் போதுமான வையல்ல. இலங்கையும் அன்று உலக பரவலாக இருந்த ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போக்கிற்கு உட்பட்டது என்பதே உண்மையான நிலையாகும்.

* இலங்கை அரசாங்கத்தால் நாட்டை எதிர்நோக்கிய பொருளாதாரப் பிரச்சினைகட்கு முகங் கொடுக்க இயலாத நிலையில், தொழிலாளரிடையே அதிருப்தி வலுக்கத் தொடங்கியதும் 1953 ஹர்த்தாலை ஒத்த ஒரு போராட்டம் வெடித்தெழுவதற்கு வாய்ப்பான ஒரு குழல் 1963 இல் உருவானது. அதேவேளை இலங்கை இடது சாரி இயக்கம் புதிய உள் நெருக்கடிகளை எதிர்நோக்கவும் நேர்ந்தது. அந்த நெருக்கடிகளின் அடிப்படையாக இருந்தது. பாராளுமன்றச் சந்தர்ப்பவாத அரசியலே எனினும் சமசமஜக் கட்சியில் ஏற்பட்ட பிளவும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் ஏற்பட்ட பிளவும் இயல்பில் வேறுபட்டவை.

* சமசமஜக் கட்சியில் ஏற்பட்ட உடைவிற்கான காரணம் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் கூட்டரசாங்கத்தில் இணைவதா என்ற பிரச்சினையை மையமாகக் கொண்டது. அத்துடன் அரசு கரும மொழிக் கொள்கையில் சமசமஜக் கட்சியின் நிலைப்பாட்டில் மாற்றம் ஏற்பட்டதும் விவாதத்துக்குரியதாயிற்று. பாராளுமன்றப் பாதை மூலம் சோஷலிசத்தை அடையலாமா என்பது விவாதத்திற்குரிய விடயமாக இருக்கவில்லை.

* கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குள் நடந்த விவாதத்தின் மையப் பிரச்சினை பாராளுமன்றப் பாதையைப் பற்றிய

தாக இருந்தது. அது சர்வதேச மட்டத்தில் நடந்த ஒரு விவாதத்தின் முக்கியமான ஒரு பகுதியாகும். அந்த விவாதங்கள் நடந்த காலப் பகுதியில் இலங்கையின் இடதுசாரி இயக்கம் முன் கண்டிராத ஒரு முக்கியமான நிகழ்வும் நடைபெற்றது. 1953 ஹர்த்தாலுக்குப் பிறகு இலங்கையின் தொழிலாளர்கள் ஐக்கியப்பட்டு ஒரு போராட்டத்திற்கு ஆயத்தமாயின, 1963ம் ஆண்டு இடதுசாரி ஐக்கியத்திற்கான இயக்கமும் வலுப்பட்டது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமையின் கீழ் இயங்கிய இலங்கைத் தொழிற் சங்க சம்மேளனமே, இவ் விடயத்தில் முன்னோடியாக இருந்தது. தொழிலாளர்கள் வெவ்வேறாகப் போராடினால் அரசாங்கத்தைப் போராட்டங்களை முறியடிக்க இயலும் என்பதால் அரசாங்கத்துறைத் தொழிற் சங்கங்களும் தனியார் துறைத் தொழிற் சங்கங்களும் இணைந்து பொதுவான கோரிக்கைகளை முன் வைத்துப் போராட வேண்டும் என்ற நோக்கில் இ.தொ.ச.ச. அலுவலகத்தில் 1963 ஏப்ரலில் பிரதான தொழிற்சங்கங்கள் கூடின. அதன் பயனாக தொழிற்சங்கங்களின் கூட்டுக் கமிட்டி உருவாக்கப்பட்டு அனைத்துத் தொழிலாளரையும் ஒரு பொது முன்னணிக்குக் கொண்டு வந்து 21 கோரிக்கைகளை முன் வைத்துப் போராட முடிவெடுக்கப்பட்டது. 1963 மேதினம் வரலாறு கண்டிராத ஒரு மாபெரும் ஐக்கிய மேதினக் கூட்டத்தைக் கொண்டிருந்தது.

* இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணி ஒன்றை உருவாக்குவதற்கான உடன்பாடொன்று ஹர்த்தாலின் பத்தாம் நினைவு நாளான 12 ஓகஸ்ட் 1963 அன்று ஒப்பமிடப்பட்டது. ஆனால் 1963 மே தினத்தின் உன்னதமான உணர்வுகள் மங்கத் தொடங்கி விட்டன. எந்த விதமான இடதுசாரி இயக்க வரலாற்று மீளாய்வுக்கும் சுயவிமர்சனத்திற்கும் ஆயத்தமின்றி சமசமஜக் கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி ஆகிய மூன்று கட்சிகளும் தலைமைகள் ஏற்படுத்திய உடன்பாடு சந்தர்ப்பவாத நோக்கிலாதென்றே தெரியவந்தது. அதன் நோக்கம் பாராளுமன்றத்தில் அதிகபட்ச ஆசனங்களைப் பிடிப்பதாக, கொள்கை நெறியற்றதாக இருந்தது. அதன் காரணமாக சிரிமா பண்டாரநாயக்க அதை உடைக்கக் கூடிய வாய்ப்புக்களை அது தன்னுட்கொண்டிருந்தது.

* 1964 முற்பகுதியில் அரசாங்கம் மேலும் பொருளாதார நெருக்கடிகளை எதிர்நோக்கிய வேளையில் தொழிலாளரின் அதிருப்தியும் ஐ.இ.மு., தொழிற் சங்கங்களின் கூட்டுக் கமிட்டி என்பன மக்களின் பேராதரவைப் பெறத் தொடங்கின. மார்ச் 21ம் திகதி காலி முகத்திலில் 21 கோரிக்கைகளை முன் வைத்து தொழிற் சங்கங்களின் கூட்டுக் கமிட்டி நடத்திய மாபெரும் பொதுக் கூட்டம் சிரிமா பண்டாரநாயக்கவுக்கு அச்சமூட்டியது. மிரட்டிச் சாதிக்க இயலாததை அவர் ஆசை காட்டிச் சாதிக்க முற்பட்டார்.

* அவருடைய அழைப்பிற்குக் காத்திருந்தவர்கள் போல சமசமஜக் கட்சியின் என்.எம். பெரேராவும் மக்கள் ஐக்கிய முன்னணியின் பிலிப் குணவர்த்தனவும் தனித்தனியாகப் பேச்சுவார்த்தைகளில் ஈடுபட்டனர். முன்று கட்சிகளையும் கூட்டரசாங்கத்திற்குள் கொண்டு செல்ல வேண்டுமென பிலிப் வற்புறுத்தத், தனது கட்சி தனியாகவே அரசாங்கத்தில் இணையும் என என்.எம். உடன்பட்டார். அதன் விளைவாக சமசமஜக் கட்சி கூட்டரசாங்கத்தில் பங்காளியானது. என்.எம். பெரேரா நிதியமைச்சரானார். அவரை விட சம்ஸி குணவர்த்தனவும் அனில் முனசிங்ஹவும் அமைச்சர்களானார்கள்.

* அதன் பயனாக இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணி உடைந்தது. 21 கோரிக்கைகளின் மீதான போராட்டம் கைவிடப்பட்டது. அவற்றைத் தொடர்ந்து, பல துரோகங்களின் கதையாகவே பாராளுமன்ற இடதுசாரிகளின் கதை அமைந்தது.

**கூட்டணிக்குள்ளே குத்து வெட்டாம்
குத்துவெட்டுக்குள்ளேயும் கூட்டணியாம்**

**குத்துவெட்டுக்குப் பேர் கூட்டணியாம்
கூட்டணிக்குப் பேரும் குத்துவெட்டாம்.**

தமிழர் தேசியக் கூத்தமைப்பு தமிழ்க் கட்சிகளின் அரங்குடன் சேர்ந்து செயற்பட இயலாதென்று அடம்பிடித்த காலத்திலே தான் "கிருஷ்ண விஜயம்" நடைபெற்றது. கிருஷ்ண பரமாத்மாதன் எம்மானியின் ஆணைப்படி குழப்படி செய்யும் பிள்ளைகளைப் பாராமலே புஷ்பக விமானமேறித் திரும்பிச் சென்று விட்டார். அதன் பின்பு கூத்தமைப்பின் தலைவருக்கு மார்புவலி ஏற்பட்டு அவருக்கு டில்லியிலே வைத்தியம் செய்யப்பட்டது. இலங்கையிலே தனது மனைவியும் வீடும் உள்ள சென்னையிலே வைத்தியம் செய்யாமல் டில்லியில் வைத்தியம் நடந்தது ஏனென நாங்கள் கேட்கப்படாது. பிரபாகரனுக்கும் 1987இல் டில்லியில் தான் ஒருவகையான வைத்தியம் நடந்தது என்பதை நினைவு கூர்ந்தால் போதும்.

* அதன் பிறகு கூத்தமைப்பு அரங்குடன் ஒத்துழைக்க உடன்பட்டு இரண்டு பகுதிகளும் அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைக்க ஏற்பாடுகளை டில்லி தர்பார் கவனித்துக் கொள்ளும் என்று சொல்லப்பட்டது. இந்த ஒத்துழைப்பைக் கொண்டு வருவதற்காக முப்பத்தைந்து வருட காலமாகத் தமிழ்நாட்டில் இந்திய அரசு நிறுவனத்தின் அடிவருடியாகவும் அகதி முகாங்களின் கோமிசனராகவும் அங்கேயே அடைபட்டு இருந்து விடுதலைப்

கூட்டணியும் குத்துவெட்டும்

புலிகளின் தோல்வியை அடுத்து அவிழ்ந்து விடப்பட்ட ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார் என்றும் அறியக் கிடைத்துள்ளது.

* பஸ் வருவதைக் கண்டவுடனேயே கலைகிற கியூவரிசை போலக் கூத்தணியும் அரங்கும் செய்து கொள்ளவிருந்த உடன்பாடு உள் ஊராட்சித் தேர்தல் அறிவிக்கப்பட்ட கையோடே கலைந்து விட்டது.

* கூட்டணிகள் அமைவதற்குப் பங்களிகளுக்குப் பொது நோக்கம் என்று ஏதாவது இருக்க வேண்டும். தமிழ்த் தேசிய வாதிகளின் கூட்டணிகளின் வரலாறே கொள்கையற்ற வெறும் சந்தர்ப்பவாதம் என்பது 1976 முதல் நாம் கண்டு வந்த உண்மை.

* அரங்குக்குள் இருக்கிற கூத்தாடிகளுக்குள்ளும் குத்து வெட்டுத்தான். கூத்தமைப்புக்குள் இருக்கிற அரங்காடிகளுக்குள்ளும் குத்துவெட்டுத்தான் நடக்கிறது. இந்த அழகில் இரண்டு கும்பல்களும் சேர்ந்து கூட்டமைத்தால் என்ன நடக்குமோ அதைத்தான் இப்போது காணுகிறோம்.

* இந்தக் கோலாகலத்தினிடையே தான் சிவாஜிலிங்கத்தின் மூலம் ஒரு அரசியல் கோமாளித்தனம் அரங்கேறுகிறது. கூத்தமைப்பிலிருந்து விலக்கப்பட்டவரும் இடதுசாரி முன்னணி என்ற நவசமராஜக் கட்சியுடன் ஒரு தேர்தலில் கூட்டமைத்து

அடுத்த வந்த தேர்தலிலேயே அதைக் கைவிட்டவருமான சிவாஜிலிங்கம் இப்போது கிழக்கு மாகாணத்தில் அந்த இரண்டு கட்சிகட்குமான முகவராக நியமிக்கப்பட்ட செய்தி சிரிப்பு, ட்டியது. அதற்கு அவர் வழங்கிய விளக்கம் அதைவிடச் சிரிப்புக்குரியதாக இருந்தது. தேவை வந்தால் இரண்டில் ஒன்றை அவர் கைவிடுவாராம். அப்படியானால், சிவாஜிலிங்கம் கலாநிதி கருணாரத்னவுக்கும் திருவாளர் சம்பந்தனுக்கும் இடையே ஒரு கூட்டணியை உருவாக்கிற தரகராகி விட்டாரா?

* கூட்டணிகளைக் குழப்புவதில் ஒருவரை மிஞ்சிய ஒருவராக உள்ள கருணாரத்தினவும் சம்பந்தனும் பொருத்தமான சோடிகள். * முடிவில் இவர்கள் எல்லாருமே ராஜபக்ஷவின் குடும்ப ஆட்சிக்குச் சாமரம் வீசப் போகிறவர்கள்தானே!

- குரு -

சமூக வழக்குகளில் 7

ஏற்றுக் குாழ்வுகள்

நகரங்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் நகரஞ் சார்ந்த பண்பாட்டுக் கறுகளின் எழுச்சிக்கு வழி செய்தன. சமுதாயங்களின் மீது நகரங்களின் ஆதிக்கம் நிலவுவதற்கு காலத்திலிருந்தே இருந்து வந்தது. என்றாலும் முதலாளியத்தின் வருகை அந்த ஆதிக்கத்தை இரண்டு வழிகளில் வலுப்படுத்தியது. ஒன்று ஏற்கனவே இருந்து வந்த பொருளாதார அரசியல் வலிமை காரணமான ஆதிக்கத்தின் துரித வளர்ச்சியாலானது. மற்றது கிராமியப் பொருளாதாரத்தின் மீதும் சமூக இருப்பின் மீதும் நகரத்தின் தாக்கத்தின் விளைவாகக் கிராமப் பொருளாதாரத்தின் சிதைவும் சீரழிவும் காரணமானது. கிராமத்திலிருந்து நகரம் நோக்கிய இடப்பெயர்வு நகரத்துக்கும் கிராமத்துக்கும் இடையிலான சம மின்மையை மேலும் மோசமாக்கியது. அதற்கும் மேலாகத் தொலைத் தொடர்பாடல் வசதிகளின் பெருக்கமும் அச்சிடப்பட்ட நூல்களும் ஏடுகளும் வருகையும் வளர்ச்சியும் ஒலி-ஒளி ஊடகங்களது பெரு வளர்ச்சியும் கிராமங்கள் மீது நகரத்தின் ஆதிக்கத்தை மட்டுமன்றி அந்நியப் பண்பாட்டு ஆதிக்கத்தை நகரங்களின் வழியாக இல்லாது நேரடியாகவே கொண்டு செல்லவும் வழி செய்துள்ளன.

* அதற்கும் மேலாக உற்பத்தி உறவுகளிலும் உற்பத்தி முறைகளிலும் ஏற்படுகிற மாற்றங்கள் கிராமியப் பண்பாட்டைப் பாதிக்கின்றன. புலப்பெயர்வு நேரடியானதும் மறைமுகமானதுமான பொருளாதார, பண்பாட்டு மாற்றங்கட்கான கருவியாகிறது. இத்தகைய தொரு பின்னணியிலேயே கிராமியக் கலை இலக்கிய வடிவங்களின் இருப்பும் நிலைப்பும் வளர்ச்சியும் பற்றிக் கவனிக்க வேண்டியுள்ளது. கிராமியக் கலை வடிவங்கள் பற்றிய அக்கறை கடந்த நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து கணிசமாக வளர்ந்து வந்துள்ளது. அந்த அக்கறையில் ஒரு பகுதி கிராமியச் சமூகத்தை அறிதல், சமூக மாற்றம் என்றவிதமான நோக்கங்களுடன் சம்பந்தப்பட்டது. இன்னொரு பகுதி மிக மேலோட்டமானதாகவோ, வணிக நோக்குடையதாகவே சமூகப் பிரச்சினைகளிலிருந்து கவனத்தைத் திசை திருப்புவதாகவோ இருக்கக் காணலாம்.

* இந்தப் பின்னணியிலேயே கிராமியக் கலை வடிவங்களைப் பேணல் என்ற பேரில் மேற்கொள்ளப்படுகிற முயற்சிகளை நோக்குதல் தகும். * கிராமம் என்பது வரலாற்றில் இறுதி உறைந்து போன சமூகமல்ல என்பதை நாம் சிலநேரங்களில் மறந்து போய் விடுகிறோம். இது கிராமத்தைப் பின் தங்கியதாகவும் தாழ் நிலையில் உள்ளதாகவும் கருதுவோருக்கும் பொருந்தும், கிராமத்தைப் புனிதமானதும் நவீனத்துவத்தால் மாசுபடாததுமான ஒரு இலட்சியச் சமூக அமைப்பு என்று கருதுவோருக்கும் பொருந்தும். * கிராமியக் கலைவடிவங்களைப் பேணல் பற்றிய

சீ. சீவசேகரம்

இக் குறிப்பில் கிராமங்களின் கூத்து வடிவங்களைப் பேணுகிற நோக்கில் அல்லது அவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டு எடுக்கப்படுகிற முயற்சிகள் என்ன பயனை விளைவிக்கின்றன என்பதைக் கவனிப்போம்.

* கிராமங்களில் ஆடப்படுகிற கூத்துக்களின் கதைகள் பலவும் புராண, இதிகாச மரபுகளின் வழி வந்தவையாகவோ நேரடியாகவே சமய வழிபாட்டு முறைகளுடன் தொடர்புடையனவாகவோ இருக்கக் காணலாம். வரலாற்று நிகழ்வுகள் சார்ந்த கூத்துக்களும் உள்ளன. இவை காலங்காலமாக ஒரே விதமாக நடத்தப்பட்டு வருகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அவை தொடர்ச்சியாகச் சிறு மாற்றங்களை உள்வாங்குகின்றன என்பதை நாம் கணிப்பிற் கொள்ள வேண்டும். ஒப்பனைப் பொருட்கள் முதலாக ஆடை அலங்காரங்கள், கூத்து அரங்க அமைப்புப் போன்றவை,

நாடக மேடையும் கூத்துக் களரியும்

நவீனத்துவம் வழங்கியுள்ள பண்டங்களுையோ தொழில் நுட்ப வசதிகளையோ கூத்து முறைகள் அறவே நிராகரிப்பதில்லை. சில விடயங்கள் மரபின் பேராலும் சமய ஆசாரங்களின் பேராலும் உடனடியாகவே ஏற்கப்படுவதில்லை. ஆயினும் கிராம வாழ்க்கை நவீனத்துவத்தை உள்வாங்கும் அளவுக்குக் கூத்தும் முடிவில் நவீனத்துவத்தின் விளைவுகளை உள்வாங்க நேரிடுகிறது.

* இவ்வாறான உள்வாங்கல்களால் கூத்தின் புனிதம் கெட்டுவிடுவதில்லை. உண்மையில் இவ்வாறான "புனிதம்" ஒவ்வொன்றுமே மனிதராற் கற்பிக்கப்பட்டவை என்பதால் அது மனிதராலே மாற்றத்துக்கு உட்படுகிறது. அதன் பயனாகவே நாட்டுக் கூத்துக்கள் என்பன ஒரே கதையைச் சொல்லுகிற போதிலும் ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் அவை ஆடப்படுகிற முறையில் மட்டுமன்றி அவற்றின் உள்ளடக்கத்திலும் வேறுபாடுகின்றன.

* எனவே நாம் எதைப் பேண முயலுகிறோம் என்பது முக்கியமான ஒரு கேள்வியாகிறது. கூத்து வடிவங்களை அவை முன்னொரு காலத்தில் இருந்தவாறு

அல்லது சமகாலத்தில் உள்ளவாறு பேணுவது என்பதன் நோக்கம் நேரடியான சமூகப் பயன்பாடு சார்ந்ததல்ல. ஆயினும் அதற்குப் பண்பாட்டு வரலாறு சார்ந்த ஒரு பெறுமதி உண்டு. அழிந்தொழுகிற கலைகளைப் பேணுவது என்பது அரங்கக் கலைகளைப் பொறுத்தவரை கொஞ்சம் கடினமானது. ஏனெனில் அவை வழக்கொழுகிற சமூகச் சூழல்களில் அவற்றில் ஈடுபடக் கூடியவர்களது எண்ணிக்கை குறைந்து கொண்டே போகும். எனினும் இன்று அவற்றை ஒலி-ஒளிப் பதிவுகளாக ஆவணப்படுத்திச் சேமிக்க வாய்ப்புண்டு.

* இன்னொரு புறம் கூத்து வடிவங்களைக் காட்சிப்படுத்துவதையே ஒரு நோக்கமாகக் கொண்ட செயற்பாடுகளைக் காணுகிறோம். இவற்றின் மூலம் ஒரு வணிக நோக்கிச் செயற்படுகிறது. அது ஒரு புறமிருக்கக் கிராமச் சூழலில் மக்கள் கலை வடிவமாக ஆடப்படுகிற ஒரு கூத்து நகர் சார்ந்த நுகர்வுக்காகவும் சில சமயம் ஏற்றுமதிக்காகவுமான நுகர்வுப் பண்டமாகிறது. கூத்துக் கலைஞர்கள் காலப் போக்கில் தமது சமுதாயத்திலிருந்து அந்நியப்படுகின்றனர்.

* இதன் இன்னொரு வடிவமாக அந்நியச் சுற்றுலாப் பயணிகளை மகிழ்விக்கும் ஒரு பொழுது போக்கு நிகழ்ச்சியாக நாட்டார் அரங்கக் கலைகள் நிகழ்த்தப்படுவதைக் கூறலாம்.

* இந்தக் "கலைப் பண்டங்கள்" நுகர்வோரின் ரசனைக்கேற்ப மாற்றம் பெறுவதையும் நாம் காணுகிறோம்.

* மறு அந்தத்தில், இக் கலை வடிவங்களைச், செய்வியற் கலை வடிவங்கள் போன்று, எப்போதோ இறுகிப் போன வடிவத்திலிருந்து மாற்றமின்றித் தொடர்ச்சியாக நடந்து கொண்டே "தேசியக்" கூத்து வடிவங்களை விருத்தி செய்கிற முனைப்பு அமைகிறது.

* இத்தகைய பார்வைகள் ஈழவும் கிராமியக் கூத்து வடிவங்கள் மக்களால் மக்களது தேவைக்கமைய விருத்தி செய்யப்படுவன என்ற அடிப்படை உண்மையை மறுப்பன. ஒரு பார்வை கூத்தைச் சந்தைப் பண்டமாக்குகிறது. மற்றது புனிதப் படுத்தி மக்களுக்கு எட்டாத தொலைவில் அமர்த்தித் தனிமைப்படுத்துகிறது.

* கிராமியக் கூத்துக்கள் தமது சமூக இருப்பின் பிரதிபலிப்பாக இருப்பது தான் அவற்றின் வலிமையும் பெறுமதியுமாகும்.

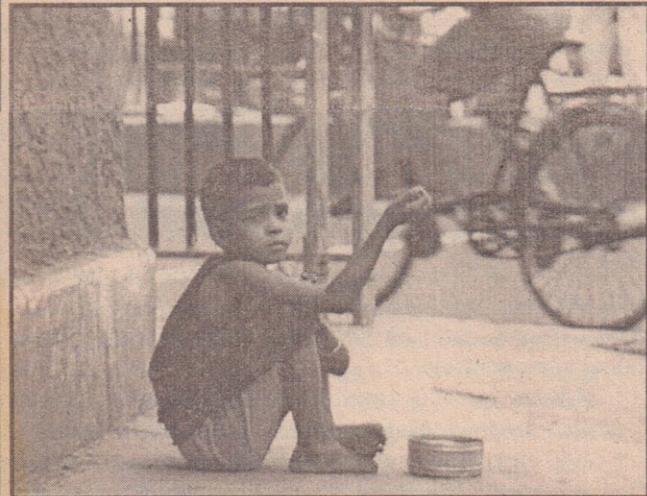
* உலகமயமாதற் சூழலில் கிராமங்களின் பொருளாதாரச் சீரழிவும் சமூகச் சீரழிவும் தவிர்க்க இயலாதவை. இலங்கையில் அச் சீரழிவுக்குப் போர் மேலும் பங்களித்துள்ளது. மக்களின் கலை இலக்கியப் பண்பாட்டு மீளெழுச்சியும் சமூகத்தின் பொருளாதார வாழ்வியல் மீளெழுச்சியும் பிரிக்க இயலாதன. எனவே கிராமியக் கூத்து வடிவங்களைப் புதிய சூழலுக்கமைய மீளமைத்துப் புதிய சிந்தனைகளை உள்வாங்குவதன் மூலம் செழுமைப்படுத்துவதே அவற்றைப் பெருமைப்படுத்தும் வழியாகும்.

* அவற்றை நகரத்தின் ஆதிக்க வர்க்கத்தின் சந்தைக்கும் மேட்டுக்குடிச் சிந்தனைக்கும் ஆட்படுத்துவது, கிராமத்தைப் போல, கிராமியக் கூத்தையும் நகரத்திற்கும் நகரத்தின் நுகர்வுப் பண்பாட்டிற்குத் தீனியாக விருத்தி பெற்று வரும் சின்னத் திரை பெரிய திரைச் சீரழிவுக்குக் கீழ்ப்பட்ட நிலையில் வைத்திருக்கவே உதவும்.

திறந்த பொருளாதாரத்தின் தீய விளைவுகளை

மக்கள் அனுபவிக்கின்றனர்

நாளுக்கு நாள் அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை உயர்வடைவது போல பொருள்களின் விலையும் உயர்ந்து கொண்டே செல்கின்றது. பொருள்களின் விலை உயர்வைப் பற்றி யாரும் கதைத்தால் அது அரசைக் கவிழ்க்க முயற்சிக்கும் சதியென்கின்றனர். இத்தனைக்கும் ஒவ்வொரு துறைக்கும் ஓர் அமைச்சர் இருக்கின்ற போதும் அந்தந்த துறையை விருத்தி செய்வதற்கு அந்தந்த அமைச்சரால் முடியவில்லையென்றால் அதற்கான காரணம் என்ன? பொருளாதாரக் கொள்கையில் தவறு? அல்லது அமைச்சர்களின் திறமையின்மையா? நாட்டின் பொருளாதாரம் வருடந்தோறும் வளர்ச்சியடைந்து வருவதாகவே புள்ளி விபரங்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. பொருளாதாரத்தை ஒரு பாடமாகப் பயிலும் மாணவர்கள் இந்தப் புள்ளி விபரங்களிலிருந்து நாட்டின் முன்னேற்றம் எத்தகையது என்பதைச் சுலபமாய் புரிந்து கொள்வார்கள். தொடர்ச்சியாக இந்த நாட்டில் சேவைத்துறையே முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. இதில் நிலையான தொலைபேசிகள், கையடக்கத் தொலைபேசிகள் என்பன முக்கிய இடத்தைப் பிடிக்கின்றன. இவற்றின் வளர்ச்சி பெரிதாய் இருப்பதால் நாட்டின் பொருளாதாரம் வளர்ச்சியடைவது போன்ற தோற்றப்பாட்டைக் காட்டுகிறது. பொருளாதாரம் வளர்ச்சி கண்டுள்ளதென்றால் மக்கள் ஏன் பட்டினி, அரைப்பட்டினி என அல்லற்படுகிறார்கள்? எத்தனை பேர் வீடில்லாமல் கொட்டிகளிலும் குடிசைகளிலும் வாழ்ந்து மழை, வெய்யிலை அடிக்கடி வெள்ளத்தை ஏன் முகம் கொடுக்கிறார்கள்? ஏன் வறுமைக் கோட்டின் கீழ் கிட்டத்தட்ட நாட்டின் நாற்பது வீதத்தினர் வாழ்கின்றனர்?

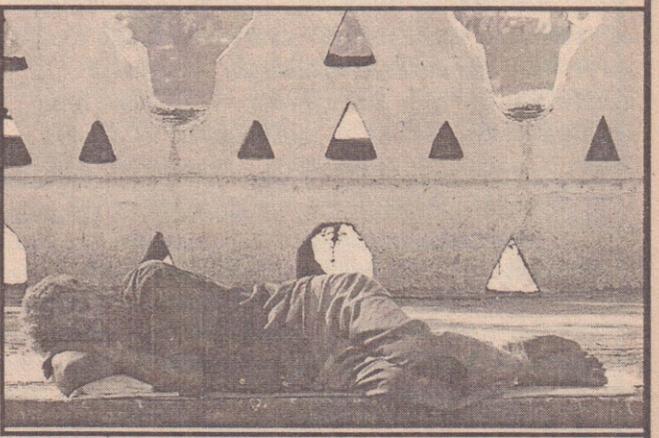
உண்மையில் ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் கைத்தொழில், விவசாயம் என்ற துறைகளைப் பற்றிக் கதைப்பதில்லை. விவசாயத்துறை கவனிப்பாரற்றுக் கிடக்கிறது. அன்னிய முதலீடுகள் ஏகப் பெரும்பாலானவை சேவைத்துறையை மேம்படுத்தும் நோக்கில் உள்ளது. அண்மையில் கொழும்பில் 500 அறைகளைக் கொண்ட ஹொட்டல் அமைப்பதற்கு ஷங்கிரிலா குழுமத்திற்கு (Shangirila Group) அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. அந் நிறுவனம் 50 கோடி அமெரிக்க டொலர்களை முதலீடு செய்யவுள்ளது. விவசாயத் துறை கவனிப்பாரற்ற நிலையில் உள்ளது என்பதைத் தேங்காய், கோழி இறைச்சி, கோழி முட்டை, வெங்காயம், மிளகாய் மற்றும் உப உணவுப் பொருள்கள் இறக்குமதியிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். விவசாயத்துறையிலேயே நாட்டின் அரைவாசிக்கு மேற்பட்டவர்கள் தங்கி வாழ்கின்றனர். 81 இலட்சம் பேர் உள்ள ஊழியர் படையில் 33.7 வீதத்தினர் விவசாயத்தில், அதாவது சுமார் 28 இலட்சம் பேர் நேரடியாக ஈடுபட்டுள்ளனர். இந்த விபரம் அரசாங்க புள்ளி விபரத் திணைக்களத்தினால் அதன் 2010ம் ஆண்டிற்கான முதற் காலாண்டு புள்ளி விபரத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. எண்ணெய் விலை அதிகரிப்பு கோதுமை விலை அதிகரிப்பு என்றால் அவற்றை உலகச் சந்தை தீர்மானிக்கிறது என்று கூறி விலையை அதிகரிக்கிறார்கள். கச்சா எண்ணெயை (பெற்றோலியம்) இறக்குமதி செய்யாமல் சுத்திகரிக்கப்பட்ட எண்ணெய் இறக்குமதி செய்யப்படுவதால் கூடிய அன்னியச் செலவாணி தேவைப்படுகிறது. ஏன் இவர்களால் பெற்றோலியம் இறக்குமதி செய்ய இயலாதுள்ளது தெரியுமா? நமது சுத்திகரிப்பு

ஆலையை விரிவாக்கம் செய்யாமல் இருப்பதால் லேயே. அங்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு பெற்றோலியத்தை மட்டுமே சுத்திகரிக்கக் கூடியதாய் உள்ளது. நாட்டில் ஏகப்பட்ட பாதுகாப்புச் செலவு என்ற உருவில் அமைச்சர்களின் வாகனங்களின் அதிகரிப்பு

மட்டுமன்றி உயர்வர்க்க உல்லாச அனுபவிப்பாளர்களின் சொகுசு வாகனப் பாவனையும் எண்ணெய் தேவையால் அதிகரித்துள்ள நிலையில் சுத்திகரிப்பு ஆலையை அப்படியே பழைய உருவில் வைத்திருக்கிறார்கள். இவ் எண்ணெய் இறக்குமதியால் உயர்மட்ட இடைத் தரகர்கள் லாபமடைகின்றனர். தேங்காய், கோழி இறைச்சி, கோழி முட்டை, வெங்காயம் மற்றும் உப உணவுப் பொருள்களின் விலையேற்றம் என்பது அரசாங்கம் விவசாயத்துறை பண்ணை உற்பத்திகளைப் புறக்கணித்து வருவதையே காட்டுகிறது. யுத்தத்தின் போது தென்னை பனை மரங்கள் வெட்டப்பட்டு பதுங்குபழிகள் அமைப்பதற்கு இரு சாராரும் உபயோகித்தனர். ஷெல் வீச்சுக்களால் தலையை இழந்த தென்னை, பனை மரங்கள் ஏராளம். வடக்குக் கிழக்கில் தென்னை, பனை மரங்கள் ஆயிரக் கணக்கில் தலை இல்லாது இன்றும் யுத்தகால நினைவுச் சின்னங்களாகியுள்ளன. யுத்தம் முடிவடைந்த நிலையில் இவற்றை மீள் நடுகை செய்வதற்கு அரசு பெரு முயற்சி எதனையும் செய்யவில்லை. அது மட்டுமல்ல, சில வருடங்களுக்கு முன் தேங்காய் துருவல், தென்னம் பொச்சு, மற்றும் தெங்கு உற்பத்திப் பொருள்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. பாடப் புத்தகங்களில் கூடத் தெங்கு ஏற்றுமதி பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. இலங்கையில் சொக்லேட் தயாரிப்பில் தேங்காய் துருவல் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது. இவை யாவும் இன்று நலிவடைந்து உள்ளதுடன் அவற்றின் விலைகளும் அதிகரித்துள்ளன. கோழி இறைச்சி, முட்டை, தேங்காய், வெங்காயம் என்பவற்றை இன்று இறக்குமதி செய்ய நேரிட்டமைக்கு அரசாங்கம் நிச்சயம் வெட்கப்பட வேண்டும். மாறி மாறி வந்த அரசாங்கங்கள் விவசாயத் துறையை மேம்படுத்த உருப்படியான நடவடிக்கை எதனையும் செய்யவில்லை. திறந்த பொருளாதாரம் என்ற பொருளாதாரக் கொள்கையைப் பின்பற்றுவதன் மூலம், நுகர்வுப் பண்டங்கள் ஆரம்பத்தில் உள்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பண்டங்களை விட மலிவு விலையில் கிடைத்ததால் மக்கள் அவற்றின் தூர விளைவுகள் பற்றிச் சிந்திக்காது உடனடி மகிழ்ச்சி கொண்டனர். அத்துடன் உள்நாட்டு உற்பத்தியாளர் தமது உற்பத்திகளைக் கைவிட நேர்ந்தது. உள்நாட்டு உற்பத்திகள் கிட்டத்தட்ட முடிவுக்கு வந்த நிலையில் இறக்குமதி வர்த்தகம் ஏகபோகமானதுடன் விலைகள் அதிகரித்துக் கொண்டன. அமெரிக்கா, யப்பான், ஐரோப்பிய நாடுகளில் விவசாயிகளுக்கு மானியம் வழங்கப்படுகிறது. ஆகக் குறைந்தது ஒரு பசுவுக்கு ஒரு நாளைக்கு ஒரு டொலர் மானியம் வழங்கப்படுகிறது. இலங்கையில் விவசாயிகளுக்கு மானியம் வழங்குவதை உலக வங்கி எதிர்க்கிறது. மேற்குலகின் நுகர்வுப் பண்டங்களைக் கொட்டுவதற்கு முன்றாம் உலக நாடுகள் திறந்து விடப்பட்டுள்ளன. சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கடனைப் பெறுவதற்காக நாட்டில் வழங்கி வந்த மானியங்களைப் படிப்படியாகக் குறைத்துக் கொள்வதில் தொடர்ந்து வந்த அரசாங்கங்கள் முன் நின்றன. மகிந்த சிந்தனை அரசாங்கமும் அதனையே தொடர்கிறது. வெங்காயம், மிளகாய், பயறு, உழுந்து மற்றும் உப

உணவுகள் என்பன எழுபதுகளில் வட பகுதியில் அதிகளவு வளர்ச்சி கண்டது. வட பகுதி விவசாயிகள் தமது விவசாய வருமானத்தால் கல் வீடு கட்டினார்கள். அன்று விவசாயத்தை ஊக்குவிக்கப் பல்வேறு திட்டங்கள் முன்வைக்கப் பட்டன. வன்னியின் கிளி நொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் தமிழ் இளைஞர்கள் யுவதிகளின் படித்த வாலிபர் விவசாயத் திட்டங்கள் நல்ல பயனைத் தந்தன. 1977ல் பதவிக்கு வந்த ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தன, யாழ்ப்பாண விஜயத்தின் போது ஏற்பட்ட கசப்பான அனுபவத்தைத் தொடர்ந்து, அவ்வாண்டு வெங்காயம், மிளகாய், பயறு, மற்றும் உப உணவுப் பொருட்களுக்கு இருந்து வந்த இறக்குமதித் தடையை நீக்க உத்தரவிட்டு நாட்டுக்கு கேடு விளைவித்துக் கொண்டார். அதன் மூலம் அந்நியச் செலவாணியை விரயம் செய்த பெருமை ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தனவுக்கே உரியது. மீன் பிடித்துறையும் புறக்கணிக்கப்பட்டே வருகிறது. மீனவர்களுக்கு தங்கு தடையின்றி மீன் பிடிக்க அனுமதிப்பதுடன் அவர்களுக்குத் தேவையான உபகரணங்களை வழங்குவதன் மூலம் கடற்பொருளாளர்களின் வாழ்க்கையை முன்னேற்றமடையச் செய்யலாம் என்பதுடன் பாவனையாளருக்கு நியாயமான விலையில் கடலுணவு பொருள்களை வழங்கவும் முடியும். நீண்ட காலமாக எமது கடற்பரப்புக்குள் ஆழ்கடலில் மீன் பிடிக்க அனுமதிக்காததால் அந்நிய நாட்டு மீன்பிடிப் படகுகள் குறிப்பாக இந்திய அதிவேகப் படகுகள் எங்களுக்குரிய கடலுணவை அபகரித்துச் செல்ல அரசு அனுமதிக்கிறது. எமது கடற்பரப்பில் பிடித்த மீனை வெளிநாட்டவர் தகரத்தில் அடைத்து கூடிய விலையில் எமக்குத் தருகின்ற அதிசயமும் இங்கு நடைபெற்று வருகின்றது. இப்போது அரசு தற்காலிகத் தீர்வாக எதற்கெடுத்தாலும் இறக்குமதியென்ற தாரக மந்திரத்தை ஒதுகிறது. இறக்குமதி செய்வதென்றால் அந்நியச் செலவாணி தேவை. அதுமட்டுமல்லாமல் இறக்குமதி என்றதும் அமைச்சர்கள் முதல் இடைத் தரகர்கள் பல்வகைப்பட்ட பிரமுகர்கள் வரை இலாபமடைகின்றனர். இதன் மூலம் பாதிக்கப்படுவது நுகர்வோரான மக்களே. பயிரிடுவோம் பயிர் வளர்ப்போம் என்றெல்லாம் மேடைகளில் உரத்துப் பேசிவிட்டு இறக்குமதி செய்வதிலேயே அரசு அதிக கவனத்துடன் செயல்படுகிறது. இப்போது சகல அரசு ஊழியருக்கும்

வாகனங்களை சகாய விலையில் இறக்குமதி செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. சொந்தப் பாவனைக்கு வாகனங்களை ஒரு சிறு தொகையினரே இறக்குமதி செய்வார்கள். ஏனையவர்கள் இறக்குமதிக்கான பெர்மிட்டை விற்பதன் மூலம் தமது அன்றாடத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வார்கள். பெர்மிட்டை வாங்கும் இறக்குமதியாளர் அதிக லாபத்துடன் வாகனத்தை விற்று பணம் சம்பாதிப்பார்கள். இதில் முன் நிற்போர் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் அமைச்சர்களும்ாவர். இவ்வாறு நாட்டின் உற்பத்தித் துறைகளும் விவசாய சிறுகைத் தொழில்களும் திறந்த பொருளாதாரத்தால் விழுங்கப்பட்டுள்ளன. அதற்கான ஆலோசனைகளையும் வழிகாட்டல்களையும் வழங்குவதில் உலக வங்கி, சர்வதேச நாணய நிதியம் முன் நிற்கின்றன. அதனை மகிந்த சிந்தனை அரசு அவணைத்து நிற்கிறது. இவற்றையிட்டு நமது மக்கள் சிந்திக்காத வரை நாட்டு மக்களுக்கு மீட்சி இல்லை என்பதே காணப்படும் யதார்த்தமாகும்.

சிளி

ஏகாதிபத்தியமும் தேசியமும்

முதலாளியம் ஏகாதிபத்தியமாக விருத்தியடையத் தொடங்கிய காலத்திலும் முதலாளியத்துக்குத் தேசியம் பயனுள்ளதாக இருந்தது. ஆக்கிரமிப்புப் போர்களையும் கொலனி அரைக் கொலனி நாடுகளின் ஆதிக்கத்தையும் நியாயப்படுத்தத் தேச நலன் தேவைப்பட்டது. முதலாம் இரண்டாம் உலகப் போர்களில் தேசநலனும் தேசப் பற்றும் வலியுறுத்தப்பட்டன. வியற்றாம் மீதான அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்புப் போரிலும் தேசப்பற்று முதன்மைப் படுத்தப்பட்டது. அதன் மூலம் போருக்கு எதிரான குரல்களை நீண்டகாலமாகத் தணிக்க முடிந்தது. ஈராக் போருக்கும் தேச நலன் பயன்பட்டது.

* ஐரோப்பிய ஒன்றியம் உருவான போது ஐரோப்பிய நாடுகளின் தேச அடையாளங்கள் எல்லாம் ஐரோப்பிய அடையாளத்தினுள் கரையும் எனச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அது நிகழவில்லை. நிச்சயமாக முதலாம், இரண்டாம் உலகப் போர்க் காலங்களில் ஐரோப்பிய நாடுகளில் இருந்து வந்த தேசிய உணர்வுகள் இப்போது இல்லை. ஆனாலும் முதலாளியம் தன் ஏகாதிபத்திய, பன்னாட்டு முதலாளிய வடிவிலும் தேச அரசு சார்ந்த தன் வேர்களை முற்றாக அறுத்து விடவில்லை. எனவே முதலாளியப் போட்டிக்கு இன்னமும் ஒரு தேசியப் பரிமாணம் உள்ளது. அதனை அண்மைய

பொருளாதார நெருக்கடியின் போது நாம் தெளிவாகக் கண்டோம்.

* எனினும் ஏகாதிபத்தியம் தேச நலன் என்ற தேவையில்லாமலே செயற்படுகிறது. பன்னாட்டுக் கம்பனிகள் எப்படித் தங்கள் மூலதனத்தை இடம் பெயர்க்கின்றன என்பதைப் பார்த்தால் அது விளங்கும். தேசம், தேச அரசு என்பனவற்றுக்கு மேற்கொண்டு பொருளில்லை என்று சிலர் கூறுவர். தேச அரசுக்கும் முதலாளியத்திற்குமிடையில் இருந்த "தொப்புள் கொடி" உறவு இப்போது இல்லை என்பது அதற்கான காரணமாகும். ஆனால், தேசியம் ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் பயனற்றுப் போய்விடவில்லை.

* முன்பு தாய் நாட்டுத் தேசியம் ஏகாதிபத்திய நாடுகட்கு மிகவும் தேவைப்பட்டது. இப்போது அதற்கான தேவை குறைந்து விட்டது.

* முன்பு கொலனிய, அரைக் கொலனிய, நவ கொலனிய நாடுகளின் தேசியம் ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் பாதகமாக இருந்து வந்தது. இப்போது அந்தத் தேசியங்களைத் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்த அதற்கு இயலாமையுள்ளது. இதை விளங்கிக் கொள்ளத் தேசியவாதத்தின் முரண்பாடான தன்மையை நாம் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். அது அடிப்படையில்

பிற்போக்கானது என்பதையும் குறிப்பிட்ட சூழல்களில் அது முற்போக்கானதாக அமைவதையும் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

* ஒரு காலத்தில் முற்போக்கானதாக இருந்த ஒரு தேசியம் எப்படிப் பிற்போக்கானதாக மாறுகிறது என்பது கவனமாக விசாரிக்க வேண்டிய விடயம். எனவே தேசியத்தின் வர்க்கத் தன்மை விளங்கிக் கொள்ளப்பட வேண்டும். வறிய முதலாளிய நாடுகளில் முதலாளி வர்க்கம் முன்னெடுத்த தேசியம் ஏகாதிபத்தியமாகிக் கொலனிய, நவகொலனிய ஒடுக்கலையும் சுரண்டலையும் மேற்கொண்டபோது, அதற்கு எதிர்வினையாக உருவான தேசிய இயக்கங்களில் ஒடுக்கப்பட்ட நாட்டின் தேசிய முதலாளியம் முக்கியமான ஒரு பங்கு வகித்தது. படித்த நடுத்தர வர்க்கமும் சிறு முதலாளியமும் அதனுடன் கூட்டுச் சேர்ந்தன. சில கொலனியச் சூழல்களில், தேசிய விடுதலை இயக்கத்தில் நிலவுடைமை வர்க்கங்களும் தலைமைப் பங்கு வகித்துள்ளன.

* ஏகாதிபத்திய கொலனிய எதிர்ப்பு என்றளவில் அவை முற்போக்கான இயக்கங்களே. ஒடுக்கப்பட்ட நாடுகளின் மாக்கியர்கள் அவற்றை ஆதரிக்குமாறு தொழிலாளி வர்க்கத்தைத் தூண்டினர். சர்வதேச ரீதியாக மாக்கியர்கள் அவ் விடுதலை இயக்கங்களை ஆதரித்தனர். தமது நாட்டின் கொலனியத்தை ஆதரித்தும் நியாயப்படுத்தியும் பேசிய "இடதுசாரிகள்" முடிவற்ற பிற்போக்காளர்களாகிச் சீரழிந்தனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

* கொலனிய ஆதிக்கத்தை எதிர்ப்பதால் மட்டும் ஒரு வர்க்கமோ, ஒரு இயக்கமோ முற்போக்கானதாகி விடாது. அந்த எதிர்ப்பு உள்ளளவும், அந்த எதிர்ப்பியக்கத்தில் தயக்கமின்றிப் பங்குபற்றும் வரையுமே ஒரு வர்க்கமோ இயக்கமோ முற்போக்கான பணியை ஆற்றுகிறது. தம்மளவிலேயே அவை முற்போக்கானவை அல்ல.

* கொலனிய ஆட்சியிலிருந்து விடுபடுகிற வரை, அவற்றுக்குத் தொழிலாளி வர்க்க ஆதரவு தேவைப்படுகிறது. பின்பு, தொழிலாளி வர்க்கத்துடனான முரண்பாடுகள் வலுக்கத் தொடங்குகின்றன. தொழிலாளி வர்க்கத்தினதும் அதனுடன் சேர்ந்த பிற உழைக்கும் வர்க்கத்தினதும் தலைமையில் வெல்லப்படும் போது மட்டுமே, தேசிய விடுதலை தனது ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பில் உறுதியாக நிற்கும் என்பதைச் சென்ற நூற்றாண்டின் வரலாறு நமக்குத் தெளிவாக உணர்த்தியுள்ளது.

* தொழிலாளி வர்க்கம் வலுவான ஒரு அரசியல் சக்தியாக உள்ள போது, தேசிய முதலாளியம் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான நிலைப்பாடுகளை எடுக்கக் கட்டாயப்படுகிறது. தனது நலன்கள் நேரடியாக ஏகாதிபத்திய அச்சுறுத்தலுக்கு உட்படும் போதும் அது ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்க்கிறது. ஆனால் ஏகாதிபத்தியத்தின் பொருளாதாரப் பிடியிலிருந்து முழுமையான விடுதலைக்கான பாதையில் போக அதனால் இயலுவதில்லை. அப்போக்கு, முடிவில் தொழிலாளி வர்க்க ஆதிக்கத்திற்கே இட்டுச் செல்லும். எனவே அது ஏகாதிபத்தியத்துடன் சமரசங்களில் ஈடுபட நேருகிறது. முடிவில் அது ஏகாதிபத்தியத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் போய்ச் சேருகிறது. ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகளிடையிலான போட்டியும் முன்பு சோஷலிச முகாமுக்கும் ஏகாதிபத்திய முகாமுக்கும் இருந்து வந்த போட்டியும் சில நாடுகளின் தேசிய முதலாளியங்கள் ஏகாதிபத்தியத்தைச் சில விடயங்களிலாவது எதிர்த்து நிற்க அனுமதித்தது. இப்போது அந்த நிலைமை இல்லை. ஆக மிஞ்சி ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்ப்பது போல பாவனை செய்து கொண்டு அதனுடன் சமரசம் செய்யும் நிலையிலேயே மூன்றாமுலக நாடுகளின் தலைமைகள் உள்ளன. உண்மையாகவே எதிர்த்தால் ஏகாதிபத்தியத்தின் கடு நடவடிக்கைக்கு உட்படுகின்றன.

* எனவே தேசிய முதலாளியம் என்பது தனது முற்போக்கான தோற்றத்தை இன்று பெருமளவும் இழந்து விட்டது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரை, 1977 தேர்தல் தோல்வி தேசிய முதலாளியத்தின் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் பரிமாணத்தை இல்லாமலே செய்து விட்டது.

* அதன் பொருளாதார விளைவுகளுக்கு முகங் கொடுக்க இயலாமல், மக்களின் கவனத்தைத் திசை திருப்புகமாக, அது நாட்டின் பிற தேசிய இனங்கட்கு அல்லது மதச் சிறுபான்மையினருக்கு அல்லது அயல் நாடெதற்கும் எதிரான கடும் போக்கை மேற்கொள்ள முயல்கிறது.

* ஏகாதிபத்தியம் அதன் பயனாக முரண்பாடுகளைத் தனக்குச் சாதகமாக்கிக் கொள்ளுகிறது. அது மட்டுமில்லாமல் அதுவரை சினேக முரண்பாடுகளாகவே இருந்து வந்த தேசிய இன, மொழி, மத, பிரதேச, சாதிய முரண்பாடுகளையெல்லாம் பகை முரண்பாடுகளாக்கி அதில் ஒரு தரப் பையோ இன்னொரு தரப்பையோ ஆதரிப்பது போல தோற்றங் காட்டித் தனக்குப் பணிவாக நடக்காத அரசுகளுக்குக் குழி பறிக்கச் செயற்படுகிறது.

* இவ்வாறான சூழ்நிலைகளில், ஒரு நாட்டில் வலுவான தொழிலாளி வர்க்க, இடதுசாரி இயக்கங்கள் இல்லாது போனால், ஒடுக்குகிற பெருந்தேசியவாத அரசு மட்டுமன்றி ஒடுக்கப்படுகிற சமூகங்களின் தலைமைகளும் தமக்கு ஆதரவாக ஒரு மேலாதிக்க வல்லரசை நாடுகின்றன.

* ஒடுக்குவோரின் தேசியவாதமும் ஒடுக்கப்பட்டோரின் தேசியவாதமும் ஏகாதிபத்தியத்தின் துணையுடன் தங்கள் தங்கள் நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ள முயல்வதன் பயனாக அமைதியான முறையில் தீர்க்கப்படக் கூடிய முரண்பாடுகள் பகைமையாக மாறுவதுடன் அனைத்துத் தரப்பினரும் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு அடிமைப்பட நேருகிறது.

* அதைத் தடுப்பதானால் தேசிய இன விடுதலை முற்போக்கான ஒரு நிலைப்பாட்டை எடுக்க வேண்டும். வலிய ஒரு சோஷலிச முகாமோ சர்வதேச இடதுசாரி இயக்கமோ உலகில் இல்லாத ஒரு நிலையில் ஒரு நாட்டினுள் உள்ள முற்போக்குச் சக்திகளின் பொறுப்பு இவ்விடயத்தில் முக்கியமானதாகிறது.

- இமயவரம்பன

ஈழத் தமிழரின் கண்ணீரில்

சீமானின் அரசியல் சினிமா

சீமான் தமிழகத்தின் இளைஞர்களின் நேசத்துக்கும் பாசத்துக்கும் உரிய திரையுலகப் பிரமுகராகத் தன்னை உயர்த்திக் கொள்ள அவருக்கு ஈழத் தமிழரின் கண்ணீர் கைகொடுத்த அளவுக்குத் திரைப்படத் துறையில் அவருடைய ஆற்றல் கைகொடுத்திருக்க வாய்ப்பில்லை. * விடுதலைப் புலிகள் தோல்வியை எதிர்நோக்கிய சூழலில், வன்னியில் தமிழ் மக்கள் அல்லறப் பட்டுக் கொண்டிருந்த நிலையில், சீமானின் அரசியல் சினிமா அரங்கேறியது. கருணாநிதியின் நம்பகத்தன்மை குறைந்து போன நிலையில் அவருடைய கூட்டாளிகள் "பாலுக்கும் காவல் பூனைக்கும் தோழன்" என்கிற விதமாக நாடகமாடத் தொடங்கினர். அதன் நோக்கம் வேறொன்றுமல்ல. கருணாநிதியின் அரசியல் எதிரிகள் ஈழத் தமிழரின் அவலத்தால் முழுமையான அரசியல் நன்மை பெற்றுவிடக் கூடாது என்பதுதான்.

* ஜெயலலிதாவின் முதலைக் கண்ணீர் பற்றி மக்களுக்கு விளங்கிய அளவுக்கு ராமதாஸ், கோபாலசாமி, திருமாவளவன் வகையறாக்களின் அரசியல் வணிகம் விளங்கவில்லை. விடுதலைப் புலிகளின் புலம்பெயர் நிதி நிறுவனங்களுடனான "கொடுக்கல் வாங்கல்கள்" பற்றி யாராலும் எதையுமே உறுதியாகக் கூற இயலாது. ஆனாலும் சென்ற ஆண்டிற்குள் திருமாவளவன் கருணாநிதியின் கையாள் என்பதையும் கனிமொழி தகப்பனை மிஞ்சக் கூடிய ஏமாற்றுப் பேர்வழி என்பதையும் ராமதாஸ் எந்தப் பச்சோந்திக்கும் "தண்ணி காட்டக் கூடியவர்" என்பதையும் பலரும் காண முடிந்தது. கோபாலசாமியும் ஜெயலலிதாவும் ஈழத் தமிழர் இன்னல்களைத் தூசு தட்டித் தேர்தல் பிரச்சாரமாக்கு வதற்கு முன்னரே, நம் சினிமா இயக்குநர் தன்னை ஒரு வீரத் தமிழ்த் திருமகனாக்கவும் பச்சையான தமிழ் இனவெறி கக்குவதன் மூலம் தன்னைச் சிறைக்கு அனுப்பச் செய்து தன்னை ஒரு தீயா கியாகவும் காட்டிக் கொண்டார்.

* இந்த அயோக்கியத்தனத்தைத் தமிழக மாக்கிய லெனினியர்கள் தொடக்கத்திலிருந்தே சுட்டிக் காட்டியது போல இலங்கையின் மாக்கிய லெனினியர்களும் சீமானின் இனவெறிச் சீண்டல்களை வன்மையாகக் கண்டித்துள்ளனர். ஆனாலும் சில தீவிரத் தமிழ்த் தேசியவாதிகளுக்குச் சீமான் ஒரு மீட்பராகத் தெரிந்தார். அல்லது அவர்கள் அவருக்கு அப்படி ஒரு இடத்தை வழங்கினர். இன்னமும் தங்கள் குறுகிய தமிழ்த் தேசியத்தின் முற்றாக விடுபட

இயலாத "சிவப்புத் தமிழ்த் தேசியவாதிகள்" சிலரும் சீமானை விமர்சிக்கத் தயங்கினர். அது மட்டுமல்ல, அவரைக் கருணாநிதிக்கும் காங்கிரசுக்கும் எதிரான ஒரு முக்கியமான அரசியற் சக்தியாகக் காட்டவும் ஒத்துழைத்தனர்.

* சீமான் ஒரு அரசியற் கட்சியை அறிவித்தார். வரவுள்ள தமிழகச் சட்டசபைத் தேர்தலில் கருணாநிதியை அவரது தொகுதியிலேயே எதிர்த்து நிற்கப் போவதாகப் பிரகடனம் செய்தார். ஜெயலலிதாவுடன் கூட்டணி என்ற விதமாகச் செய்திகளைக் கசிய விட்டார். சீமான் மூலம் கருணாநிதியின் ஊழல் ஆட்சி கவிழும் என்று கனவுகள் கட்டியெழுப்பப்பட்டுத் தேர்தல் கூட்டணித் தரகுகள் சூடுபிடித்துள்ள நிலையில் சீமான் தனது "மனமாற்றத்தை" அறிவித்தார்.

* தனது கட்சியின் வலிமை போதாத நிலையில் தான் தேர்தலில் போட்டியிடப் போவதில்லை எனவும் காங்கிரஸ் போட்டியிடும் தொகுதிகளில் காங்கிரஸ் எதிர்ப்புப் பிரசாரம் செய்வதாகவும் புதிய அறிவித்தல் ஒன்றன் மூலம் தன்னை நம்பிய எல்லாருக்கும் முட்டாள் பட்டம் சூட்டிவிட்டார்.

* நாங்கள் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டிய உண்மைகளில் ஒன்று, தமிழகத் தேர்தல் அரசியல் என்பது முழு மோசடியான ஒரு கபட நாடகம் என்பது தான். சீமான் பற்றி நாம் தெளிவுபடுத்த வேண்டிய கேள்வி ஒன்றுள்ளது.

* சீமான் கருணாநிதியிடம் எப்போது விலை போனார்? நரசிம்மா

இஸ்ரேலின் பிடிவாதமும் ஃபாத்தாத் தலைமையின் தடுமாற்றமும்

இஸ்ரேல் தனது அத்துமீறிய குடியேற்றங்களை தொடர்ந்து அமைத்துவரும் நிலையிலும் காலாப் பகுதி தொடர்ந்தும் இஸ்ரேலிய முற்றுகைக்கும் தடைக்கும் உட்பட்ட பகுதியாக இருந்து வருகிறது. இந்நிலையில் இஸ்ரேலிய பிரதம மந்திரி பின்யாமின் நெத்தென்யாகுவிற்கும் பலஸ்தீனிய அதிகாரத்தின் தலைவர் முகமத் அப்பாஸிற்கும் இடையே வாஷிங்டனில் நடைபெற்ற பேச்சுக்கள் தடைபட்டுள்ளன. ஆட்சி அதிகாரத்தில் உள்ள ஹமாஸ் அமைப்பைத் தள்ளிவைத்துவிட்டு ஃபாத்தாத் கட்சியின் தலைவராகவும் பலஸ்தீனிய அதிகாரத்தின் தலைவராகவும் இருக்கின்ற முகமத் அப்பாஸை முன்னிலைப்படுத்தியே அமெரிக்கா பேச்சுவார்த்தைகளை முன்னெடுத்தது. பேச்சுக்களின் போது ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பலஸ்தீன பகுதிகளில் இஸ்ரேலினால் முன்னெடுக்கப்படும் புதிய யுகக் குடியேற்றங்கள் நிறுத்தப்பட வேண்டுமென்பதே பேச்சுகளைத் தொடருவதற்கான பலஸ்தீனர்களின் நிபந்தனையாக இருந்தது. ஆனால் குடியேற்றங்களை நிறுத்துமாறு இஸ்ரேலுக்கு அழுத்தம் கொடுக்க முடியாதென அமெரிக்கா தெரிவித்ததை அடுத்துப் பேச்சுக்கள் தோல்வி கண்டன. இதன் பின்னணியில் அமைதிப் பேச்சுகள் ஸ்தம்பிதம் அடைந்தமைக்குப் பலஸ்தீனர்கள் மீதே குற்றஞ்சாட்டியிருக்கும் இஸ்ரேலியப் பிரதமர் நெத்தென்யாகு பேச்சுகளில் ஈடுபட அவர்கள் மறுப்பது அமைதியை ஏற்படுத்துவதில் அவர்களுக்கு விருப்பமில்லை என்பதை வெளிப்படுத்துவதாகவும் தெரிவித்துள்ளார்.

இதற்கிடையில் யாருடனும் தாங்கள் பேசுதயாராக இருப்பதான அமெரிக்காவின் அறிவிப்பு என்பது ஈரானைத் தனிமைப்படுத்தி மத்திய கிழக்கு மற்றும் அதன் எண்ணெய் வளங்களில் அமெரிக்கப் பிடியை பாதுகாப்பதற்கான முயற்சி ஆகும். இவையெல்லாம் அமெரிக்காவின் அடுத்த திட்டமான ஈரானுக்கு எதிரான மீட்டல் நடவடிக்கைக்கும் இரானுவத் தாக்குதலுக்குத் தயாரிப்புக்கும் தாக்குதல் மேற்கொள்வதற்கும் அராபிய அரசுகளை ஒரு அரசியல் அணிதிரைச் செய்வதில் ஒரு மத்திய பங்கு வகிக்க உதவும். கடந்த வாரம், பேச்சுவார்த்தைகளின் போது இஸ்ரேலியர்கள் பலஸ்தீனர்கள் இடையில் பரிமாறப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான இரகசிய ஆவணங்களை அல் ஜஸீரா தொலைக்காட்சி வெளியிட்டுத், தன்னை அடுத்ததொரு விகிலீக்ஸாக நிறுவியது. அவ்

ஆவணங்களின் படி, பேச்சுவார்த்தையின் போது, கிழக்கு ஜெருசலேத்தில் இஸ்ரேலியர்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ள இடங்கள் பலவற்றை இஸ்ரேலிகளிடமே தந்துவிடப் பலஸ்தீனத் தலைவர்கள் தயாராக இருந்தனர் என்றும், இருக்கின்ற இஸ்ரேலிய குடியிருப்புகள் தொடருவதற்கு அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள் என்றும் தெரியவந்தது. இதில் கவனிப்புக்குரிய விடயம் யாதெனில் இத்தனை விட்டுக்கொடுப்புக்களுக்கும் தயார் என்று பலஸ்தீனத் தலைவர்கள் சொல்லியும், இஸ்ரேலியர்கள் அவை போதாது என்று சொல்லிப் பேச்சுக்களைத் தவிர்த்ததாகக், கசியவிடப்பட்ட ஆவணங்கள் சொல்கின்றன. இதற்கு பதில் சொல்ல முடியாத நிலையில் உள்ள ஃபாத்தாத் அமைப்பு, அல் ஜஸீரா வெளியிட்டுள்ள இத்தகவல்களைக் கட்டுக் கதைகள் என்று சொன்னதோடு, ரமல்லா நகரில் உள்ள அல் ஜஸீரா அலுவலகத்தின் முன்பு கூடி ஆர்ப்பாட்டம் செய்யுங்கள் என்று கட்சித் தொண்டர்கட்கு அழைப்பும் விடுத்திருக்கிறது.

பலஸ்தீன மக்கள் தொடர்ச்சியாக நாடகமாடி ஏய்க்கப்பட்டு வருகின்றனர். ஹமாஸ் இயக்கம் அந்த நாடகத்தை நன்றாக அறிந்து அம்பலப்படுத்தியதால், இஸ்ரேலாலும் அமெரிக்காவிலாலும் அதன் கூட்டாளிகளாலும் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்படுகிறது. இஸ்ரேல், அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய ஒன்றியம் ஆகியவற்றால் ஹமாஸ் ஒரு பயங்கரவாத அமைப்பாகவே கருதப்படுகிறது. எனினும், மக்கள் ஆதரவை அவ்வாறான தண்டனைகள் வலுப்படுத்துகின்றன. ஹமாஸ் மக்களுக்கு நெருக்கமாக இருக்கின்றமையால் அது தோற்கடிக்க இயலாத ஒரு சக்தியாக இருக்கிறது. இது ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கு அச்சுறுத்தலாக இருக்கிறது. அவர்கள் சகல வழிகளிலும் அதை அழிக்க நினைக்கிறார்கள். மக்கள் ஆதரவு 'மாஸு'க்கு உள்ளவரை அவர்கட்கு அழிவில்லை. இது மிகவும் முக்கியமான காலகட்டம். 'மாஸ் ஏமாற்றுக்காரரை மக்களுக்கு அம்பலப்படுத்த வேண்டும். போராட்டத்தின் முக்கியமான தருணங்களை இவ்வாறான செயல்களே தீர்மானிக்கின்றன.

ஹெயிட்டி: மக்களின் அவலமும் அமெரிக்க உதவியும்

அமெரிக்கக் கண்டத்தின் மிகவும் வறிய நாடான ஹெயிட்டியை நிலநடுக்கம் தாக்கி இரண்டரை இலட்சம் பேரைக் காவு கொண்டு முழு மக்களையும் அகதிகளாக்கி ஒரு வருடத்திற்கு மேலாகிறது. 2010ம் ஆண்டின் மிகக் கொடிய இயற்கை அனர்த்தமாகவும் மிகப் பாரிய மனிதாபிமானச் செயற்பாடுகளை வேண்டி நிற்கும் நிகழ்வாகவும் அதைக் குறிப்பிட முடியும். மனிதாபிமான உதவிகள் வழி ஹெயிட்டிய மக்களை உய்விக்க உலக நாடுகளின் நிதி உதவிகளும் சர்வதேசத் தொண்டு நிறுவனங்களும் ஹெயிட்டியில் கால் வைத்து ஓராண்டு கழிந்த நிலையில் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால் மனிதாபிமான நடவடிக்கைகள் எவ்வாறு, எதற்காக முன்னெடுக்கப்படுகின்றன என்பது விளங்கும்.

ஒரு மில்லியனுக்கும் மேற்பட்ட மக்கள் இன்றும் முகாம்களிலும், பிளாஸ்த்ரிக் விரிப்புகளின் கீழும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிர் பாதிப் பேர் குழந்தைகள், அடிப்படை வசதிகள் எதுவுமே அவர்களிடம் இல்லை. கொலரா தொற்றுநோய் இப்போது அங்கு உருவாகியுள்ளது. ஏற்கனவே 3,600 உயிர்களைப் பறித்துள்ள இந்த நோய், குறைந்த பட்சம் 400,000 மக்களைத் தாக்கக்கூடும் என்று மதிப்பிடப் பட்டுள்ளது. இந்த நோய் இன்னும் முழு வீச்சில் பரவத் தொடங்கவில்லை என்று பொது சுகாதாரத்துறை வல்லுனர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். அண்மையில் விஜயமொன்றை மேற்கொண்ட முன்னாள் ஜமைக்கா பிரதமர் பட்டர்சன் பின்வருமாறு சொன்னார். "மலை போல் குவிந்த இடிபாடுகள் இன்னும் அங்கு கிடக்கின்றன. தற்காலிக தங்குமிடங்கள் கிடைப்பதற்கான எந்த அறிகுறியும் இல்லாத நிலையில் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் சூழ்நிலை, நோய்கள் பரவுவதற்கான நிலைமைகளை மோசமாக்குகின்றன கடந்து செல்லும் ஒவ்வொரு நாளிலும் புதிய தொற்றுக்களுக்கான அச்சுறுத்தல் இன்னும் இன்னும் அச்சுறுத்துகிறது, சுருக்கமாக கூறுவதானால், அவதிப்பட்டு வரும் ஹெயிட்டிய மக்களின் துன்பங்களையும், மனவேதனைகளையும் குறைப்பதற்கு அங்கே ஒன்றுமே இல்லை".

அந் நாட்டின் முக்கிய விமான நிலையத்தையும் துறைமுகங்களையும் ஏனைய மூலோபாயத் தளங்களையும் தன் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வர, அமெரிக்கா கிட்டத்தட்ட 30,000 இராணுவ வீரர்களையும் கடற்படையினரையும் மாலுமிகளையும் விமானப் படையினரையும் ஹெயிட்டியில் நிறுத்தியுள்ளது. அவர்கள் இன்னமும் அங்கே நிலைகொண்டிருக்கிறார்கள். பெருந்திரளான மக்கள் எழுச்சியின் அச்சுறுத்தலுக்கு எதிராக அந்த நாட்டை பாதுகாப்பதும், ஹெயிட்டிய அகதிகள் அமெரிக்காவிற்குள் புகுந்துவிடாமல் இருக்கக் கடற் படையினரையும் கப்பற் படையையும் நிறுவுவதும் தான் அமெரிக்க இராணுவத்தின் முன்னுரிமையாக இருக்கிறது. இதே வேளை அண்மையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின்படி ஹெயிட்டிக்கு வழங்கப்பட்ட நிதியுதவியில் ஓராண்டு கழிந்த நிலையில் மொத்த நிதியில் வெறும் 38% மட்டுமே ஹெயிட்டியில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மிகுதிப் பணத்திற்கு என்ன நடந்ததென்றே தெரியாது. இதற்கிடையில் ஜனநாயகத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கான நிகழ்ச்சி நிரலை தயார்ப்படுத்துவதே இப்போதைய அவசரத் தேவை என அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஓபாமா தெரிவிக்கின்றார். உண்ண உணவோ, உடுக்க உடையோ, இருக்க இடமோ இல்லாத மக்களிடம் தான் ஜனநாயகத்தைப் பற்றியெல்லாம் அமெரிக்கா பேசுகிறது. ஓபாமாவுக்கும் நீரோ மன்னனுக்கும் பெரிய வித்தியாசம் இல்லை.

யாதவன்

உலக அரங்கின் நாட்குறிப்பு

லுமும்பாவின் நினைவுகளில் துனிசிய மக்களின் எழுச்சி

துனிசியா என்றொரு நாடு உலகில் இருக்கின்றது என்பதையே எமது ஊடகங்கள் அண்மைய மக்கள் எழுச்சியின் பின்னணியிலேயே அறிந்திருக்கிறார்கள். இப்போதும் கூட துனிசியா எங்கே இருக்கிறது என்பது பலருக்குத் தெரியாது. ஆபிரிக்காவின் வடமேற்குப் பகுதியிலுள்ள துனிசியா கடந்த 23 ஆண்டுகளாக லைன் எல்-அபிடின் பென் அலி என்கிற சர்வாதிகாரியின் அடக்குமுறை ஆட்சியில் இருந்தது. ஆனால் மக்கள் தங்கள் எதிர்ப்புக்களை வெளிப்படுத்திய போதெல்லாம் கொடூரமான அடக்குமுறை அவர்களுக்கு எதிராக ஏவிவிடப்பட்டது. இதன் பின்னணியில் வேலையின்மை, அதிகரித்த வாழ்க்கைச் செலவு, கருத்துச் சுதந்திர மறுப்பு என சகல வழிகளிலும் கொடுமையாக தொடர்ச்சியாக ஒடுக்கப்பட்டு வந்த துனிசிய மக்கள் போராடத் துணிந்ததன் விளைவுதான் பென் அலி நாட்டை விட்டுத் தப்பியோடச் செய்த மக்கள் எழுச்சியாகும்.

இம் மக்கள் எழுச்சி பற்றிஸ் லுமும்பா கொல்லப்பட்டு ஐம்பது ஆண்டுகளின் பின் நடந்தது என்பதை இங்கு நினைவுகொள்ளல் தகும். இரண்டாம் உலக யுத்தம் முடிவடைந்ததன் பின்னணியில் ஆபிரிக்காவில் எழுந்த கொலனியா திக்கத்திலிருந்து விடுதலை என்ற உணர்வின் குறியீடாகத் திகழ்பவர் லுமும்பா. கொங்கோவின் விடுதலைக்காக இடையறாது போராடி 1960இல் பெல்ஜியத்தின் கொலனியாதிக்கத்திலிருந்து கொங்கோவை விடுவித்து சுதந்திர கொங்கோ குடியரசின் முதலாவது தலைவராகவும் விளங்கினார். பெல்ஜியத்திடம் இருந்து விடுதலை பெற்று 5 மாத இடைவெளியில் மேற்குலகின் சதிப்புரட்சியின் விளைவாகக் கைது செய்யப்பட்டு 1961 ஜனவரி மாதம் 17ம் திகதி, அமெரிக்காவினதும் பெல்ஜியத்தினதும் ஆதரவுடன், கைதியாக இருந்த போதே சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். எந்தவித அதிகாரமும் இல்லாத மக்கள் தன்னைக் காப்பார்கள் என்ற அவரின் நம்பிக்கை பொய்த்துப் போனது.

தேசிய ஜனநாயகப் புரட்சியை கொங்கோவில் அறிமுகம் செய்ய முயன்ற பற்றிஸ் லுமும்பாவின் முடிவு உலகம் ஒரு ஜனநாயக ரீதியான மக்கள் எழுச்சிக்கு எவ்வாறு பின்விளைவுகளை ஆற்றும் என்பதற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டு. இது இன்றைய சூழலில் துனிசிய மக்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய முக்கிய பாடமாகும். லுமும்பாவின் கொலை, அவர் கொங்கோவின் இயற்கை வளங்களை அரசின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வர முனைந்ததோடு அமெரிக்காவினதும் பெல்ஜியத்தினதும் கைப்பொம்மையாக இருக்க மறுத்ததன் விளைவாகும். மனிதத்துவத்திற்கு எதிராக நிகழும் குற்றங்கள் எங்கு நடந்தாலும் பெல்ஜியம் அதைக் கண்டித்து நீதி வழங்க முயலும் என்று பெருமையடித்துக் கொள்ளும் பெல்ஜியத்திற்கு ஜனநாயகம் பற்றியோ, மனித உரிமை பற்றியோ பேசுவதற்கு எந்த தார்மிக உரிமையும் கிடையாது. லுமும்பாவின் கொலை மனித உரிமைகள் பற்றிய மேற்குலகின் மாயையை மட்டுமல்ல ஆபிரிக்க விடுதலையின் பொய்யான தோற்றத்தையும் தோலரித்துக் காட்டியது. கொங்கோ, இன்று வரை, தன்னைத்தே கொண்டிருக்கின்ற இயற்கை வளங்களுக்காக வறுமையிலும் உள்நாட்டுப் போரிலும் சிக்கித் தவிக்கும் நாடாக இருக்கிறது. 'அடிமையாய் இருப்பதைக் காட்டிலும், என் சிரம் உயர்ந்திருக்க, அசையாத நம்பிக்கையுடன், என் தேசத்தின் எதிர்காலம் பற்றிய பெரும் கனவுடன் சாவதையே நான் விரும்புகிறேன்" என சிறையிலிருந்து லுமும்பா இறுதியாக எழுதிய வரிகள் இன்றும் ஆபிரிக்க விடுதலையின் சாட்சியாகி நிற்கின்றன.

இந்த வரலாற்று நினைவுகளோடே துனிசியா என்ற ஆபிரிக்க நாட்டின் மக்கள் எழுச்சியை நோக்க வேண்டியுள்ளது. ஆபிரிக்காவில் மக்கள் எழுச்சிகளோ, புரட்சிகளோ ஏற்பட்டது கிடையாது. மத அடிப்படையாதமும் மேற்குலகின் ஆசிரிவாதங்களுடனான அடக்குமுறை ஆட்சிகளும் செய்தித் தணிக்கைகளும் மக்கள் எழுச்சிக்கான சூழல்கள் உருவாகாமல் பார்த்துக் கொண்டன. இதனாலேயே துனிசிய மக்கள் எழுச்சி முக்கியமானது. ஆனால் இது ஆரம்ப நிலை மட்டுமே. எதிர்ப் புரட்சிச் சக்திகள் தங்கள் வேலைகளைச் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டன. மேற்குலகின் ஆதரவுடன் துனிசியாவில் ஒரு "தேசிய ஐக்கிய" அரசாங்கத்தை இணைக்கும் முயற்சிகள் ஆரம்பித்துள்ளன. பென் அலியின் அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகித்தவர்களையும் எதிர்க் கட்சியினரையும் இணைத்து அரசு கட்டமைப்பைத் தக்கவைக்கும் முயற்சியில் மேட்டுக்குடி வர்க்கமும் மேற்குலகும் ஈடுபட்டுள்ளன. இதன் மூலம் மக்கள் இயக்கத்தை அடக்கும் திறனுடைய ஒரு அரசாங்கத்தை ஒருங்கமைத்துக் கொண்டுவந்து அமெரிக்க, பிரெஞ்சு மற்றும் துனிசிய ஆளும் உயரடுக்குகளின் நலன்களையும் பாதுகாக்கவும் அவை முற்படுகின்றன. இது சாத்தியமாகாத பட்சத்தில் இராணுவ ஆட்சியை ஏற்படுத்தவும் அதை ஆசீர்வதிக்கவும் இச் சக்திகள் தயங்கா என்பதையும் நாம் உணரவேண்டும். துனிசிய மக்களை எதிர்கொண்டிருக்கும் மிக முக்கியமான பணியானது, தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கான ஒரு புரட்சிகரத் தலைமையை அமைத்து முன்னெடுக்கக் கூடிய ஒரு வேலைத் திட்டத்தையும் உருவாக்குவதாகும். இது ஒருபுறம் இருக்கத், துனிசியாவின் மக்கள் எழுச்சி, அல்ஜீரியா, சிரியா, ஜோர்தான், எகிப்து ஆகிய அதன் அண்டை நாடுகளில் மக்கள் போராட்டங்களுக்கான உந்து சக்தியை வழங்கியுள்ளன. உயரும் உணவுப் பொருட்களின் விலைகள், அதிகரிக்கும் வேலையில்லாப் பிரச்சனை, உலகப் பொருளாதார நெருக்கடியின் கூட்டுவிளைவு என்பன, பல மத்திய கிழக்கு, ஆபிரிக்க நாடுகளில் துனிசியாவின் முன்மாதிரியை மக்கள் பின்பற்றுவதைத் தவிர்க்க முடியாததாகுகின்றன. இன்று ஆபிரிக்காவெங்கும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் கலகங்கள், மக்களின் எதிர்ப்புணர்வின் வெளிப்பாடுகள் என்பன ஊடகங்களால் இருட்டடிப்புச் செய்யப்படுகின்றன. ஆனாலும் பல நாடுகளில் மக்களின் போராட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. மக்கள் களத்தில் நின்று போராடுகிறார்கள், உயிரைத் தியாகம் செய்கிறார்கள். 'இணையவழிப் புரட்சி' என்று பேசிக் கொண்டிராமல் மக்களை ஒன்றுதிரட்டி எழுச்சியடைகிறார்கள். மூலோபாயங்களை அவர்களால் வகுத்துக் கொள்ள முடிகிறபோது அவர்கள் வெற்றியடைகிறார்கள். ஐம்பது ஆண்டுகள் கடந்தும் ஒடுக்குமுறையாளர்களை ஆபிரிக்காவெங்கும் தூர்த்துகிறது லுமும்பாவின் விடுதலைக்கான ஆன்மா.

கவிஞர் சி.சிவசேகரம் எழுதிய கவிதைகளின் தொகுப்பாக “முட்கம்பித் தீவு” என்னும் கவிதை நூல் வெளிவந்துள்ளது. அதன் வெளியீடு கடந்த 19-01-2011 அன்று கொழும்பு, அட்டன், திருகோணமலை, ராகலை, இரத்தினபுரி, யாழ்ப்பாணம் என பதினைந்து இடங்களில் இடம் பெற்றது. கொழும்பில் சோ.தேவராஜா தலைமையில் நடைபெற்ற நிகழ்வில் பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன் ஆய்வுரை நிகழ்த்துவதையும் கருத்துரையை த.வி. ரிஷாங்கன் மௌ. மதுவர்மன் ஆகியோர் நிகழ்த்துவதையும் ஏற்புரையை சி.சிவசேகரம் வழங்குவதையும் நிகழ்சியில் கலந்து கொண்டவர்களில் ஒரு பகுதியினரையும் காணலாம்

இலக்கிய விழாக்களும் அவற்றின் அரசியலும்

அண்மையில் கொழும்பில் ஒரு “சர்வதேச” தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாடு நடைபெற்றது. அது அரசியலற்று நடாத்தப்படவேண்டும் என்றும் அரசியல் இலக்கியத்தில் கலக்கக்கூடாது என்று சொன்னதன் மூலம் அது அதன் அரசியல் பாத்திரத்தை செவ்வனே செய்து முடித்தது. அதே வேளை இதை நடாத்த விடுவதில்லை என்று கங்கணம் கட்டிய தமிழ்க் குறந்தேசியவாதிகள் தங்கள் அரசியல் பித்தலாட்டத்தின் இன்னொரு பகுதியை அரங்கேற்றினர். 100 பேர் கூடக் கொள்ளாதமகாநாட்டு அறையில் நடந்த சாரமான உள்ளீடேயில்லாத ஒரு நிகழ்வுக்குத், தகுதி மீறிய கவனக்குவிப்பைத் சிலர் ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய இரண்டு ஒன்று தங்கள் அரசியல் வியாபாரம் அமோகமாக நடக்கவேண்டும். மற்றையது தங்களது தயவில்லாமல் இலங்கையில் யாரும் தமிழில் எதுவும் செய்யக்கூடாது. ஒரு கூட்டம் வைப்பதோ நூல் வெளியிடுவதோ கூட இலங்கை அரசுக்கு ஆதரவாகச் செய்யப்படும் செயலாகவே அவர்களாற் பார்க்கப்படும்.

நியாயமான எந்தவொரு எதிர்ப்பும் மக்களிடமிருந்தே வரவேண்டும். ஒடுக்கப்படுகின்ற சூழலில் வாழ்கிறவர்களாலேயே ஒடுக்குமுறைக்கெதிராகப் போராட முடியும். நாட்டுக்கு வெளியே இருந்து போடப்படும் வெற்றுக் கூப்பாடும் கூச்சலும் எதையும் சாதிக்கப் போவதில்லை இங்குள்ள யதார்த்த சூழலை கவனத்தில் கொள்ளாது. வெறும் வசனங்களை மட்டும் முன்வைப்பது அர்த்தமற்றதாகும். மாறாக அவை நாட்டுக்குள்ளே வாழ்கின்ற மக்களின் இருப்பைத் தான் பாதிக்கின்றன. மக்களின் இருப்பின் நிச்சயமின்மைக்கான நிகழ்தல்கள் அதிகரிக்கின்றன. அதற்கு மேலாக இவ்வாறான கோஷங்களால் விளைவது எதுவுமல்ல. காலியில் நடைபெற்று வரும் இலக்கிய விழாவும் சற்று விரிந்த தளத்தில் இவ்வாறான எதிர்ப்பைச் சந்தித்தது. இவ்விலக்கிய விழா இம்முறைதான் முதன்முதலாக நடைபெறுவது போலவும் அது அரசாங்கத்தின் செல்வில்ல நடாத்தப்படுகிறது என்றும் சொல்லப்பட்டன. ஆனால் உண்மை அதுவல்ல. காலி இலக்கிய விழா ஆண்டுதோறும் நடாத்தப்படும் ஒரு நிகழ்வாகும். இது மேற்கூலக நாடுகளின் தூதராலயங்களின் நிதி உதவியுடன், கொழும்பு-7 வாழ்

உயர்த்துகனவான்கள் தங்கள் பொழுதைப் போக்கிக்கொள்ள உருவாக்கப்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சியே அந்த இலக்கிய விழா. காலியில் உள்ள பெரிய ஹோட்டலொன்றில் வருடா வருடம் மேல்தட்டு வாக்கத்தினர் ஒன்றுகூடிக் அதி தீரக் கடலிற் குளித்துக் கண்ணயரும் மாலை மயக்கத்தில் இலக்கியம் பேசிப், பின் அந்தி மயக்கத் தண்ணீரில் தம்மைச் சங்கமிக்கும் நிகழ்வு தான் அந்த இலக்கியவிழா. இம் முறை விழாவுக்கு அரசின் ஆதரவு இருந்தது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. அரச ஆதரவு இன்றி இவ்வாறான பெரிய விழாக்கள் நடைபெற முடியாது என்பது ஒரு பக்கம் இருக்க அரசுக்கு எதிரான நிகழ்ச்சிகளுக்கு வெளிப்படையாக தூதராலயங்கள் நிதி உதவி வழங்க மாட்டா என்பதே அடிப்படை.

இதிலும் தமிழ்க் குறந்தேசிய வாதிகள் தங்கள் கைவரிசையைக் காட்டியுள்ளனர். இதிலே அவர்கள் தங்கள் அறிவுத்துறை நேர்மையினத்தைச் செயற்படுத்தினர். புலிகளுக்கு முள்ளினாயக்காலுக்கு வழிகாட்டிய கூட்டம். மெத்தப்படித்த ஒரு அரைப் பேராசிரியரின் துணை கொண்டு ஒரு அறிக்கையைத் தயாரித்து, நோம் சோம் ஸ்கி. அருந்ததி ராய், தாரிக் அலி போன்றோரின் ஒப்பங்களைப் பெற்று அவ்வறிக்கையை வெளியிட்டது. அதில் இவ்வாறு எழுதப்பட்டிருக்கிறது: “விடுதலைப் புலிகளுக்கும் அரசாங்கத்துக்குமான போரைப் பற்றி அறிக்கையிட ஊடகவியலாளர்கள் எவரும் அனுமதிக்கப்படவில்லை. நாட்டில் உள்ள ஊடகவியலாளர்கள் குறைந்தபட்சம் வடக்குப் பிராந்தியத்திற்குப் போகக் கூட இயலாது”. இது எவ்வளவு பெரிய பொய் என்பதை எல்லோரும் அறிவர். அதே வேளை, அரசின் குற்றங்கள் பற்றியே பேசுகின்ற அறிக்கையில் விடுதலைப் புலிகள் மீதான விமர்சனங்கள் கவனமாகத் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதைவிடப் பெரிய நேர்மையினம் இருக்க முடியுமா? தமிழ் மக்களின் போராட்டத்திற்கான ஆதரவுத் தளம் என்பதன் அடிப்படையிலும் கருத்துச் சுதந்திரத்தை பாதுகாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை முன்னிறுத்தியுமே நோம் சோம்ஸ்கி, அருந்ததி ராய், தாரிக் அலி போன்றோர் இவ் ஆவணத்தில் கையொப்பமிட்டிருப்பர். இவ்வாறு மனிதரை வஞ்சகமாகப் பயன்படுத்தும் அயோக்கியத்தனம் தமிழ் மக்களுக்கே

தீங்காக முடியும். இவை நாங்கள் எங்கள் நட்புச் சக்திகளை இழக்கச் செய்யக்கூடிய நிகழ்வுகள். இவை தமிழ் மக்களின் நியாயமான போராட்டத்தைத் தனிமைப்படுத்தும் செயல்களுமாகும்.

அதே வேளை எந்தவொரு தமிழ்த் தேசியவாதியாவது அமெரிக்காவுக்கு எதிராகவும் இந்தியாவுக்கு எதிராகவும் குரல் கொடுத்தார்களா என்றால், இல்லை. அவர்கள் ஒருபோதும் அதிகாரங்களுக்கு எதிராகக் குரல் எழுப்புவதில்லை. எதைப் பற்றியும் குரல் எழுப்புகிறபோது தாங்கள் வாழும் புலம்பெயர் நாட்டில் தமது இருப்பு கேள்விக்குறியாவதை அவர்கள் தவிர்ந்துக் கொள்வர். பினாயக் சென்னுக்காகவோ, அப்சல் குருவுக்காகவோ — ஏன் அருந்ததி ராய்க்கு ஆதரவாகவோ கூட — ஒரு சொற் பேசாதவர்கள் தான் தமிழ் மக்களுக்காக தாம் பேசுவதாக எங்களை ஏய்க்கிறார்கள்.

இலக்கியத்துக்கான நோபல் பரிசு பெற்ற துருக்கிய எழுத்தாளர் ஓர்ஹான் பாமுகு மற்றும் புகர் பரிசு பெற்ற இந்திய எழுத்தாளர் கிரண் தேசாய் ஆகியோர் இந் நிகழ்வில் கலந்துகொள்ள மாட்டார்கள் எனச் சொன்ன விழா ஏற்பாட்டாளர்கள் இந்த எழுத்தாளர்கள் இருவரும் இலங்கை வந்துவிட்டு இந்தியாவுக்கு திரும்பிச் செல்வது தொடர்பில் இந்திய தூதரகத்தின் வீசா விதிமுறைகளில் உள்ள சிக்கலே இதற்குக் காரணம் எனவும் சொன்னார்கள்.

அது குறித்துக் கருத்துத் தெரிவித்த இந்தியத் தூதரகம் எழுத்தாளர்கள் இருவரினதும் வீசா தொடர்பில் தமக்கு எவ்வித சிக்கலும் இல்லையெனவும் அவர்கள் விழாவில் தாராளமாக பங்குபெறலாம் எனவும் இது தொடர்பில் தம் மீது குறை கூறுவது எவ் விதத்திலும் நியாயம் இல்லையெனவும் சொல்லியது.

அதையடுத்து, விழா ஏற்பாட்டுக் குழுவைச் சேர்ந்த ஷியாம் செல்வதுரை, இனியும் இந்தியாவின் மீது குறை சொல்வது நியாயமற்றது எனச் சொன்னார்.

மேல்தட்டு கனவான்களும் அவர்களது எடுபிடிகளும் கூடிக் களித்துக் கும்மாளமிடும் பெறுமதியற்ற ஒரு “இலக்கிய” நிகழ்வுக்கு இத்தனை முக்கியத்துவம் தேவையா?

-தமிழ்மகன்-

வட்டுகோட்டை முதல் முல்லைத்தீவு 8ம் பக்க தொடர்ச்சி

இச் சூழலில் இடம் பெற்ற 1989ம் ஆண்டுப் பொதுத் தேர்தலில் புலிகள் இயக்கம் ஈரோஸ் இயக்கத்தை வெற்றி பெறச் செய்யுமாறு ஆதரவை வழங்கியது. உள்ளாந்த அடிப்படையில் தனக்குச் சார்பான சிலர் வெற்றி பெற்றோரிடையே இருப்பதையும் உறுதி செய்திருந்தது. வடக்குக் கிழக்கைச் சேர்ந்தோரும் மலையகத்தின் ஒரு பிரதிநிதியுமாகப் பதின்மூன்று பேர் ஈரோஸ் பட்டியலில் இருந்து பாராளுமன்றத்திற்குத் தெரிவாகினர். அவர்கள் புலிகள் சொல்வதைச் செவ்வோராகவே செயற்பட்டனர். மாகாண சபையை முதலமைச்சரின் ஒப்புதல் இன்றிக் கலைக்க முடியாது எனப் 13வது திருத்தச் சட்டத்தில் இருந்து வந்த ஒரு சரத்தினை ஜனாதிபதி பிரேமதாசா பாராளுமன்ற வாக்கெடுப்பின் மூலம் ரத்துச் செய்தார். அதற்கு ஆதரவாக ஈரோஸ் உறுப்பினர்கள் வாக்களித்தனர். அவ்வாறு செய்யுமாறு பணித்தவர்கள் புலிகளாவர். அதன் மூலம் ஜனாதிபதி தான் நினைத்த வேளையில் மாகாணசபை ஒன்றை இடைஞ்சல் இன்றிக் கலைக்கும் அதிகாரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். இறுதியில், 1990ல் வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபை ஜனாதிபதி பிரேமதாசாவால் கலைக்கப்பட்டது. புலிகள் அதன் மூலம் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி கொண்டனர்.

இலங்கையில் இருந்து இந்தியப் படைகள் வெளியேற வேண்டும் என்ற கோரிக்கை தெற்கிலிருந்தும் வடக்கிலிருந்தும் வலுப்பெற ஆரம்பித்தது. வடக்கில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ். தலைமையிலான

மாகாண ஆட்சியின் கீழ் இந்திய ராணுவத்தின் வழிகாட்டலில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதே தமிழ்த் தேசிய ராணுவமாகும். அதற்குரிய இளைஞர்கள் திரட்டப்பட்ட முறையானது மக்கள் மத்தியில் கடும் சினத்தையும் எதிர்ப்பையும் ஏற்படுத்தியது. விடுப்பம் எதுவுமின்றி கட்டாயத்தின் பேரில் ஆயுதமுனையில் இளைஞர்களால் பிடித்து இழுத்துச் செல்லப் பட்டவர்களுக்கு ஆயுதப் பயிற்சி வழங்கப்பட்டது. அதற்கு தமிழ்த் தேசிய ராணுவம் என்பெயரிடப்பட்டது. அவ்வாறு கொண்டு செல்லப்பட்ட தமது பிள்ளைகளை மீட்கத் தாய் தந்தையர் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ். இயக்க முகாம்களின் வாசல்களில் காத்துக் கிடக்க வேண்டியவர்களாகினர். அவ்வாறு பின்னர் விடுபட்ட இளைஞர் சிலரைப் புலிகள் வேட்டையாடிய கோரங்களும் நடந்தேறின. இலங்கையில் பிரேமதாசா ஜனாதிபதியானதும் இந்தியாவில் எதிர்க்கட்சிகள் வி.பி. சிங் தலைமையில் ஆட்சி அமைத்ததும் சில அரசியல் ராணுவத் திருப்புமுனைகள் ஏற்பட வாய்ப்பளித்தது. இந்தியப் பிரதமர் வி.பி. சிங் இலங்கையில் இருந்து இந்திய ராணுவத்தைத் திருப்பி அழைக்க முடிவு செய்தார். அதே வேளை, வடக்குக் கிழக்கு மாகாண சபையை ஜனாதிபதி ஆர். பிரேமதாச கலைத்தார். முதலமைச்சராக இருந்த வரதராஜப் பெருமாள் தனது இறுதி நடவடிக்கையாகத் தமிழீழத்தைப் பிரகடனம் செய்வதாக அறிவித்தார். 1990ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் இந்தியப் படைகள் வெளியேற ஆரம்பித்தனர். அவர்களது அரவணையில் இருந்து வந்த ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ். ஈ.என்.டி.எல்.எவ். இயக்கத்தினரும் இந்திய ராணுவத்துடன் சேர்ந்து வெளியேற

வேண்டியதாயிற்று. இலங்கை அரசாங்கம் - ராணுவம் - புலிகள் இயக்கம் என்பனவற்றிடம் இருந்து தம்மைப் பாதுகாக்க மேற்படி இயக்கங்களுக்கு வேறு வழி இருக்கவில்லை. கப்பல்களில் அழைத்துச் செல்லப்பட்ட அவ் இயக்கத்தவர்கள், இந்தியாவில், ரோ அமைப்பின் வழிகாட்டலின் கீழ், ஓரிசா மாநிலம் உட்படப் பல்வேறு முகாம்களில் அகதிகளாக மிகக் கஷ்டங்கள் மத்தியில் வாழ நேரிட்டது. வரதராஜப் பெருமாள் போன்ற உயர் நிலைத் தலைவர்களுக்கு சகல வசதிகளுடனும் வாழ முடிந்தது.

இந்திய ராணுவத்தின் வெளியேற்றத்துடன் இலங்கை ராணுவம் பழைய தனது ராணுவ முகாம்களைப் பலப்படுத்தவும் தமது நிலைகளை வலுப்படுத்தவும் முனைந்தது. அதேவேளை, வடக்குக் கிழக்கில் புலிகள் இயக்கம் தனது ராணுவ அரசியல் அதிகார மையங்களை வலுப்படுத்திக் கொள்ளச் சகல நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டது. அதன் மூலம் முல்லைத்தீவுக் காட்டினுள் முடங்கி இரண்டு வருடங்களாகத் தம்மைத் தக்க வைத்துக் கொண்டிருந்த புலிகள் இயக்கம் வெளியே வந்து வெற்றிக் களிப்புடன் தம் புகழ் பரப்ப ஆரம்பித்தது. உலகின் நான்காவது பெரிய ராணுவத்தைத் தோற்கடித்து அதனை நாட்டை விட்டு வெளியேற்றியதாக ஆர்ப்பரித்து வெற்றிப் பரப்புரை செய்து கொண்டது. அதன் எதிர்கால விளைவுகளுக்கு முகம் கொடுப்பதற்கு ஏற்ற தந்திரோபாயம் எதுவுமின்றிப் புலிகள் இயக்கம் தனியாதிக்க வெறிப் போக்கில் தொடர்ந்தும் பயணிக்க தனது பழைய போக்கில் நடந்து கொண்டது.

அது பற்றி அடுத்துப் பார்ப்போம்.

ஜனவரி பெப்ரவரி 2011

புதிய பூமி

இணையத் தளம் : Website: www.ndpsl.org

அண்மைய வாரங்களாக அரபுலகின் சூனியா, எகிப்து, யேமன் மற்றும் நாடுகளில் ஊழல், அதிகார துன்பியோகம், குடும்ப ஆட்சி, வறுமை, வேலை கிடைக்காத வாழ்க்கைத் தர வீழ்ச்சி போன்றவற்றை எதிர்த்து சர்வாதிகார ஆட்சிகளை வீழ்த்த கில்ட்சக்கணக்கான மக்கள் வித ஆட்பாட்டங்களில் ஈடுபட்டு மாபெரும் எழுச்சியை தோற்றுவித்து வருகின்றனர். கிவ் எழுச்சிகளை புதிய பூமி வாழ்த்தி வரவேற்கிறது.

கடந்த டிசம்பர் மாதத்தில் லண்டன் நகரில் நடைபெற்ற காணாமல் போனோர் பற்றிய சர்வதேச 6வது மாநாட்டில் புதிய - ஜனநாயக மார்க்சிச -லெனினிசக் கட்சியின் சர்வதேச அமைப்பாளர் இ.தம்பையா உரையாற்றுவதையும் மாநாட்டு முடிவில் இடம் பெற்ற ஆர்ப்பாட்ட உள்வலத்தையும் மேலே உள்ள படத்தில் காணலாம்

ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புத் தினமும் கியூப விடுதலை தினமும் 01.01.2011 அன்று யாழ் ப.நோ.க.. சங்க மண்டபத்தில் கே.ஏ.சுவரட்சன் தலைமையில் நடைபெற்றது. இக் கூட்டத்தில் ச.கா.செந்தவேல், எஸ்.சுவாலன், கே.சுவராஜா, கா.தன்காசலம், த.பிரகாசம் கா.கதிர்காமநாதன் உரையாற்றுவதை படத்தில் காணலாம்

ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புத் தினமும் கியூப தேசிய தினமும் 01.01.2011 அன்று கொழும்பில் தேசிய கலை இலக்கிய பேரவை கைலாசபதி கோட்பேர் கூடத்தில் இடம் பெற்றது. இதில் உரையாற்றுவவர்களையும் கலந்து கொண்டவர்களின் ஒரு பகுதியினரையும் காணலாம்

படங்கள் 19.01.2011 தினத்தன்று அட்டன் சமூக நல நருவன மண்டபத்தில் தேசிய கலை இலக்கிய பேரவையின் மலையகப் பிராந்தியத்தின் அட்டன் கிளை நடத்திய பேராசிரியர் கைலாசபதி பேருரையும் பேராசிரியர் சிவசேகரத்தின் முடகம்பித் தீவு அறிமுக நிகழ்வும் இடம் பெற்றது.

வெளியிடுபவர் : இ.தம்பையா, இல 47, 3வது மாடி, கொழும்பு சென்றல் சுப்பர் மார்க்கட், கொழும்பு 11. அச்சுப்பதிப்பு : கொம் பிரின்ட் சிஸ்டம், HL, 1/2 டயல் பிளேஸ், கொழும்பு 12.